

சமூக விஞ்ஞானக் காலாண்டுச் சஞ்சிகை

மலர் 1

ஒக்டோபர் 1967

இதழ் 3

கல்வி

இலக்கியம்

வரலாறு

அரசியல்

பொருளியல்

புவியியல்

சனத்தொகையியல்

கலைக் கல்விக் கழகம்
பேராதனை
இலங்கை.

விலை ரூ. 1/-

சி
ந்
த
னை

For

- Calendars
- Plastic & Purse Diaries
- Plastic Wallets, Document Cases, Key Purses Handbags, Book Covers Etc.
- Pictures &
- Commercial, Artistic & Multi-colour Printing

~~~~~ Dial: 79141 ~~~~~

OR CONTACT

The Meihandan Press Ltd.,

161, SEA STREET, COLOMBO.

ஈழத்தின் தனிப்பெரும் விஞ்ஞான ஏடு

அறிவொளி

ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவருகிறது
விஞ்ஞானம் வளரத் தமிழ் வளர்கிறது

தொடர்புகள் :

தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வி விருத்திக்கான நிறுவகம்,

35/9, யோசேப்பு ஒழுங்கை, கொழும்பு-4.

சிந்தனை

சமூக விஞ்ஞானக் காலாண்டுச் சஞ்சிகை

மலர் 1

ஒக்டோபர் 1967

இதழ் 3

உள்ளே

கல்வித் தத்துவமும் இலட்சியவாதமும்	...	ப. சந்திரசேகரம்	3
திருக்குறள் — ஒரு கண்டன நூல்	...	ஆ. வேலுப்பிள்ளை	7
19-ம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியாவின் கடல்கடந்த முதலீடுகள்	...	செல்வரத்தினம் ராஜரத்தினம்	9
மறைமலையடிகளின் இரு “நாவல்கள்”	...	க. கைலாசபதி	14
நிஸ்ஸங்கமல்ல (கவிங்கர் ஆட்சிக்காலம் iii)	...	ஸிரிமா கிரிபமுண	23
இலங்கை நகரவிருத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் சில மாற்றங்கள்	...	பி. எல். பண்டிதரத்தன	35
இலங்கைப் பாராளுமன்ற நிறுவனங்களினது செயற்பாட்டை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள்	...	ஏ. ஜே. வில்சன்	46
இலங்கையில் சனத்தொகைக் கட்டுப்பாடு செய்திகள்	...	ஸி. எச். எஸ். ஜயவர்தன	52
நூல் விமர்சனம்: பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்	...	எம். மங்குபு, க. அருமைநாயகம், இ. முருகையன்.	60

தனிப் பிரதி 1-00

ஆண்டுச் சந்தா 4-00

தொடர்புகள்:

நிர்வாகி, 'சிந்தனை'

அருணாசலம் விடுதி,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

கட்டுரையாசிரியர்கள்

- ய. சந்திரசேகரம், B.A., Dip. Ed. (இலங்கை) Dip. Ed., M.A., (லண்டன்), கல்வி விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- ஆ. வேலுப்பிள்ளை, B.A., Ph. D. (இலங்கை), D. Phil (ஓக்ஸ்போர்ட்), தமிழ் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- செல்வரத்தினம் ராஜரத்தினம், B.A. (இலங்கை), M. Sc. (லண்டன்) பொருளியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- க. கைலாசபதி, M.A. (இலங்கை) Ph. D. (பர்மிங்ஹாம்) தமிழ் விரிவுரையாளர், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு.
- ஸிரிமா கிரிபமுண, M.A. (இலங்கை) Ph. D. (லண்டன்) வரலாற்று விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- ஈ. எல். பண்டிதரத்தன, B.A. (இலங்கை) M. Sc. (பிலிப்பைன்ஸ்) Ph.D. (லண்டன்), புவியியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- ஏ. ஜே. வில்சன், B.A. (இலங்கை), Ph. D. (லண்டன்) பொருளியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- ஊ. எச். எஸ். ஐயவரத்தன, M.B.B.S. (இலங்கை); M.A., Ph. D., (பென்ஸில்வேனியா) சமூகவியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

விமர்சகர்கள்

- எம். மங்குப், B. A. (இலங்கை), துணை விரிவுரையாளர், சமூகவியல் துறை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- கே. அருமைநாயகர், B.A. (இலங்கை), துணை விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத் துறை, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு.
- இ. முருகையன், B. Sc. (இலங்கை), B.A. (லண்டன்), பதிப்பாசிரியர், கல்வி வெளியீட்டுத் துணைக்களம், கொழும்பு.

கல்வித் தத்துவமும் இலட்சிய வாதமும்

— ய. சந்திரசேகரம்

கல்வி என்பது ஆய்வு; தத்துவம் என்பதும், ஆய்வு. எனவே கல்வித் தத்துவம் என்பது, தன்னை, தன்னை உருவாக்கிய சூழலை, சமூகத்தை, அறிவினை, பாரம்பரியத்தினை, நாகரிகத்தினை, பண்பாட்டினை, ஆய்தல். ஆய்தல் என்பது, கருத்துக்களை உள்ளவாறே அறிந்து, கிரகித்து, கருத்துக்கு விமர்சனம் கண்டு, விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் எழுகின்ற புதுக்கருத்துக்களை, வளர்வு பெறுகின்ற நடைமுறைச் சமுதாயத்தினுக்குேற்ப, பண்படுத்தல்.

கல்வித் தத்துவம் உலகு என்று உதித்திற்றே, அன்றே உதித்திற்று எனலாம். இதன் வளர்ச்சி, உலகியல் வளர்ச்சி. கல்வித்தத்துவம், கூறுபடுத்தப்பட முடியாதெனக் கொண்டாலும், சில அடிப்படைக் கருத்துக்கள் உருவகம் பெற்று, கல்வித் தத்துவத்துக்கு, அடிகோலாயிருக்கின்றன. எக்காலத்துக் கல்வித் தத்துவத்திற்காயினும், கல்விப் பரம்பரையில், திட்டப்படுத்தப்பட்ட சில தத்துவ ஒழுக்கங்கள், தத்தம் செல்வாக்கினை அளிக்கின்றன.

கல்வியின் நோக்கம், மனிதவாழ்வின் பொது நோக்கத்தைப் பொறுத்திருக்கும். பொது நோக்கம் எனும் போது, ஒரு சமூகம் காண விழைகின்ற சான்றோனை, அடிப்படையாகக் கொண்டதாக விருக்கும். சமூகம் காணவிழைவதெல்லாம் நன்முறை விழைவென்று கொள்வதற்கில்லை; பிரபுத்துவ சமுதாயம், இரண்டாம் மகாயுத்தகால ஜெர்மனிய சமுதாயம், கண்ட சான்றோன், எதிர்மறைச் சான்றோனாவான்.

மனிதவாழ்வின், பொதுநோக்கு, இவ்வுலகத்தைப் பற்றியும், மனிதன் உட்பட, அதிலுள்ள யாவற்றைப் பற்றியும் நாம் கொண்டுள்ள கருத்துக்களைப் பொறுத்திருக்கும். இக் கருத்துக்கள் தத்துவரூபம் பெறுகின்றன. கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வியல், பொதுவாக இயற்கை, இலட்சியம், செய்முறை மூன்றிலும், வளர்ந்தோங்குகின்றது.

இயற்கை, இலட்சியம், செய்முறை மூன்றிலும், இயற்கையே, முதலிடம் பெறுவதுபோல் தெரிந்தாலும், கல்வித்தத்துவ வளர்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில் இலட்சியமே சரித்திர ரீதியில் முதலிடம் பெறுகிறது. இலட்சியவாதிகள், எனும் ஓர் இயக்கமே வளர்ந்த வரலாற்றை நாம் காணுகிறோம்.

உலகத்திற்கும், அதில் உள்ள யாவற்றிற்கும், அடிப்படையாயிருக்கும் பொருள், ஆன்மா எனும் ஒரேயொரு பொருள். இவ்வான்மாவை, உளம் எனவும் குறிப்பிடுவதுண்டு. மனித உடலும், உலகத்திலுள்ள சடப் பொருள்களும், அழிவுள்ளவை; மாற்றமடையக் கூடியவை. ஆன்மா மாற்ற மடையாதது; அழிவில்லாதது; என்றும் உள்ளது; ஆதி அந்தம் இல்லாதது. ஒரேயொரு மெய்ப்பொருளாகிய, ஆன்மாவின் வெளிப்பாடே உலகம்; அதிலுள்ள சடப் பொருள்கள்.

உலக ஆன்மாவின் ஒரு கூறே மனித ஆன்மா. உலக ஆன்மா, சர்வான்மா எனவும் குறிப்பிடப்படும். மனித ஆன்மா, உலக ஆன்மா, சர்வான்மை நிலையை அடையலாம்.

ஆன்மாவைப் பற்றி அறியும் அறிவே மெய்யான அறிவு; இவ்வறிவைப் பெறும் ஆற்றல் மனிதனுக்குண்டு; இவ்வாற்றலால் தான், மனிதன், மனிதனாகின்றான்.

ஆன்மா என்றும் மாறாதிருக்கும் ஒரு பொருள்; மனிதன் முதிர் பருவத்தில், உணர இருக்கும் தனது ஆன்மாவின் தன்மைகள் யாவும், அவன் பிள்ளைப் பருவத்தில் இருக்கையிலேயே அவனுள் இருக்கின்றன. அவன் வளர, வளர, அவனிடமிருந்து வரும், ஆன்ம இயல்பு, வெளிப்படையாகின்றது. புதிதாகச் சிருட்டிக்கப்படுவதோ, தோன்றுவதோ ஒன்றுமில்லை. இவற்றை மனிதன் உள்ளுணர்வினாலும், சிந்தனையினாலும், அறிகிறான்.

இவ்வழிகளில் அவன் மெய்யான அறிவைப் பெறுகிறான். இவ்வுலகத்தைப் பற்றிய, மெய்யான அடிப்படைத் தத்துவங்களை, ஒப்பில்லாத மெய்யானமையை, புத்தி, பகுத்தறிவு, சிந்தனைமூல மறிகிறான். கவிதைகளை, இரசிப்பதன்மூலம் ஒப்பற்ற அழகின் தன்மையை, உள்ளுணர்வு மூலம் அறிகின்றான்.

ஆன்மாவைப்பற்றிய, அறிவாகிய மெஞ்ஞான அறிவு, சிந்தனை மூலமும், அகக் கண்ணுக்கு, நேரடியாக வெளிப்படுவதன் பயனாகவும், வருகின்றது; வளர்கின்றது.

ஆன்மாபற்றிய உண்மைகள் வெளிப்படையானவை; எனவே அவ்வுண்மைகளை, உள்ளுணர்வால், ஆன்மா காணுதல் கூடும். புத்தி, பகுத்தறிவு, இவற்றினடிப்படையில் எழும் சிந்தனை, ஆன்மாவின் ஒரு சிறப்பு இலட்சணம்.

ஐம்புலன்கள்மூலம், காண்பதற்கு முன்னரே, உள்ளுணர்வாலும், சிந்தையாலும், ஆன்மாவுக்கு மெய்யான அறிவு உண்டாகிறது. புலனுகர்ச்சிக்கு, முற்பட்டதாகிய சிந்தனை, உள்ளுணர்வு ஏதுவாக ஏற்படுவதினால், இந்த அறிவு, முன்னது ஏதுவான அறிவு எனப்படும். விஞ்

ஞான அறிவு, பின்னது ஏதுவான அறிவு எனப்படும். இவ்வறிவு, ஐம்புலன்கள் வாயிலாகப் பெறப்பட்டது. புலனுகர்ச்சியின் தழுவுவில் எழும் சிந்தனையெனலாம்.

இதுவே, இலட்சியவாத, கல்வியாளர் கொண்ட துணிபு.

மனித ஆன்மா, பரமான்மாவின் ஒரு கூறு எனக்கண்டோம். அவ்வான்மாவின் தன்மைகளைப் பூரணமாக உணரவதும், நிறைவுபெற, 'அனுபவிப்பதும்' வாழ்க்கையின் நோக்கம்.

சிரேச்ச தத்துவஞானி, சோக்ரீட்டிஸ், இதைத் 'தன்னை அறிதல்' என்று கூறுநிற்பர். இக் கூற்று, இக்கருத்து, தொன்றுதொட்டு, எக்காலத்தவராலும், கொள்கையினராலும், ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது; இந்துமதம், இக்கருத்தினைக், கூடிய செழுமையுடன், 'தன் நிறைவு பெறல்' என்று வரையறுத்திற்று. தன்னை அறிதல், தன்நிறை பெறுவதற்கு, அத்தியாவசியமாகின்றது; எனினும், தன்னை அறிதலால் மட்டும், உலக கைங்கரியங்கள் கைகூட மாட்டா; தன்னை அறிவதின் மூலம், நிறைவுகளையும்; குறைவுகளையும், மதிப்பிட்டு, குறைகளை, நிறைவுபடச்செய்ய எத்தனிக்கவேண்டும்; இதுவே, கல்வியின் சிறந்த நோக்காகின்றது, வாழ்க்கையின் நோக்காகின்றது.

இதன் அடுத்தபடி, உலகத்தினது, புறக்கண்ணுக்குத் தோற்றுகின்ற, உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருள்கள் யாவற்றினதும், ஒழுங்கு, காரணம், நோக்கம், ஆகியவற்றின், இயல்பான விதிகளை உணரச் செய்வதே கல்வியின் நோக்கமாகின்றது.

நம்முன்னோர் கண்டுவைத்த உண்மைகளை நாம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தல் வேண்டும். உலகையும் ஆன்மாவையும், பற்றிய உண்மைகளை அறிவதற்கு, மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டு இன்றுவரை, அவனுடைய, வாழ்க்கை அனுபவ, விருத்தி வரலாறுகளை ஆராய்தல் வேண்டும்.

இவ்வுலகமும் அதுள்ள அனைத்தும், ஓர் ஒழுங்கின்படியே அமைந்திருக்கின்றன. வெளித்தோற்றத்தில், ஒழுங்கற்றவை போலவும், நோக்கமின்றி இருப்பவை போலவும், காரணமின்றி இருப்பவை போலவும், காணப்படிலும், ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்ற பல பொருட்கள் போலத் தோற்றப்படினும், அவையாவும், ஒரு நோக்கம் பற்றியும், காரணம் பற்றியும், ஒரு திட்டத்தில் அமைந்தனவாகவுமிருக்கும். அவையாவற்றிடையேயும், ஒரு மெய்யான ஒருமை உண்டு. பொருள்களையாவும், ஒருமையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் ஒருமையை நோக்கியுமே இயங்குகின்றன.

கடந்த பல்லாயிரமாண்டுகளாக, அறிவு, ஒழுக்கம், அழகு, கடவுட்பற்று, ஆகியதுறைகளில், மனிதன் செய்த முயற்சியால், விளைந்தவையே, தத்துவஞானம், ஒழுக்கவியல், இலக்கியம், கணிதவியல், நுண்கலைகள், சமயநூல் முதலிய பெரும் கலைகள்.

எனவே, மாணவன் பூரணமாகத் தன்னறிவைப் பெறுவதற்கு, மெய்மை, அழகு, நன்மை, சமயத்துவம் ஆகிய, ஆன்மாவின் நான்கு இலட்சணங்களை, அவனுடைய வாழ்க்கை அனுபவத்தில் வெளிப்படுத்தத்தக்கதாக, அப்பெருங்கலைகளையே, அவனுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தல் வேண்டும்.

மெய்மைமையை, தத்துவசாத்திரம், கணிதம் மூலமும், அழகை நுண்கலைகளாகிய சங்கீதக்கலை, ஒவியக்கலை, சிற்பக்கலை, நடனக்கலை ஆகியவை மூலமும் நன்மையை, ஒழுக்கவியல், இலக்கியம் ஆகியவை மூலமும், சமயத்துவத்தை, சமயநூல்கள் மூலமும் கற்பித்தல் வேண்டும்.

எனவே, பாடத்திட்டத்தில், இக்கலைகள் முக்கியத்துவம் பெற வழிவகைகள் காணவேண்டும்.

இதுவரை நாம் கண்டதிலிருந்து, தொழில் குறித்த கல்வி கல்வியாகா

வெனக் காண்பது ஒருதலை. கல்வி உடனடி, நேரடி பயன் சார்பற்றதாகின், அது கல்வியாகாதென்பது மறுதலை. கல்வி என்பது தொழில் எனும் தாற்பரியத்தை ஏற்று, கல்வியைத் தொழில் எனக் கொண்டு, அத்தொழிலில் திறமையடையச் செய்வதே கல்வியின் நோக்கமெனக் கொள்வது சாலவும் பொருந்தும். தொழில் மூலம், மனிதப் பண்புகளை வளர்த்தல் என்று கொள்ளும் தகும்.

இதைப்போலவே, பள்ளிக்கூடங்களில், உடற்பயிற்சிகளும், விளையாட்டுக்களும் உடலைச் செம்மைப்படுத்தி உடலை வளர்க்க உதவிய போதிலும், இவற்றைப் பெறுவதும் உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு நோக்கோடு, துணிவு, ஒத்துழைப்பு, நேர்மை முதலிய சிறந்த மனிதப் பண்புகளை வளர்ப்பதும், நோக்காயிருத்தல்வேண்டும்.

கல்வியின் நோக்கங்கள், அந்நோக்கங்களை, எவ்வொழுங்குகளின் மூலம் அடையலாம், எனக்கண்டபின்னர், இவ்வொழுங்குகளை, எவ்வெம்முறைகளைக் கையாண்டு, படிப்பித்தல் வேண்டுமெனச் சிந்திக்கவேண்டும்.

மெய்யான அறிவைத் தேடுவது, உள்ளுணர்வு, சிந்தனை இரண்டின் மூலமும். எனவே, அறிவை, இம்முறைகளில் பெறுவதற்கேற்றவாறு, மாணவனைத் தயாரித்தல்வேண்டும். உண்மைகளைப் புகட்டுவதற்கு, இதுவே சிறந்த முறை. உரையாடல், தர்க்கம், ஆகிய போதனா முறைகளிலும், சிறந்தவை. மாணவனை உள்ளுணர்வு, சிந்தனை இரண்டினுக்கும் தயாரித்தல், ஆசிரியனின், தலையாய கடமையாகின்றது.

ஆசிரியன் ஆழ்ந்த அறிவு ஞான முடையவனாகவும், சமயோசித புத்தியுடையவனாகவும், கருத்துகளை, புதுப்புதுத் துறைகளில் விளக்க வல்லவனாகவும், இருத்தல் வேண்டும்.

நம்முன்னோர், கண்டு வைத்த உண்மைகளை நிரைப்படுத்தி சொல்லிக்

கொடுத்தலோடு சமூக வாழ்க்கை மூலமும், கூட்டு முயற்சிகள் மூலமும், அனுபவ வாயிலாக உண்மைகளை, தாமே அறிய வைக்கவும் வேண்டும். இதுவே சிறந்த கல்வி முறை இப்படியான அனுபவங்களை, ஆக்கிக் கொடுத்தல், ஆசிரியனின் கடமை.

ஆசிரியன் கையாளவேண்டிய இலக்கியங்கள், கவிதைகள், மிகுந்த கவனத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். மெய்மை, அழகு, நன்மை, சமயத்துவம் ஆகியவற்றை, வெளிப்படுத்த உதவும், சாதனங்களாக, அவை அமைதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர், மாணவர் அறிவு வளர்ச்சியை, அளவிட முயற்சிக்கும்போது, வெளித்தோற்றப்பாட்டுக்குரிய பொருள்களை, பொருள்களின் விபரங்களை, மட்டும் வினவும் முகமாக, கருக்க விடைகள் பலவற்றை மட்டும் கேளாமல், கட்டுரைகள் மூலம், மாணவரின் மெய்யான, அனுபவங்களையும் ஆன்ம அறிவையும் சோதித்தல் வேண்டும்.

தங்கள் அனுபவங்கள், பூரண விளக்கம், அறிவு விருத்தி ஆகியவற்றை கட்டுரைமுறையான விடைகள் மூலமே, மாணவன் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவான்.

நாம் கண்ட, கல்வி நோக்கங்களை அதன் அடிப்படையில், எழுகின்ற கல்வி முறைகளைக் கையாளவேண்டிய ஆசிரிய

னின் பொறுப்பு மகத்தானது. எனவே ஆசிரியன் மெய்யறிவின் சின்னமாக விளங்கவேண்டும். மாணவர்கள் புதிய அனுபவங்கள் மூலம், புதிய கருத்துக்களைக் காணத்தக்கவாறு, ஊக்கமளிக்கக்கூடிய, உயர் நோக்கங்கள் உள்ள ஆசிரியராய், இருக்க வேண்டும். அவருடைய வாழ்க்கையே, உடன்பாட்டுத் தன்மைகளை, வெளிப்படுத்தும், வாழ்க்கையாக இருத்தல்வேண்டும். மாணவர்கள், இவற்றை ஆசிரியரில், தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக விருக்கவேண்டும். ஆசிரியர் பண்பு, மாணவர் வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கும்.

இதுவே, பொதுவாக, இலட்சியவாதிகள், கண்ட கல்வி நெறி.

உலக வரலாற்றில் நாம் காணும், கண்டுகொண்டிருக்கும், இலட்சியவாதிகள் பலராவர். பல சகாப்தங்களில், பல நாகரிகங்களின் பிரதிநிதிகளாக, பல வகைத் தரிசனத்தின் பிரதிபிம்பங்களாக விளங்கியவர்கள் இவர்கள்.

புத்தபகவான், கொன்பியூசியஸ், மகாவீரர், யேசுநாதர், சோக்கிரட்டீஸ், வள்ளுவர், முகம்மதுநபி, பிளேட்டோ, அக்குவைவனஸ் அடிகள், ரொல்ஸ்ரோய், காந்தியடிகள், பேட்ரன் ரசல் போன்றவர்கள் இலட்சியவாதிகள். இலட்சியவாதம், கல்வித் தத்துவத்தில், தொன்று தொட்டு இடம்பெற்று வருகிறது. இன்றும் பெருமீடம் பெறுகிறது.

“கடமில் இன்னொரு அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. கவிதைவில் சமயம் கூறப்படுவதால், கவிதை சமயத்தை உணர்த்தும் கருவி என்று நினைத்து இடர்படுவது. இதனால் சைவர்களுக்குத்தான் தமிழ் என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டு உண்மை இலக்கியத்தின் நாதத்தை மறைத்து விடுகிறது. இதனால் காரணமற்ற பூசல்களும், முக்கியமாக இலக்கியத்தைப் பற்றித் தப்பான அபிப்பிராயங்களும் பரவி விடுகின்றன”.

(நமது இலக்கியம், சென்னை, 1947 பக். 12)

— புதுமைப்பித்தன்

தீருக்குறள்—ஒரு கண்டன நூல்

— ஆ. வேலுப்பிள்ளை

தீருக்குறள் புறநானூற்றுக்கால வாழ்க்கை முறையைக் கண்டனஞ் செய்ய எழுந்த நூல் என்று கூறலாம் போலத் தெரிகிறது. புறநானூற்றுக்கால இலக்கியங்களிலிருந்து, அக்கால வாழ்க்கை முறையை வகுத்தால், திருக்குறள் அந்த வாழ்க்கைமுறையை ஒரு கோணத்திலிருந்து பார்த்துக் குறை கூறுவது போல அமைந்துள்ளது. போர், காதல், ஆறலைத்தல், மாமிசம் புசித்தல், மதுவுண்ணல் முதலியன புறநானூற்றுக் காலச் செய்யுட்களின் சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. கொலை, காமம், களவு, மாமிசம், மது என்பன திருக்குறளின் கடிந்து கூறப்படுகின்றன.

புறநானூறு வீரத்தைப் பாடத் திருக்குறள் அன்பைப்பாடுகிறதெனலாம். புறநானூற்றுக் காலத்திலே புகழும் பெருமையும் வீரத்தின் வழிவந்தன. வெற்றி அல்லது வீரமரணம் என்ற நிலையில் ஒரு தனிக் கவர்ச்சியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. மன்னன் தலைமையில் ஒன்று கூடி ஒற்றுமையாக நின்று போராடுதலிலும் மன்னனுக்குத் தம் சேவை தேவையென்றுணர்த்தலிலும் புறநானூற்றுக்கால மக்கள் மகிழ்ந்தனர். ஆனால், போர் நடக்குங் காலத்திலும் போர்முடிந்த அண்மைக்காலத்திலும் மக்கள் மனம் அமைதியை நாடுகிறது. போரால் ஏற்படும் அழிவு போர் ஏற்படுவதையே தடுத்து விடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. புறநானூற்றுக்காலப் போர்களாலும் களப்பிரர் படையெடுப்பாலும் கலங்கிய தமிழகம் அஹிம்சைக் கொள்கையைத் தம் உயிர்ப்பாக உடைய

சமணத்திடம், ஆறுதலை நாடியது. போருக்குரிய காரணங்களை இல்லாமற் செய்து விடத் திருக்குறள் முனைகிறது. அது காமத்தைக் கண்டிப்பதானாலும் வெஃகாமை, அவாவறுத்தல் என்பவற்றை உபதேசிப்பதாலும் போருக்குரிய காரணங்களை நீக்கிவிட முயல்கிறது. பொறையுடைமை, வெகுளாமை என்பன கடைப்பிடிக்கப்பட்டால், போருக்கு இடமிராது என வள்ளுவர் கருதியிருக்கலாம். இன்ன செய்யாமை, கொல்லாமை என்பவற்றை மக்கள் கடைப்பிடித்தால், போர்க்களங்களில் எதுவுமே நடைபெற முடியாது. அழுக்காறுமை, கள்ளாமை என்பனவும் போரின் ஆணிவேரை உள்ளத்திலிருந்து கிள்ளியெறியாதற்காகக் கூறப்பட்டனவேயெனலாம். வள்ளுவர் இகலை நேரடியாகவே கண்டிக்கிறார்.

புறநானூற்றுக் கால வாழ்க்கை முறையிற் போர்மட்டுமன்றி வேறு சிலவும் குறளின் கண்டனத்துக்குள்ளாகின்றன. மீன், இறைச்சி, கள் என்பன மலிந்துகிடந்த தமிழகத்திலே குறள் புலாலுண்ணாமையையும் கள்ளுண்ணாமையையும் எடுத்துப் பேசுகிறது. பழைய இந்திய மதங்களிலே புலாலுண்ணலை முற்றாகக் கண்டித்து நின்ற சமயம் சமணம் ஒன்றே. வரைவின் மகளிர், பெண்வழிச் சேறல், பிறனில் விழையாமை என்பவற்றாலே காமம் கடியப்படுகிறது. புலவர் முதலியோர் வள்ளல்களிடம் இரவலராக ஒழுகியமை இரவச்சம் என்ற பகுதியிலே இழித்துக் கூறப்படுகிறது.

புறநானூற்றுக் காலச் சமுதாயத்திலே பெண்கள் ஆண்களோடு சமமாகக்

கருதப்பட்டனரெனலாம். திருக்குறள் முதலிய அறநூல்களிலே பெண்களை உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும் நோக்கும் விசித்திர மனோபாவம் தோன்றுகிற தெனலாம். சங்க காலத்திலே ஆண்களும் பெண்களும் கலந்து பழகியதற்கும் சேர்ந்து நீராடியதற்கும், சேர்ந்து குரவையாடியதற்கும் செய்யுட்களிலே சான்றுகளுள். களவொழுக்கம் மலிந்திருந்தது. பெண்களின் நன்மையை முன்னிட்டு அவர்கள் வெளியிற் சென்று பழகுவதற்கு ஓரளவு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்ட போதிலும், பெண்களை ஆண்களிலும் உயர்ந்தவர்களாகவோ, இழிந்தவர்களாகவோ கருதும் நிலை ஏற்படவில்லை. களவொழுக்கத்திலே பொய்யும் வழுவும் தோன்றியதால், சடங்குடன் நடைபெறும் மணம் வகுக்கப்பட்டதை அறநூல்கள் காலத்தெழுந்த தொல்காப்பியம் எடுத்துக் கூறுகிறது. சிலப்பதிகாரத்திலே கோவலனும், கண்ணகியும் பெரியோர்கள் நிச்சயித்த திருமணம் செய்கின்றனர். கண்ணகியும், மணிமேகலையும் பெண்ணின் பெருமையைக்காட்ட உதவுகின்றனர், கண்ணகி பத்தினித் தெய்வமாகின்றாள். அறநூல்கள் பெண்களை இழித்துக் கூறுவதைக் காணக்கூடிய தாயிருக்கிறது. பெண்களை அதீதமாகப் பெருமைப் படுத்துவதும் இழிவு படுத்துவதும் ஒரேகாலத்தில் ஒரே சமய நோக்குடையவராகச் செய்யப்படுகின்றன. ஆணைத் துறவியாக்க முயன்ற அறநூல்கள் பெண்ணைப் பத்தினியாக்க முயன்றன. பெண்ணின் வாழ்விலே நிறையக்

கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. கண்ணகி போல வாழ்ந்த பெண் போற்றப்பட்டாள். கண்ணகிபோல அடங்கி ஓடுங்காத பெண்கள் இகழப்பட்டனர். ஆண்கள் துறவு பூணுவதற்குப் பெண்கள் பெரும்பாலும் இடையூறுக இருந்ததாலே பெண்கள் இழித்துரைக்கப்பட்டனர். அதனாலேயே, பெண்ணின் கற்புப் பிறர்மனம் புகாத அளவுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கை தோன்றியது. புறநானூற்றுக் காலத்திலும் கற்பு குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால், அறநூற்காலத்துக் கற்பு கட்டுப்பாடு கூடியது. வீட்டு வாழ்க்கை புனிதமாக அமையவும் கணவனது உடைமையுணர்வு திருப்தியுறவும் மக்கட்பேறு முறையானதாக ஏற்படவும் பெண்ணுக்குக் கற்பு வற்புறுத்தப்படுகிறது.1 பெண்ணைவள் தெய்வத்தைத் தொழாது கணவனைத் தொழவேண்டும் என்று வள்ளுவரும் கூறுவர். உலக வாழ்விலே, அன்றாட வாழ்விலே உரிமையிழக்கும் பெண்ணுக்குத் தேவருலகத்தில் நல்ல வரவேற்புக் கிடைக்கும் என்றும் மழை பெய்யச் சொன்னாற் பெய்யும் என்றும் ஆசைகாட்டப்படுகிறது.2 பெண்ணின் உரிமை பிடுங்கப்படத் தொடங்கிய நாளிலேயே, பெண்ணுக்குப் போலி மரியாதை காட்டும் இயல்பு தோன்றியது.

இவற்றை நோக்கும்போது, சங்க கால வாழ்க்கை முறையைச் சீர்திருத்தியமைக்க முயன்றது குறள் என்ற கூற்றில் உண்மையிருப்பது தெரிகிறது.

1. Man, Morals and Society-J. Flugel.
2. திருக்குறள் வாழ்க்கைத்துணை நலம்

19-ம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியாவின் கடல் கடந்த முதலீடுகள்

— செல்வரத்தினம் ராஜரத்தினம்

பிரித்தானிய மூலதனம், வெளிநாடுகளில் ஒழுங்காக முதலீடு செய்யப் படுவதென்பது கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாக ஏற்பட்ட உயிர்ப்புள்ள ஒரு விளைவாகும். பழைய குடியேற்ற முறையானது, மனித வடிவத்திலும், பொருட்கள் ரூபத்திலும் பிரித்தானிய மூலதனம் வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யப்படுவதற்குத் தகுந்த சந்தர்ப்பங்களை அளித்தது. ஆனால் முதலீடு செய்யப்பட்ட அளவு முதலீட்டிற்கான, நோக்கம் என்ற இரு அம்சங்களையும் கொண்டு நோக்குமிடத்து, இது குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாக அமைந்திருக்கவில்லை. குடியேற்றநாடுகள் தாய்நாடு பேரரசாயிருப்பதற்கு உதவிபுரிபவையாகவே இருக்கவேண்டுமென்ற வாணிபவாதக் கொள்கையின் காரணமாக, லாபம் தரக்கூடிய துறைகள் நோக்கி முதற்பாய்ச்சல் ஏற்படுவது பெரிதும் தடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதைவிட அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கு முன்பு தாய்நாட்டிற்கும் அமெரிக்க குடியேற்ற நாடுகளுக்குமிடையிலான பிணக்கின் காரணமாகவும், குறிப்பிடத்தக்க அளவில் முதற்பாய்ச்சல் ஏற்படுவது தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. நிலைமை எவ்வாறிருந்த போதிலும், மிகுதி உலக நாடுகளுடன் பங்கிடக்கூடியளவுக்குப் போதுமான மூலதனத்தையும் பிரித்தானியா வைத்திருக்கவில்லை. ஆகவே அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கு முன்பு பிரித்தானியாவை விட்டுச் சென்ற மூலதனம் திறமை பெற்ற தொழிலாளர்களின் வடிவத்தி

லேயே, சென்றது. இது, வேறுபட்ட மதப் பிரிவுகளைச் சார்ந்த கைத்திறத் தொழிலாளர் குடிபெயர்ந்து சென்றதன் பயனாக ஏற்பட்ட ஒரு விளைவாக இருந்தது. வேறுபட்ட மதப் பிரிவுகளைச் சார்ந்த இவர்கள் தொடர்ச்சியாகத் துன்புறுத்தப்பட்டதன் பயனாக, சமய சுதந்திரம் வேண்டிப் புதிய நிலங்களில் சென்று குடியேறினர். இதைவிட, முயற்சியாளரும், திறமை பெற்ற தொழிலாளரும், 18-ம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பா கண்டத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளிலும் சென்று குடியேறினர்: ஆனால் இவையெல்லாம் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கினையும் உடையனவாய்க் காணப்படவில்லை.

பெரியதோர் அளவில் மூலதன அசைவு ஏற்படுவதற்கான மார்க்கத்தைக் கைத்தொழிற் புரட்சி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இவ்வாறான மூலதனம் பணவடிவில் மட்டுமன்றி, திறமை பெற்ற தொழிலாளர் யந்திரசாதனங்கள் என்பவற்றின் உருவத்திலும் அமைந்திருந்தது. கைத்தொழிற் புரட்சியுடன், மூலதனம் என்பது கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கான முக்கிய ஊக்க சக்தியாய் மாறியது. அத்துடன் பணமானது ஒரு சில முயற்சியாளரின் கைகளில் ஒன்று திரள ஆரம்பித்தது. இந்த முயற்சியாளர் எப்பொழுதும் தம் பணத்தை முதலீடு செய்யக்கூடிய லாபம் தரும் துறைகளைத் தேடிக்கொண்டேயிருந்தனர். இவர்களுடைய இந்த முயற்சி 1830-ம் ஆண்டுகள் வரை நீடித்திருந்தது. 1830-ம்

ஆண்டைச் சார்ந்த வருடங்களில் இங்கிலாந்திலேயே முதற் பற்றாக்குறை ஒன்று ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் நீடித்திருந்த மந்த நிலையின் காரணமாக முதற் சொந்தக்காரர், தம் பணத்தை முதலீடு செய்யக் கூடிய வேறு வழிகளைத் தேடும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். கூட்டு முதல் வங்கிமுறை அபிவிருத்தி அடைந்தமை, முதலீட்டு மூலதனம் மத்தியமயமாக்கப் படுவதற்குதவிபுரிந்தது. இதன் காரணமாக உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் முதலீடு செய்வதற்கான மூலதனத்தைக் கட்டுகப் பெறமுடிந்தது. 1826-ம் ஆண்டு யந்திரசாதனங்களின் ஏற்றுமதிக் கெதிராக இருந்த தடை நீக்கப்பட்டதுடன், கடல்கடந்த நாடுகள் நோக்கி ஏற்பட்டிருந்த முதற்பாய்ச்சலின் வேகம் மேலும் கூட்டப்பட்டது. திறமைபெற்ற தொழிலாளர் நாட்டைவிட்டுச் செல்வதற்கெதிரான சட்டம் 1842-ம் ஆண்டு வரை நீக்கப்படவில்லை. ஆனால் மந்த நிலையின் காரணமாகவும், குறைந்த வேதனங்களின் காரணமாகவும், இச்சட்டம் அமுலிலிருந்த போதும் கூட ஏராளமான தொழிலாளர் இங்கிலாந்தை விட்டுச் செல்லும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தனர்.

1830-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் பிரித்தானியாவை விட்டுச் செல்ல முற்பட்ட மூலதனத் தொகை, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கே சென்றது. அமெரிக்கா தன் சுதந்திரத்தைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து குடியேற்ற நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியிற் பெருமளவு நம்பிக்கை வைக்கப்படவில்லை. அமெரிக்காவைப் போன்றே பிரித்தானியாவின் மற்றக் குடியேற்ற நாடுகளும் காலப்போக்கில் தம் சுதந்திரத்தைப் பெற்று விடுமென இவர்கள் கருதினர். பிரித்தானிய மூலதனத்தைப் பெற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுள் பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய இரண்டும் முக்கியமானவை. இவ்விரு நாடுகளிலும் பிரித்தானிய பணம், யந்திர

சாதனம், தொழில் திறமை ஆகியவற்றைக் கொண்டு பிரித்தானிய முயற்சியின் கீழ் பருத்தி நெசவுக் கைத்தொழில், நெசவு யந்திர சாதன உற்பத்திக் கைத் தொழில் ஆகிய இரு கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தியடைந்திருந்தன. இவ்வாறு கைச் சீறிய அளவில் ஏற்பட்ட ஆரம்பீத்திருந்த பிரித்தானிய மூலதன அசைவு 1840-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் முக்கியமானதொரு பொருளியல் அம்சமாக மாறியிருந்தது. இதற்கு பின்பு மூலதனப் பெயர்ச்சி என்பது பிரித்தானியப் பொருளாதாரத்தின் நிரந்தரமான ஓர் அம்சமாக இருந்தது. என்ன வழியில் பிரித்தானிய மூலதனம், வெளிநாடுகள் நோக்கி அசையவேண்டுமென்பது, பிரித்தானியா தனது கைத்தொழில்களில் பூரணமான தொழில் துட்ப முன்னேற்றங்களை அடைந்த 1840-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியிலே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. இதே காலப்பகுதியில் மற்ற நாடுகளும் அபிவிருத்திக்கான அறிஞர்களைக் காட்டின.

1840-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் வெளிநாடு நோக்கிய பிரித்தானிய மூலதன அசைவில், இரு முக்கிய காரணிகள் பிரதானமான பங்கு வகித்தன. இவையாவன, இக்காலத்தில் பிரித்தானியாவில் நிலவிய புகையிரத நிர்மாணப் பித்தும், கட்டிடல்லா வர்த்தகமும் ஆகும். ஆரம்பத்தில் இவ்விரு காரணிகளும், பிரித்தானிய மூலதனம் வெளிநாடுகள் நோக்கிச் செல்வதைப் பலவினப் படுத்தியதாகக் கருதப்பட்டது. நாட்டின் புகையிரதப் போக்குவரத்து அமைப்பு முறை பெரிதும் வில்தரிக்கப்பட்டதும், புகையிரத ஸ்தாபனங்களிடையே காணப்பட்ட ஒருங்கிணைப்பு இயக்கமும், உள்நாட்டில் பெருமளவு மூலதனத் தேவையை ஏற்படுத்துமெனக் கருதப்பட்டது. இதற்கும் மேலாக மூலதனம் மிகுதியிருக்குமானால் அம் மேலதிக மூலதனம் கூட புகையிரத ஸ்தாபனங்களிலேயே

முடக்கப்படுமென்றும் கருதப்பட்டது. இதைவிட, கட்டில்லா வர்த்தகம், ஒப்பீட்டுச் செலவுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பிரித்தானியாவுக்குப் பெருநன்மை பயக்குமென எண்ணப்பட்ட பிரித்தானியாவிலேயே முடக்கப் பட்டிருந்த ஏறக்குறைய 60,000,000 பவுண் மதிப்புள்ள பிரித்தானிய மூலதனம், மேற்கூறிய காரணிகளின் செல்வாக்கு இல்லாமலிருந்திருந்தால், வெளிநாடுகள் நோக்கி அசைந்திருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புகையிரத நிர்மாணப்பித்தும், கட்டில்லா வர்த்தகக் கொள்கையுமே இதைத் தடுத்து வைத்ததெனக் கருதப்பட்டது. எனினும் இவ்விடயத்தை இன்னும் சற்று விரிவாக ஆராய்வோமாயின், புகையிரத நிர்மாணப்பித்து, கட்டில்லா வர்த்தக இயக்கம் ஆகிய இரண்டும் நாம் கருதியதற்கு எதிர்மாறான விளைவுகளையே கொண்டு வந்தன என்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக புகையிரத நிர்மாணப்பித்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், இந்தப் பித்தின் மூலம் புகையிரதத் தொழிலில் முதலீடு செய்யும் விடயத்தில் பெருமளவு போட்டி ஏற்பட்டது. இவ்வாறாகப் புகையிரத ஸ்தாபனங்களின் தொகை பெருகவே மூலதனத்திலான பங்கு லாபமும் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது. மற்ற முதலீடுகளைப் போன்றே புகையிரதத் தொழிலான முதலீடுகளும் கூடியளவு உத்தேச நோக்கங்களுக்குள் ளாகியது. இதன் பயனாகச் சிறு தொகையான மூலதனத்தை வைத்திருந்தவர்கள், பாதுகாப்பு நிறைந்த முதலீட்டு மார்க்கங்களை வெளிநாடுகளிற் தேடலானார்கள். இதைவிட, கட்டில்லா வர்த்தகக் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டதன் மூலம், உலக நாடுகளுக்கான உற்பத்திப் பொருட்களில் பெரும் பகுதியை நிரம்பல் செய்யும் முக்கிய நாடாகப் பிரித்தானியா மாறியிருந்தது. இதன் மூலம், புதியதொரு சர்வதேசத் தொழிற் பிரிவு முறை ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்தது. வெளி

நாடுகளிலிருந்த உணவுப் பொருட்களுக்கும், மூலப் பொருட்களுக்கும் பிரித்தானியாவில் பெரும் கேள்வி ஏற்பட்டிருந்தது: இதன் காரணமாக இப்பொருட்களின் நிரம்பலைப் பெறும் பொருட்டுப் பிரித்தானிய முதலாளிகள் தம் பணத்தை வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யலானார்கள்.

1840-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியிலிருந்து, பிரித்தானிய மூலதன ஏற்றுமதி இரு வரையறுக்கப்பட்ட பிரிவுகளுக்குள் அடங்குவதை நாம் காணலாம். முதலாவது சந்தர்ப்பத்தில் பங்கு கொள்ளும் மூலதனத்தின் வெளிப்பாய்ச்சலை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. இதன் கீழ் வெளிநாட்டுத் தொழில்களுக்குப் பிரித்தானிய முதலீட்டாளர், ஒன்றில் பூரணமாகவோ, அல்லது ஒரு பகுதிக்கோ சொந்தக்காரராயிருந்து அவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். இரண்டாவது பிரிவு 'கடன் மூலதனம்' என அழைக்கப்பட்டது. இதன் கீழ் குடியேற்றநாட்டு அரசாங்கங்கள் உட்பட வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுக்கும், வெளிநாட்டுத் தொழில்களுக்கும் தேவைப்பட்ட கடனைப் பிரித்தானிய முதலீட்டாளர் கொடுத்துவினர். லண்டன் பணச் சந்தையினூடாக இது நடைபெற்றது.

1850-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் பிரித்தானியாவை விட்டுச் சென்ற மூலதனம், பங்குகொள்ளும் மூலதனத்தின் வடிவிலேயே இருந்தது. இதற்கு, புகையிரதச் செழிப்புக்காலம் இங்கிலாந்தில் முடிவடைந்து மற்ற நாடுகளில் ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்ததே முற்றும் பொறுப்பாக இருந்தது. புகையிரதப் பாதை நிர்மாணம் பெல்ஜியம், பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் ஆரம்பித்து, மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும், வட அமெரிக்காவுக்கும் பரவ ஆரம்பித்தது. இவ்விடயம் பொறுத்துப் பிரித்தானியா மிகவும் சாதகமானதொரு நிலையில் இருந்தது.

அதனிடம் மூலதனம் இருந்தது, தொழில் நுட்பத்திறமை இருந்தது, அத்துடன் அனுபவமும் இருந்தது: வெளிநாடுகளில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட புகையிரதப் பாதைகளிற் பெரும்பகுதி பிரித்தானிய மூலதனத்தின் உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அதே நேரத்தில், உள்நாட்டுப் புகையிரதப் பாதை நிர்மாணத்திலும், பிரித்தானிய மூலதனம் பெருமளவு பங்கு பற்றியது. உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கத்திற்கு வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் உதவி செய்தன. அத்துடன் 1850-ம், 1860-ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதிகளில் மூலதன முதலீடு என்பது ஒரு வகைச் சர்வதேச முறையில் அமைந்ததாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் இவற்றில் பிரித்தானிய மூலதனமே முக்கிய பங்கு வகித்தது. புகையிரத முதலீடு தவிர்ந்த வேறு துறைகளிலும் பிரித்தானிய மூலதனம் பங்கு பற்றியது; முக்கிய ஐரோப்பிய நகரங்களிற் பொது சனசேவைகளை அளித்தல், சுரங்கத் தொழில், வேறு கைத்தொழில்கள் என்பன இவற்றிற் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பொதுசன தேவைகள் எனக் கூறுமிடத்து வாயு சக்தித் தொழில்களே அவற்றில் முக்கிய இடம் வகித்தன. எரி பொருளாகவும் வெளிச்சம் கொடுப்பதற்கும் வாயுசக்தி வழங்கப்பட்டது. சுரங்கத் தொழில் பொறுத்து ஸ்பானியாவில் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களை விருத்தி செய்வதிலேயே பிரித்தானியர் பெரிதும் அக்கறைகொண்டிருந்தது. ஆனால் ஐரோப்பாவில் செம்பு, தகரம், காரீயம் ஆகியவற்றின் சுரங்கத் தொழில்களை விருத்தி செய்வதிலும் ஓரளவு மூலதனம் செலவிடப்பட்டது. இவையாவும் பிரித்தானிய கைத்தொழில்களுக்கு அவசியமான மூலப் பொருட்களாகும். பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட பருத்திக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியுடன், கைத்தொழிற்றுறை சம்பந்தப்பட்ட முதலீடு எந்த வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டு

மென்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. 1850-ம் ஆண்டுக்காலப்பகுதியில், ரஷ்யக் கைத்தொழில் அமைப்பே பிரித்தானிய மூலதனத்தின் மூலம் பெருமளவு நன்மையை அனுபவித்தது. மொஸ்கோ, சென் பீற்றேஸ்பேக் ஆகிய நகரங்களின் சுற்றுப்புறங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த பெரும்பாலான கைத்தொழில்கள் ஏறக்குறைய முற்றாகப் பிரித்தானிய மூலதனத்தினாலேயே கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. பிரித்தானிய மூலதனம் ஐரோப்பாவில் இரும்புக் கைத்தொழில்களில் பங்கு பெறுவதற்கு, ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட புகையிரதச் செழிப்பு மறைமுகமாக உதவியளித்திருந்தது. பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய இரு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய மூலதனத்தின் உதவிகொண்டு இரும்புக் கைத்தொழில்கள் பெருமளவு விஸ்தரிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம், இந்நாடுகளில் புகையிரதத் தொழிலில் பிரித்தானிய மூலதனம் பங்குபெறுவதற்கு — இன்னும் கூடியளவு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. புகையிரதத் தொழிலில் பணவடிவிலமைந்த பிரித்தானிய மூலதனம் முக்கிய பங்கு வகித்த அதே நேரத்தில், கைத்தொழில்களில் முக்கிய பங்கு வகித்தவை தொழில் திறமையும், புதிய தொழில் நுட்பங்களும் மேயாம்.

ஏறக்குறைய 1857-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, பிரித்தானிய மூலதனம் முடக்கப்பட்ட தன்மையாலும், அது சென்ற திசையிலும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. இவ்வாண்டளவில் உள்நாட்டு மூலதனமும் ஐரோப்பாவில் முக்கிய பங்கு வகிக்க ஆரம்பித்தது. இதன் காரணமாகப் பங்குபெறும் மூலதனத்தில் பாய்ச்சல் புதிய நிலங்கள் நோக்கி அமைந்திருக்கும் ஒரு போக்கு காணப்பட்டது. இந்தியா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, தென் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் பிரித்தானியா பங்குபெறும் மூலதனத்தைப் பெறும் முக்கிய நாடுகளாய் மாறின. இவற்றைத் தொடர்ந்து ரஷ்யா, கிழக்கு ஐரோப்பிய

நாடுகள், மத்திய கிழக்கு என்பவை இம் மூலதனத்தைப் பெற்றன. இந்தியா நோக்கிப் பிரித்தானிய மூலதனம் பாய்ந்ததற்குரிய முக்கிய காரணம், சிப்பாய்க் கலகத்தைத் தொடர்ந்து அங்கு புகையிரத நிர்மாணத்தில் காட்டப்பட்ட பெரும் ஆர்வமேயாகும். தென்அமெரிக்காவிலும், கனடாவிலும் முதலீட்டு ஆர்வத்தைக் கிளப்பிவிட்டது அந்நாடுகளில் விருத்தி செய்யக்கூடியவகையில் அமைந்து காணப்பட்ட பெரும் விவசாய வளங்களேயாகும். அவுஸ்திரேலியாவில் தங்கச் சுரங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை அந்நாடு நோக்கிப் பெருமளவு மூலதனத்தைக் கவர்ந்தது. ரஷ்யா தொடர்ந்தும் பெருலாபம் தரக்கூடிய முதலீட்டுமார்க்கங்களை உடைய ஒரு நாடாகவே காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் அங்கு காணப்பட்ட பெருமளவு மூலப்பொருட்களும், கைத்தொழிற் பொருட்களுக்கிருந்த பெரும் உள்நாட்டுச் சந்தை வாய்ப்புக்களுமேயாகும். கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், மத்திய கிழக்கிலும் இக் காலப்பகுதியில்தான் புகையிரதப் பாதைகள் நிர்மாணம் ஆரம்பமாகியிருந்தது. இதனால் அங்கும் பெருமளவு பிரித்தானிய மூலதனம் செல்லக்கூடியதாயிருந்தது.

ஆனால் பிரித்தானிய மூலதனத்தை வழமையாகப் பெற்றுவந்த நாடுகளாகிய, ஐரோப்பிய நாடுகளும், ஐக்கிய அமெரிக்காவும், அவ்வாறு மூலதனம் பெறுவதை முற்றாக நிறுத்திவிடவில்லை. தொடர்ந்தும் அவை பங்குபெறும் மூலதனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டே இருந்தன. ஆனால் 1857-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்நாடுகளுக்குச் சென்ற பெரும்பகுதி பணம் கடன் மூலதன வடிவிலேயே அமைந்திருந்தது. இவை வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுக்கும் தனியார் முயற்சிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டன. எப்படியிருந்தபோதிலும் ஐரோப்பியநாட்டு அரசாங்கங்கள் பெற்ற கடன் மூலமாகவே பெரும்

தொகை பணம் பிரித்தானியாவை விட்டுச் சென்றது. ஐரோப்பியநாட்டு அரசாங்கங்கள் லண்டன் பணச் சந்தையில் இவ்வாறாகப் பணத்தைக் கடனாகப் பெற்றன. இவ்வாறாகப் பெறப்பட்ட பணம் பலவித நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆட்சியாளர் தம் சொந்தக் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு மட்டுமின்றி, வரவு-செலவுத் திட்டங்களைச் சமநிலைப்படுத்துவதற்கும், அரசியல் ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புகையிரதப் பாதைகளை அமைப்பதற்கும் இவ்வாறாகக் கடன் பெற்றனர். ஐரோப்பிய நாடுகளை அடுத்து ஐக்கிய அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்க நாடுகள், துருக்கி, எகிப்து, ஆகிய நாடுகள் அரசாங்கக் கடன் வடிவில் பெரும் தொகை பிரித்தானிய மூலதனத்தைப் பெற்றன. இந்த நாட்டு அரசாங்கங்களெல்லாம் 1860—1876க்கு மிடையில் மொத்தம் 320,000,000 பவுணைக் கடனாகப் பெற்றிருந்தன. இதே காலப் பகுதியில் இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா, கனடா ஆகிய நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் 162,000,000 பவுணைப் பெற்றிருந்தன. இதே காலப்பகுதியில் பிரித்தானியாவை விட்டுச் சென்ற மொத்தப் பங்குபெறும் மூலதனத்தின் தொகை 232,000,000 பவுணாகும். ஆகவே 1860-1876க்கு மிடையில் பிரித்தானியா மொத்தம் 714,000,000 பவுண் பணத்தை உலக நாடுகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்திருந்தது. இன்னொரு மதிப்பீட்டின்படி, 1860-ம் ஆண்டு மொத்தம் 486,000,000 பவுணாக இருந்த பிரித்தானிய கடல் கடங்கு முதலீடுகள் 1875-76க்கு மிடையில் மொத்தம் 1,200,000,000 பவுணாக அதிகரித்திருந்தன. இப் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுவது போன்று, பிரித்தானியா தனது பொருளாதாரச் செழிப்பின் உச்சக்கட்டத்தில் மிகப் பெருந்தொகையான கடல் கடங்கு முதலீடுகளைச் செய்திருந்தது.

(அடுத்த இதழில் முடிவுறும்)

மறைமலையடிகள் இரூ 'நாவல்கள்'

— க. கைலாசபதி

“எமது அதிட்டவசமாக ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாகப் புனைகதைக் கலையின் மகோன்னதத்தை நாம் மீண்டும் உணரும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளோம். இன்று எம்மிடையே காணப்படும் அறிவுச் சாதனங்கள் யாவற்றிலும், புனைகதையே தனிச்சுவை பயப்பதாயும், பலதரப்பட்ட மக்களையும் மிக எழுதிற் கவரவல்லதாயும் அமைந்துள்ளது. அதனால், அது நாளுக்கு நாள் முன்னிலை எய்தி வருகின்றது.....”¹

தமது நாவலுக்கு 1911-ம் ஆண்டு எழுதிய ஆங்கில முன்னுரையிலே மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார் மறைமலையடிகள். ஆங்கிலக் கல்வியைப்பற்றியும், புனைகதை (Fiction) பற்றியும் அவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் சுருக்கமாக இம்மேற்கோளிலிருந்து தெரிய வருகின்றன. சமூகத்திலே முக்கியத்துவம் பெற்று வந்த புனைகதை வகையினைத் தாமும் படைக்க விரும்பினார் என்பது கூறாமலே போதரும். இவ்வாசையினால் உந்தப்பட்டு, இரூ புனைகதைகளை எழுதினார்; நாகநாட்டரசி குமுதவல்லி, கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்² ஆகியன இவ்விரண்டும். இவற்றைப்பற்றிப் பொதுவாகவும், முதலாவது புனைகதையைப்பற்றிச் சிறப்பாகவும் ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1891-ல் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் மனோம்மணியம் என்ற நாடகத்தை வெளியிட்டார். அவர் தலைமுறையைச் சார்ந்த, ஆங்கிலமும், தமிழும் கற்றிருந்த ‘கல்வி கேள்விகளிற்

சிறந்த கனவான்கள்’ அம்முயற்சியைப் பெரிதும் பாராட்டினார். நூல் வெளிவந்து நான்காண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1895-ல் நாகப்பட்டினத்திலிருந்து பத்தொன்பது வயது நிரம்பாத இளைஞரொருவர் சுந்தரம்பிள்ளைக்கு அகவற்பாவிலே கடிதம் ஒன்று வரைந்து அனுப்பினார். அதன்பயனாக இருவரும் சந்தித்து நண்பராயினர். சுந்தரம்பிள்ளையின் நாடகக்காப்பியம் ஆங்கிலத்திலே விற்றன் பிரபு எழுதிய ‘இரகசிய வழி’ (The Secret Way) என்ற செய்யுட் கதையைத் தழுவி யெழுந்தது. “அருமையாகிய பூருவ நூல்களைப் பாதுகாத்துப் பயின்று வருதலாகிய முதற் கடமையோடு, அவ்வழியே முயன்று அந்த அந்தக் காலநிலைக் கேற்றவாறே புது நூல்களை இயற்ற முயலுதல் தமிழ் நாடென்னும் உயர் குடியிற் பிறக்கும் ஒவ்வொரு தலைமுறையாருக்கும் உரித்தான இரண்டாம் கடமையாய் ஏற்படுகின்றது”³ இது நாடகாசிரியரின் கூற்று; கடிதம் எழுதிய இளைஞனை இக் கூற்றும் கவர்ந்திருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். எவ்வாறாயினும், தானும் தனது கடமையைச் செய்ய முற்பட்டபோது ஆங்காங்கு சில ஆங்கில நூல்களைத் தழுவிப் ‘புது நூல்களை’ இயற்ற, முயன்றான். அவ்விளைஞனே நாகை வேதாசலம் என்றும் பிற்காலத்தில் மறைமலையடிகள் (1876-1950) என்றும் பெயர் பெற்ற தமிழறிஞராவார்.

மறைமலையடிகள் நாகையிலே இருந்த வெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியிலே படித்துவந்தகாலே, தமது பதினெட்டாம்

வது வயதிலே (1893) திருமணஞ்செய்து கொண்டார். ஏறத்தாழ அக்காலப்பகுதியில் அவரது கல்லூரி முறைப் படிப்பு முடிந்தது எனலாம். அக்காலத்து வாழ்ந்த ஆர்வமிக்க இளைஞர் பலரைப் போலவே, வேதாசலமும் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெரும் ஈடுபாட்டுடன் முயன்று பெற்றிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. காலப்போக்கிலே வேதாசலம், மகாவித்துவான் திரிசிபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் மாணவரில் ஒருவரான வெ. நாராயணசாமிப் பிள்ளையிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியமும், 'சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம்' எனப் புகழ்பெற்றிருந்த சோமசுந்தர நாயகரிடம் (1846—1901) சைவசித்தாந்தமும் பயின்று, தனித்தமிழ் நடையின் பிரதம பிரசாரகராக விளங்கின ரெனினும், இளமையிற் கற்ற ஆங்கில நூலறிவைத் தொடர்ந்து பேணி வந்தார். 1895-ல் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையைக் காணும்பொருட்டு வேதாசலம் திருவனந்தபுரம் சென்றிருந்தார். பத்தொன்பது வயது நிரம்பாத இளைஞருக்குப் பேராசிரியர் கூறிய அறிவுரைகளில் ஆங்கில அறிவை விருத்தி செய்தல் வேண்டும் என்பதும் ஒன்றாகும்.⁴ கல்லூரிப் பயிற்சியும், சுந்தரம்பிள்ளை போன்றரின் அறிவுரையும், வேதாசலத்தின் மனத்தில் ஆழப்பதிந்தன என்றே தோன்றுகின்றது. மற்றொரு தூண்டுதலும் இருந்தது. அக்காலத்தில் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரி தனிச்சிறப்புடன் விளங்கிய கல்விநிலையம். அற்றை நாள் தமிழறிஞர் யாவரும் 'யில்லர் கல்லூரி'⁵ என்று மதிப்புடன் அழைத்த அக்கல்விக்கூடத்திலே 1898-ல் தமிழ் விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார் வேதாசலம். அப்பொழுது வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் (பரிதிமாற்கலைஞர்) கல்லூரியிலே தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தார். மேனாட்டுப் பாதிரிமார்கள் நடாத்திவந்த 'ஆங்கில முறைக்' கல்லூரியில் பணிபுரிந்த வேதாசலம் அம்மொழியைத் தொடர்ந்து பயின்றிருப்பார் என எதிர்பார்க்கலாம்.

தனித்தமிழ் முதல்வரான மறைமலையடிகள், தமது நீண்டகால வாழ்விற் கிரமமாக எழுதிவந்த நாட்குறிப்புக்கள் ஆங்கிலமொழியிலேயே அமைந்திருப்பதும் இதற்குச் சான்றாகவுள்ளது.⁶ அடிகளாரின் கடிதங்கள் பலவும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. இளமைக் காலத்தில் முருகப்பெருமான் மீது ஆங்கிலத்திலே பாக்கள் இயற்றினார் என்றும் கூறப்படுகிறது.^{6a}

இவ்வாறு சொல்லிலும் செயலிலும் ஆங்கில மொழிக்கு உயரிடங்கொடுத்த வேதாசலம் ஆங்கில இலக்கியங்களைப் பெருவிருப்புடன் படித்து வந்தது மட்டுமன்றி, அவற்றை மொழிபெயர்க்கவும் முற்பட்டார். கிறித்தவக் கல்லூரியிலே தமிழ் கற்பித்தகாலே பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு "உரை சொல்லும்" பொறுப்புமிருந்தது. பத்துப்பாட்டில் முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, குறிஞ்சிப்பாட்டு ஆகியவற்றைப் பாட நூலாகப் போதித்தபொழுது நச்சினூர்க்கினியர் பொருள் கொள்ளும் முறை பல சந்தர்ப்பங்களில் மூலத்துடன் மாறுபட்டதைக்கண்ட அடிகள், தாமே புத்துரையுங்காண முற்பட்டார். முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை 1903-ம் ஆண்டிலும், பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை 1906-ம் ஆண்டிலும் வெளியிடப்பட்டன. பட்டதாரி மாணவருக்குக்கூறிய உரைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டன இவ்விரு நூல்களும். 1907-ம் ஆண்டு அடிகள் வடமொழி மூலத்திலிருந்து தமிழ்ப்படுத்திய சாகுந்தலம் வெளிவந்தது. இந்நூலுக்கு ஆங்கிலத்திறையவு முறையினைப்பின்பற்றி 'ஆராய்ச்சி' ஒன்றும் காலக்கிரமத்திற் சேர்க்கப்பட்டது. இத்தகைய முயற்சிகளுக்காக, அக்காலத்திலே சென்னை மாநிலத்தில் பிரசித்தமாயிருந்த ஆங்கிலத்திறையவுப் போக்குகளையும், நூலாசிரியரையும் அடிகள் படித்திருக்கிறார். இத்தொடர்பிலேயே பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆங்கில இலக்கிய கர்த்தா ஜோசப் அடிசன் (Joseph Addison, 1672-1719) என்பாருடைய நூல்களை

அவர் ஈடுபாட்டுடன் படித்திருப்பார் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. 1902-ம் ஆண்டில் வேதாசலம் ஞானசாகரம் என்ற பத்திரிகையை நடத்தத் தொடங்கினார். 1904-ல் அடிசனின் கட்டுரைகள் இரண்டு சிற்சில மாற்றங்களுடன் மொழிபெயர்த்துப் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டில் அடிசனின் கட்டுரைகள் நான்கு பெயர்க்கப்பட்டன. 1908-ல் ஆறு கட்டுரைகளும் நூல்வடிவம் பெற்றன.⁸ விளக்க உரைக் குறிப்புக்களோடு, அடிசன் வரலாறும் நூலிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. நீண்டதொரு முகவுரையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய பின்னணியிலேயே அடிகள் எழுதிய புனைகதையாம் நாகநாட்டரசி குமுதவல்லி ஆகியவற்றை மதிப்பிடுதல் வேண்டும். தமிழிலே சிறப்பான நாவல்களும் நாவலாசிரியரும் இல்லாக்குறையை நீக்குமுகமாக 'மாண்புமிக் ஆங்கில நாவலொன்றின் சுருக்கிய தமிழாக்கத்தைத் தூய இயல்பான செந்தமிழ் நடையில் இயற்றத் துணிந்ததாக' தமது முன்னுரையிற் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கூற்று உற்று நோக்க வேண்டியதொன்று. 'கடந்த இரு தசாப்த காலத்திற்குள் பல நாவல்கள் வெளிப்போந்தனவேனும் அவை சொன்னயமும், பொருளையமும் அற்றுத் தரங்குறைந்துங் காணப்படுகின்றன. எமது மத்தியில் திறமைவாய்ந்த நாவலாசிரியனும் தோன்றவில்லை; கலைப்பண்பு பொதிந்த நாவலெதுவும் காணப்படவில்லை.' (தடிப்பெழுத்துக்கள் மட்டும் எம்மாலிடப்பட்டவை.)

1911ல் நாவலின் முதற்பதிப்பிற்கு எழுதிய நீண்ட ஆங்கில முன்னுரையிலேயே மேற்கூறிய வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. மூன்று விஷயங்களை ஆசிரியர் வற்புறுத்தியுள்ளார்:

(அ) நாகநாட்டரசி — குமுதவல்லியின் மூலக்கதை ஆங்கில இலக்கியத்திற் சிறப்பிடம் பெற்றது.

(ஆ) தூய இயல்பான செந்தமிழ் நடையிலே நாவல் இயற்றப்படல் வேண்டும்.

(இ) தமக்குமுன், (தாமறிந்தவரையில?) திறமைமிக்க நாவலாசிரியர் எவரும் காணப்படவில்லை.

இவை வீறமைவான, ஒளிவுமறைவற்ற வார்த்தைகள் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே எமது ஆய்விற்குரியன.

(அ) நாகநாட்டரசி — குமுதவல்லி ஒரு தழுவல் நூல். மூலநூல் 'மாண்புமிக் கது' என்று அடிகள் தமது முன்னுரையில் இருமுறை குறிப்பிட்டபோதும், அந்நூல் ஆசிரியர் பெயரைக் குறிப்பிடாதது ஏனோ தெரியவில்லை. வடமொழியிலிருந்து பெயர்த்தெழுதிய சாகுந்தல நூலில் கவி காளிதாசனைப்பற்றியும், கட்டுரைத் தொகுதியிலே அடிசனைப்பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ள ஆசிரியர் 'மாண்புமிக் ஆங்கில நாவலின்' ஆசிரியர் யார் எனக் குறிப்பிடாதது பல ஐயங்களைத்தோற்றுவிக்கிறது. வேண்டுமென்றே கூறுது விட்டிருக்கலாம்; நிச்சயமாகக் கூறுதல் கடினம். மூல நூலின் பெயரைத்தானும் குறிப்பிட்டார் அல்லர். இதன் காரணமாக மாறுபட்ட கருத்துக்களும் எழுந்துள்ளன: மூலக்கதை, 'The Soldier's Wife' என்பர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்; ⁹ 'Laila' என்று குறிப்பிடுவர் புலவர் அரசு. ¹⁰ ஆயினும் ஒன்றுமட்டும் நிச்சயமாக எமக்குத் தெரிகிறது: மூல நூலாசிரியர் பெயர் ரெய்னால்ட்ஸ். ஜோர்ஜ் வில்லியம் மக்கார்தி ரெய்னால்ட்ஸ் (G. W. M. Reynolds 1809-1873) சில வகைகளிற் குறிப்பிடத்தக்க புருஷர். பிரித்தானியாவிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்றில் நிகழ்ந்த ஆவண இயக்கத்துடன் (Chartism) நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட தீவிர முன்னேற்றவாதியாக விளங்கியவர்; ¹¹ தொழிலாளர் இயக்கத்திற்காகத் தொடங்கிய Reynold's News என்ற பத்திரிகை இன்றும் அவர் நாமத்தை விளக்கி நிற்கிறது. பத்திரிகையாளராகப் பொதுமக்கள் மத்தியில் உலாவிய இவர் தொடர்கதைச் சக்கரவர்த்தி என்றே கூறிவிடலாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்திலே செழித்தோங்கிய

பொதுமக்கள் சார்ந்த புனைகதைத் துறையில் (Popular Fiction) ஈடினையற்றுத் திகழ்ந்தார். ஏறத்தாழ இவருக்குச் சம காலத்தவரே புகழ்பூத்த நாவலாசிரியர் சார்ள்ஸ் டிக்கன்ஸ். (Charles Dickens, 1812-70) அக்காலத்திலே பொதுமக்கள் மதிப்பில் டிக்கன்ஸைக்கூடத் தூக்கி யெறியக்கூடிய நிலையிலிருந்தார் ரெய் னூல்ட்ஸ்; The Book Seller, புத்தக வியா பாரி என்ற ஆங்கிலச் சஞ்சிகை இவர் இறந்த காலத்தில் வெளியிட்ட சுருக்க வரலாற்றிலே, இவர் டிக்கன்ஸைவிட அதிகமாக எழுதியவர் என்றும் இவர் நூல்களே அதிகம் விலைபோயின என்றும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, 'எமது காலத்துப் பொதுமக்கள் மதிப்பிலே முதலிடம் வகிக்கும் எழுத்தாளர்' என்று தீர்ப்புக் கூறியது. 12

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதற் காற் பகுதியிலிருந்து இங்கிலாந்திலே கல்வியறிவு மிகக் குறைவான பாமர மக்கள் படிக்கக்கூடிய மலிவான வார இதழ்களும் மாத இதழ்களும் வெளிவரத் தொடங்கின. அவற்றுட் பெரும் பாலானவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு பென்னிக்கு (penny) (ஏறத்தாழ ஐந்து சதத்திற்கு) விற்றன. மிக மலிவாக அமைந்த அவ் விதழ்கள் புதியதொரு 'கைத்தொழிலையே' தொடக்கி வைத்தன. நாடெங்கும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு புற்றீச் சல்போல மலிவுச் சஞ்சிகைகள் முளைத்தன. சமயம், காதல்-வீரம், பேரச்சம், கொலை, குற்றம், சோதிடம், அரசியற் புரட்சி ஆகிய பொருள்கள் அன்றும் என்றும் மலிவான இலக்கியங்களிற் காணப்படுவன. மேற்கூறிய மலிவு இதழ்களிலே இப்பொருள்கள் சார்ந்த தொடர்கதைகளே வெளிவந்தன. 1851-ல் ஹென்ரி மேஹியூ என்பவர் இலண்டன் தொழிலாளரும், இலண்டன் ஏழைகளும் என்ற பெயரில் புதியதொரு இதழை வெளியிடத் தொடங்கினார். தனது காலத்து 'மலிவு' இலக்கியம் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'கொள்ளை, இரத்தக்களரி, வீர தீரம், வாக்கு சாதூர்யம் ஆகியவற்றைச் சித்தரிக்கும் கதைகளும், கண்ணியமிக்க கள்ளரைப்பற்றிய கதைகளும், நாடோடிகள் பிரபுக்களாக மாறும் கதைகளும், 'தெருவோர்' வாசகரை இன்று அத்துணை கவருவதில்லை. சிலவாண்டுகளுக்கு முன் அவை யாவராலும் வீரும்பிப் படிக்கப்பட்டன. இன்றோ, அரசவைக் கதைகளும், ஆளுநர் பற்றிய கதைகளும், பிரபுக்கள் பற்றிய கதைகளும் இப்பாமர மக்களாற் பெரிதும் வேண்டப் படுகின்றன'. 13

இத்தகைய சூழ்நிலையிலேயே ரெய் னூல்ட்ஸ் 1846-ல் Reynold's Miscellany என்ற ஐந்து சத வார இதழ் ஒன்றையும் 1850-ல் Reynold's News என்ற செய்திப் பத்திரிகையையும் சொந்தத்திற்குத் தொடங்கினார். 1845-ம் ஆண்டளவிலிருந்து சஞ்சிகைகளில் தொடர்கதைகள் எழுதலானார். அகர வேகத்தில் எழுதும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த ரெய்னூல்ட்ஸ், மலிவு இலக்கியத்திலே தனக்கெனத் தனித்ததோர் இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார். 1846-ம் ஆண்டிலிருந்து அவரது வார இதழிலே தவறாது தொடர்கதைப் பாகங்கள் வந்தன. அத்தொடர்கதைகள் பல மர்மக் கதைப் பெயர்களையுடையன. 14 உதாரணமாக 1849-1856 வரையுள்ள ஏழாண்டுக்காலப்பகுதியில் Mysteries of the Court of London (இலண்டன் அரண்மனை மர்மங்கள்) என்ற தொடர்கதை வாரா வாரம் வெளிவந்து பல்லாபிரக்கணக்கான வாசகரின் ஆதரவைப்பெற்றது. அந்தப் புரச் செய்திகள், பிரபுக்கள் சீமாட்டிகளின் அந்தரங்க வாழ்க்கை, கொள்ளைக் காரரின் அட்டகாசம், நல்லெண்ணங்கொண்ட வீர வாலிபரின் தீரச் செயல்கள், உருவ லட்சணம் பொருந்திய பெண்களின் மையல், சந்தர்ப்ப வசத்தினூற் பிரிந்திருந்தோர், தமது உண்மை நிலைமையினைத் தெளிந்து ஒன்று சேருதல் ஆகியன இத் தொடர்கதைகளின் முக்கிய

பண்புகளாம். இடையிடையே ஆசிரியர் போதனைகளையும் புகுத்துவார்: தானே முன்னின்று கதையைத்தொடர்ப்படுத்திக் காட்டுவார். தொடர்கதையாக வெளி வருவதால் இவற்றில் ஆவலைத் தூண்டும் பண்பு (suspense) நிறையவிருக்கும். உதாரணமாக, ரெய்னால்ட்ஸின்மேற்கூறிய நாவலின் ஒரு பகுதியைப் பார்க்கலாம்: ஓர் அத்தியாய இறுதி பின்வருமாறு முடி கின்றது.¹⁵

“அவளுடைய கவையூட்டும் அத ரங்களோடு தனது, வெம்மையான-துடிக்கும்-இதழ்களை அவள் இறுகப் பொருத்தியபோது, அவள் எதற்கும் சக்தியின்றித் தன்னைமறந்து, அவள் கையிலே துவண்டாள்.” அடுத்த அத்தியாயம் பின்வருமாறு தொடங்குகின்றது: “பொலீன் கிளாரெண்டனுக்கும் வேல்ஸ் இளவரசருக்கு மிடையிலான காதற் சந்திப்பின் நடுவே வாசகரை நிறுத்தியதற்கு நாம் பெரிதும் கவல்கின்றோமாயினும், தவிர்க்க முடியாதபடி இவ்விடத்திலேயே கதைத் தொடர்பினைத் துண்டித்துக் கொண்டு, விரைவாக கொவன்கார்டன் நடனமாளிகைக்குச் செல்லவேண்டியவராயிருக்கின்றோம்.”¹⁶

பொதுமக்கள் சார்ந்த புனைகதையின் பண்புகளைத் தெளிவாக இம் மேற்கோளிலே காணலாம். இத்தகைய காரணங்களினாலேயே ரெய்னால்ட்ஸ் ஆங்கில இலக்கியத்திற் குறிப்பிடப்படாதவரானார்; ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலே அடிக்குறிப்புக்களிலேதானும் அவர் பெயர் காணப்படாதமை இயல்பே. காலத்தோடு காலமான தொடர்கதைகளை எழுதிய பத்திரிகையாளர் ஒருவரின் படைப்பினை, “மாண்புமிக்க நாவல்” என்று மறைமலையடிகள் குறிப்பிடுவது நம்ப முடியாமலிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அவரின் கருத்து வலுவற்றது என்பது உறுதியாகிவிடுகிறது.

(ஆ) அடிகளின் இரண்டாவது கூற்று இனி ஆராய்தற்குரியது. தூய

செந்தமிழ் நடையிலேயே சிறந்த நாவல் அமைதல் வேண்டுமென்பது அவர் வாதம். அது கொண்டே தனது காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் எழுதப்பட்ட தமிழ் நாவல்கள் யாவற்றையும் தரமற்றவை எனத் தள்ளிவிடுகின்றார். அடிகளார் கட்டுரைகள் எழுதும் நடையையும் நாவல் முதலாய ஆற்றல் இலக்கியத்திற்கேற்ற நடையினையும் ஒன்றாகக் கொண்டு மயங்கினார் என்றே கூறல்வேண்டும். குமுதவல்லியின் இரண்டாம் பதிப்பிற்கு எழுதிய முகவுரையிலே பின்வருமாறு காண்கின்றோம்.

“இப்பதிப்பையும் முதற் பதிப்பையும் ஒத்து நோக்கிப் படிப்பவர்க்கு வட சொற்களுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்கள் இவையென்னும் அறிவுஞ் செந்தமிழ் உரை நடையை மேன்மேல் அழகுக்கவையும் முதிரஎழுதும்வகையும் நன்கு விளங்கா நிற்கும்.”

ஆசிரியரது சிரத்தை முழுவதும் சொற்றாய்மையிலும், நன்னடையிலுமே பதிந்திருக்கின்றது. பொருளைப் பற்றியே பேச்சில்லை. நடையென்ற ஒரு பொருளையே மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடுகின்றனர்: தனது கருத்தில் தூய செந்தமிழ் ‘நடை’ ஒன்றையே கொண்டனராதலின் கதைக்கு ஏற்ற நடையொன்றை வகுக்கத் தவறினர் எனலாம்.^{16a} பிரிக்க முடியாத-பிரிக்கக் கூடாத-பொருளையும் வடிவத்தையும் பலவந்தமாகப் பிரித்துச் சேதப் படுத்தினர் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. எமது விமர்சகர் ஒருவர் கூறுவதுபோல, “மறைமலை அடிகள் தூய தமிழ் என்று ஒரு இல்லாத பொருளை நினைந்து அதற்காக நல்ல வசனத்தைத் தியாகம் செய்து விட்டவர்.”¹⁷

நடை என்பது கேவலம் ‘தூய’ சொற்களினால் மட்டும் உண்டாவதன்று. அது சொற்களின் சேர்க்கையினாலும், அச்சேர்க்கையிலும் கலப்பிலும் பிறக்கும் வேகத்தினாலும் உண்டாவதாம்.

அதனையே ராஜமையர் போன்ற நாவலாசிரியரிடத்து நாம் காணமுடிகிறது. மறைமலை அடிகளோ தமது நடையைப் பற்றி ஆங்கிலத்திற் குறிப்பிடுகையில், 'chaste and elegant diction of Tamil' என்கிறார். இச்சந்தர்ப்பத்திலே நாவல் இலக்கியத்திற்கேற்ற தமிழ் நடை பற்றி மாதவையா கொண்டிருந்த கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கது:

'இடையிடையே கீழ்த்தரப் பாத்திரங்கள் பேச நேரும்பொழுது, இலக்கணவழுச்செறிந்த அவர் வாய்மொழிகளை அவ்வண்ணமே எழுதுவது வழக்கமாயினும், கிரந்தகர்த்தா நேரிற்கூறும் வரலாறுகள் வழுவின்றியிருத்தல் வேண்டும்; கல்வித்தேர்ச்சியில்லாரும் பயன்பெறும் படி எழுதப்படும் கிரந்தமாதலின் எவ்வளவு இலேசான நடையிலேழுதப்படினும் நலமே'¹⁸

உண்மையில் மறைமலையடிகளின் நாவல்களைப் படிக்கும்போது கட்டுரைகளைப்படிப்பதுபோன்ற உணர்வு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் நடையில் வேறுபாடின்றமையே. நாக நாட்டரசியின் தொடக்கத்திலே வரும் நாட்டு வருணனையானது, ஆசிரியது சித்தனைக் கட்டுரைகளிலே வரும் 'முருகவேள் கண்ட காட்சி'யிற் காணும் வருணனைபோலவே அமைந்துள்ளது. நடையிலே காணப்படும் அபேத நிலையை மனத்திற்கொண்டே, சிதம்பர ரகுநாதன் ஓரிடத்திற் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

'தமிழில் எழுதிவந்தவர்கள் காதலாயினும், கையறுநிலையாயினும் ஒரே மாதிரி நடையில், ஒரே மாதிரி வேகத்துடன், பாவத்துடன் தான் எழுதினார்கள்'¹⁹

கற்பனைகளை விரித்து உணர்வு அலைகளை எழுப்ப உதவும் வகையிலேயே படைப்பிலக்கியத்தில் நடை பயன்படல்வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நெஞ்சில் நிலைக்க வல்ல ஒத்திசையுடன் வசனம் உருவாகும்; 'தனித்தமிழ், செந்தமிழ்நடை' ஆகிய

வற்றைக் கருதி வசன இலக்கியத்தின் உயிர்நாடியையே அறியத்தவறி விட்டார் அடிகள்.

(இ) தமக்கு முன் சிறந்த நாவல் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற கூற்றை ஆராய்வோம். ஒரு வகையிற் பார்க்கப்போனால் இது மன்னிக்க முடியாத குற்றம் அன்று. எமது நாவல் முதல்வர்கள் இவ்வாறே கூறிவந்துள்ளனர்: உதாரணமாகப் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம், பிரமேகலாவதியம், சுருணசுந்தரி, முதலிய நாவல் முயற்சிகள் காணப்பட்டபோதும் தமது நாவலே அதுவரை வெளிவந்தனவற்றைவிடச் சிறந்தது என்று பொருள்பட எழுதியுள்ளார் மாதவையா. 'நாவல் என்ற கிரந்தப் பகுதியைத் தமிழிலும் நடைபெறச் செய்யக்கருதி..... சாவித்திரி சரித்திரம் என்ற ஒரு நாவல் எழுதலானேன்.' இது 1900-ல் ஐயர் கூறியது. 1902-ல் தினதயாளு என்ற நாவலை வெளியிட்ட பண்டித எஸ். எம். நடேச சாஸ்தியார் (1859-1906) பின்வருமாறு முகவுரையில் எழுதத் தயங்கவில்லை.

'நாவல் என்பது இவ்வாறிருக்கலாம் என்பதை (நமது நாட்டார்கள்) ஒருவாறறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு நாம் தமிழில் ஒரு நாவல் எழுதிப் பிரசித்தம் செய்கின்றோம்..... நமது தினதயாளுதான் தமிழில் முதல் நாவல்.' இக் கூற்று உண்மையன்று.²⁰ ராஜமையர், மாதவையா, நடேச சாஸ்திரி ஆகியோர் ஏறத்தாழச் சம காலத்தவர்கள். தத்தம் நூல்களைப்பற்றித் தற்பெருமையாகக் கூறிக் கொண்டாலும், முன்னோடிகளுக்கு (pioneers) உரிய பரபரப்பும் உணர்ச்சியுக்கமும் காரணமாக அவ்வாறு நடந்துகொண்டார்கள் என்று கருதலாம். அதுமட்டுமன்றி மேற்கூறிய நாவலாசிரியர் யாவரும் சொந்த நாவல்கள் எழுதியவர். சில தழுவல்களும் ஆக்கியுள்ளனர் எனத்தெரிகிறது. அந்தவகையில் தற்பெருமைக்கும்நியாயமுண்டு. மாதவையா தமது கிரந்தத்தை 'ஒரு தமிழ்நாட்டுக்

கதை' என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். வேத நாயகம்பிள்ளை முன்சிப் ஆக இருந்தவர்; ராஜமையர் பத்திரிகைப் பணிபுரிந்து அகால மரணமடைந்தவர்; மாதவையா உப்பு-சங்க அலுவலகத்திற் பணிபுரிந்து நாட்டின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்றவர்; நடேச சாஸ்திரி சென்னை அரசாங்க அகழாராய்ச்சிப் பிரிவில் உத்தியோகம் வகித்தவர். வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலிருந்தும் பல நூல்களை மொழிபெயர்த்தவர்.

மேற்கூறிய திறமைமிக்க நாவல் ஆசிரியரை மறைமலையடிகள் அறிந்திருக்க மாட்டார் என்று கூற முடியாது. சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள் இவர்கள். உதாரணமாக மறைமலையடிகள் காலத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக (பரிதிமாற்கலைஞருக்குப் பின்) இருந்த எஸ். அனவரத விநாயகம் பிள்ளை 1903-ல் டி. எம். பொன்னுசாமிப் பிள்ளை எழுதிய கமலாக்ஷி என்ற நாவலுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார். அடிகள் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தபொழுது சிலகாலம் சென்னை அரசாங்க மொழிபெயர்ப்பாளர் தண்டலம் பாலசுந்தர முதலியார் இல்லத்திற் தங்கியிருந்தார்.²¹ ஏறத்தாழ அக்காலத்திலேயே கமலாக்ஷி நாவலுக்கு பாலசுந்தர முதலியார் 'சூசிகை' வழங்கியுள்ளார். எனவே, குறுகிய அன்றைய கற்றோர் உலகத்தில் நடமாடிய மறைமலை அடிகள் தமது காலத்து நாவல்களைக் கட்டாயம் அறிந்தேயிருப்பர். எனினும் அவையாவும் தரமற்றவை என்று ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவல் இலக்கியத்தை அடிகள் நன்கு சுவைக்கவில்லை என்றோ, விளங்கிக்கொள்ளவில்லை என்றோ முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாகின்றோம்.

நாவலிலே பாத்திர வார்ப்பே மிக முக்கியமான அம்சமாகும்.²² நாவலிலே நடமாடும் மக்களின் குணவியல்புகளே வாசிப்பவர்களுக்குச் சுவையும், பயனும்

அளிப்பவை. பாத்திரங்களின் வாயிலாகவே வாழ்க்கைக்கேற்ற இலட்சியங்கள் நாவலில் பிறக்கின்றன. மறைமலை அடிகளின் நாவல்களில் பாத்திரவார்ப்பே இல்லையெனலாம். தொடர்கதைகளிலே நிகழ்ச்சிகளும் வருணனைகளும் முதலிடம் வகிப்பன. மறைபொருளும் இருத்தல் அவசியம். நல்லாணைத் தீயவனாகவும் குமுதவல்லியைத் 'வழுவறத்திருத்தி இருக்கும்' எழிலுருவத்தாளாகவும், நீலலோசனனை 'ஆண்டன்மையும் போர் முகத்து அஞ்சாமையும்' என்கின்ற உயர்ந்த இயல்புகள் வாய்க்கப்பெற்ற பேரழகுடைய' இளைஞனாகவும் மனோகரரை பெரிதும் நன்கு மதிக்கப்படும் தோற்றமுடையாராய் நுண்ணறிவோடு, ஈரநெஞ்சத்து இயல்பினராயும்' வருணித்த பின்னர் பாத்திர வார்ப்பிற்கோ வளர்ச்சிக்கோ இடமில்லாது போய்விடுகின்றது. எனவே நாவலின் உயர்நிலை நீலலோசனன், குமுதவல்லி ஆகிய இருவரின் (மறைந்திருக்கும்) உண்மையான வரலாறுக அமைந்து விடுகிறது. சுருங்கக் கூறின் இது ஒரு மர்மக்கதை. மர்மத்திற்கு மேலும் மர்மம் ஊட்டும் வகையில் வரலாற்றுச்சாயல் பூசப்பட்டுள்ளது; வாழ்க்கையினின்று விலகிக் காதலரும், வீரரும், கள்வரும் பணிவான வேலையாட்களும் நடமாடும் கற்பனை உலகத்திற்கு வாசகரை எடுத்துச் சென்றுவிடுகிறது, அதே சமயத்தில் பழைய 'தமிழ்' மன்னர் கதையான நாவலிலே வாளோடு கைத்துப்பாக்கியும் தாராளமாக வருணிக்கப்படுகிறது. இதனைக் கால இட முரண்பாடு (anachronism) என்று கூறி அமைதி காணவேண்டும்! தமிழ்மயப்படுத்தும் முயற்சிக்குக் கைத்துப்பாக்கிகள் ஒத்துழைக்க மறுத்துவிட்டன என்றும் கூறலாம். வருஜாரர் வகையைச் சேர்ந்தவராகவே இவ்விடத்தில் அடிகள் காணப்படுகின்றார். 'அடிகளார் சிறந்த ஆங்கிலக் கதையைத் தழுவி' குமுதவல்லியை வரைந்தாரெனினும், 'நூலின் அமைப்பு முழுவதும் தனித்தமிழ் நாட்டமைப்பே

யாம்' என்று நாவலின் பதிப்பகத்தார் கூறுகின்றனர். ஆனால் நாவலைப் படிப்பவருக்கோ புதுமைப்பித்தனின் கூற்று ஒன்று நினைவுக்குவரக்கூடும். 'தற்காலத்து நாவலாசிரியர்கள் என்று சம்பிரதாயமாகக் கூறப்படும் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்களுடைய, தமிழுடையணிந்த வெள்ளைக்காரக் கதாபாத்திரங்கள் அனாவசியம்...' ²³ என்னதான் உயர் நோக்கங்களோடு மறைமலையடிகள் தமது 'நாவல்களை' எழுதியிருப்பினும், கலையழகும், புதுமைப்பண்பும், அவற்றில் நிச்சயமாக இல்லை எனலாம். நாவல் என்று எண்ணிக்கொண்டு சாரமற்ற காதல்-வீர அருஞ்செயற்கதை (Romance) ஒன்றனைப்படைத்திருப்பது, பின்னையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்த கதையாகவேயுள்ளது. உண்மையில் அடிகள் செய்யமுயன்ற ஒட்டுவேலை (grafting) உயிருக்கே உலை வைத்துவிட்டது. புலனின்பழுட்டும், கவர்ச்சியான இயல் மொழியிலே பொழுதுபோக்கிற்காக எழுதப்பட்ட தொடர் கதையைத் தமிழ்ச் சிறப்பும், வரலாற்றுச் சார்புமுள்ள நாவலாக்க முனைந்ததில் முழுத்தோல்வியே யடைந்துள்ளார். எனவேதான், பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். 'Even an eminent writer like Maraimalai Adigal has adapted the story of *The Soldier's Wife* though in his own way.' ²⁴ குழுதவல்லியில் கதையாவது ஓரளவு காணப்படுகிறது. கோகிலம்பாள் கடிதங்கள் கதைச் சிறப்பியில்லாத பிராமண துவேஷக் கட்டுரைகள் என்றே கூறுதல் பொருந்தும். பிராமணப் பெண்ணான கோகிலாம்பாள்

தனது காதலான முதலி குலத்தைச் சேர்ந்த தெய்வநாயகத்திற்கு எழுதிய கடிதங்களின் தொகுப்புப்போல அமைந்தது நாவல். இறுதியில் சில திடுக்கிடும் மர்மச் சம்பவங்களின் பின்னர் யாவும் சுபமாக முடிகின்றன. இக்கதையிலும் ஆவலைத்தூண்டும் அம்சம் காணப்படுகிறது. ஆயினும் நாவலின் வடிவம் (form) எள்ளளவேனும் நன்கமையவில்லை. ஆங்கில நாவலிலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான ஸாமுயெல் றிச்சார்ட்ஸன் Samuel-Richardson, 1689-1761) தனது கற்பின் பரிசு அல்லது பமெலா (Pamela, or Virtue-Rewarded) என்ற நாவலிலும், கிளாரிஸ்ஸா (Clarissa) என்ற நாவலிலும் கடிதங்கள் மூலம் கதை சொல்லும் உத்தியைக் கையாண்டார். ²⁵ இரு நாவல்களிலும் பெண்களே கடிதங்களை எழுதிக்கொள்கின்றனர். பெண்வாசகரும் றிச்சார்ட்ஸனுக்கு ஏராளமாக இருந்தனர். நூதனமான ஓர் இலக்கிய உத்தி, உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடி ஆனதுபோல, கோகிலாம்பாள் கடிதங்களிலே இலக்கியமுமின்றி உத்தியுமின்றி ஆசிரியரின் சிருஷ்டி வரட்சிக்கும், குறுகிய மனோபாவத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக நிற்கிறது. இன்றுவரை ஆங்காங்கு இவ்விரு 'நாவல்களும்' நிலவி வருகின்றன என்றால், அதற்கு எமது இலக்கியஉலகிற் காணப்படும் திறனாய்வு மந்தமும், இலக்கியத்திற்குப்புறம்பான விஷயங்கள் தரநிர்ணயத்திலே தலையிடுவதுமே காரணங்களாம். இல்லாவிடில் இருந்த சுவடேயின்றி என்றோ இவை மறைந்திருக்க வேண்டும்.

1. நாக நாப்பரி குழுதவல்லி, 3-ம் பதிப்பு 1966 மேற்கோள் ஆங்கிலத்திலிருந்து கட்டுரையாசிரியர் மொழிபெயர்த்தது.
2. கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், 3-ம் பதிப்பு - 1957
3. மனோன்மனியம், 8- பதிப்பு 1954, பக். 21.
4. மறைமலையடிகள், புலவர் அரசு, 1951, பக். 21. பேராசிரியர் சேவதாசலத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதி வழங்கிய நன்சான்றிதழிலும் இக்கருத்துக் காணப்படுகின்றது.
5. மாதவையின் பத்மாவதி சித்திரம் என்ற நாவலில் இக்கல்லூரி பற்றிய வருணனை காணப்படுகின்றது. அவருக்கு முந்திய நாவலாசிரியரான பி. ஆர். ராஜமையர் கல்லூரியின் பழைய மாணவர், கல்லூரி ஏட்டில், (Madras Christian College Magazine) கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

6. மறைமலையடிகள் வரலாறு, மறை. திருநாவுக்கரசு, 1959. பக். 133

6a. டி. பக். 8

7 இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்பொழுது, வேதாசலத்திற்கு அடிசன் மீதிருந்த ஒருபாடானது நற்செயலாக நிகழ்ந்ததொன்று எனக் கூறமுடியாதுள்ளது. இனம் இனத்தை நாரும் என்பதுபோல, அடிசனிலே தம்மைக் கண்டார் என்று ஐயுறத் தோன்றுகின்றது. பதினொட்டாம் நூற்றாண்டிலே ஆங்கில 'வசநடை கைவந்த வல்லாளராக' விளங்கினார் அடிசன். ஆங்கிலக் கட்டுரை இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவர். மத் திய தர வர்க்கத்திலிருந்து வந்த அவர் அவ்வர்க்கத்தைக் கார்த்த மக்களுக்காக, அவர்தம் உள்ளக்கிடக்கையை நன்குணர்ந்து எழுதினார். அதே சமயத்தில் கழகமாகப் பழகும் கபாவரும், பண்பான நடையுடையவரே யும், அமைதியான வாழ்க்கைநிலையும் வாய்க்கப்பெற்றவர். கவிதை, நாடகம், விமர்சனம்போன்ற பிற அமைகளில் முயன்று தனது காலத்திலே ஓரளவு பிரசித்தி பெற்றிருந்தாரெனினும், அவருக்கு என்றும் அழிவாய்ப்புகளாகக் கொடுப்பன அவரது கட்டுரைகள். பத்திரிகைகளினே பலகாலமாகக் கட்டுரைகள் எழுதி வந்த அவர் மொழிநடைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அவர் நெடுநிற குடிசொண்டிருந்த மனிதர்பி மாணமும், அறவேட்கையும் அவரின் நடைக்குக் கிறப்பளித்தன. நடை அல்லது 'பான்' - Style - அவரால் பெரிதும் போற்றப்பட்டது. பழம்பூத்த ஆங்கில விமர்சனர் வாரியெய் யோன்சன் (Samuel Johnson, 1709-84) அடிசன்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது வருமாறு: "வரலாறு தனது ஆங்கில நடையை விருத்தி செய்பவரிடமில்லை, அடிசனின் நூற்றொகுதிகளை ஆழமாகப் பரிசீலனைக்கும், அடிசனின் நடை, பழகுமொழி நிலைமைத்து ஆனால் பண்புமற்றதன்று; அழகுநலம்மிக்கது ஆனால் ஆரவாரப்படைபுல்லாதது." மேற் கூறிய குறிப்புகள் யாவும் பொதுப்படையாக மறைமலையடிகளுக்கும் பொருத்தமாயுள்ளன என்பது எளிதில் புலனாகும். கல்லூரியிற் படித்த காலத்தையடுத்து, காணிக்காலிலிருந்து வெளிவந்த இராணி. மத்திரி என்னும் வார இதழிலே 'முருகவேள்' முதலிய புனைபெயர்களின் கட்டுரை எழுதுவதுடன் தமது 'எழுத்து வாழ்வை'த் தொடங்கிய வேதாசலம், உருமாற்றம், பெயர்மாற்றம் முதலியன பெற்றதும் இறுதிவரை, சிறந்த கட்டுரையாளராகவே விளங்கினார். அடிசனைப்பற்றி மேலும் அறிய விரும்புவோர், *The Life of Addison, (Peter Smithers, Oxford 1954)* என்னும் நூலைப் படிக்கலாம்.

8. சிந்தனைக் கட்டுரைகள், 7-பதிப்பு, 1963

9. *Contemporary Indian Literature - A Symposium, Sahitya Akademy, New Delhi, 1957. p. 248.*

10. மறைமலையடிகள் புலவர் அரசு. பக். 177. அக்காலத்து வழக்கத்திற்கேற்ப. *Laila, or The Soldier's Wife*, என்றும் இருக்கலாம் எனத் தொற்றுகிறது.

11. HOVELL, M. *The Chartist Movement*, (1950) pp. 288-9;

COLE, G. D. H. *Chartist Portraits*, (1965) pp. 264, 352 ff.

12. DALZIEL, M. *Popular Fiction 100 Years Ago*, (1957) p. 36 f.

13. *ibid*, p. 21.

14. சிந்தனைக்காலே பெயர்வைத்து நாவல்களைக் கண்டிப்பாகக் கொண்டு தழிற் செய்த வடுவூர், ஆரணியர் முதலியோரது நாவல்களின் பெயர்கள், "இரத்தினபுரி இரகசியம்" "மஞ்சள் அறை மர்மம்" போன்ற தலைப்புகளைப் பெற்றிருந்தன என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. அதைப் போலவே அக்கால ஆங்கில நாவல்கள் இரு தலைப்புகளை உடையவையாயிருந்தன. உதாரணமாக Thomas Peckett Prest என்பார் எழுதிய நாவல்களின் பெயர், *Vice and its Victim*; or *Phoebe, the Peasant's Daughter*. (பாபத் தின் பதி அல்லது உழவனின் மகள் கிப்போபே) இத்தகைய பெயர் முறையை எழுதி தெரிந்த கால நாவல்களியிராதிக்கும் கண்ணம்மா. உதாரணமாக, சி. ஆர். ராஜலமையாசின். ஆபத்துக்கிடமான அபவாதம் அல்லது கமலாம்பார் சித்திரம். கலை. மு. கோத்தநாயகி அம்மலரின் 'மலையி' நாவல்கள் பெரும்பாலும் இரு பெயர்கள் கொண்டனவே. cf. அத்தைப் பெண் அல்லது கவித்த காதலர்.

15. DALZIEL, *op. cit.*, pp. 39 ff.

16. இவ்வாறு கதாசிரியனை வாசகரை விளித்துக்கூறும் "உத்தி" வேதநாயகம் பின்னையிலிருந்து கவி வரை நின்று நிலைத்து மணங்கொள்கத்தக்கது. cf. "கல்வி களை சொல்லவெதெல்லாம் வாசகனுக்கு எது பிடிக்கும், எது பிடிக்காது. சம்பவத்தின் உச்சநிலை எது, எங்குக்கைதப்போக்கை அறந்து வாசகனின் ஆவலைத் தூண்ட வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலேயே... இம்மட்டுமே போதும், அவரை *Serious* ஆன நாவல்களியிராகக் கவிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவந்திருந்த...." க. நா. சுப்பிரமணியம், *இலக்கிய விசாரம்*, (1959) பக். 29.

16a. இக்கூற்று, உயரிய செந்தமிழ் நடையிலே "நாவல்" எழுதிய பரிசீலாற் கலைஞருக்கும் பொருந்துவதாக புலகு. *Vide*, மதிவாணன் (1902)

17. விமரிசனக்கலை, ச. நா. சுப்பிரமணியம். (1959) பக். 84.

18. பத்மாவதி சித்திரம், அ. மாதவையா, 7-ம் பதிப்பு. (1958) பக். 8.

19. புதுமைப்பித்தன் வரலாறு, ரகுநாதன், (1951) பக். 197.

20. முதல் ஐந்து தழிற் நாவல்கள், ச. நா. சுப்பிரமணியம், (1957) பக். 86-7

21. மறை. திருநாவுக்கரசு, டி. பக். 27.

22. FORSTER, E. M. *Aspects of the Novel*, (Penguin edn. 1962). pp. 73. ff.

23. புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள், (1954) பக். 39.

24. டி. பக். 248.

25. ALLEN, W. *The English Novel*, (Penguin edn. 1958) pp. 46 ff.

நிஸ்ஸங்க மல்ல

(கலிங்கர் ஆட்சிக் காலம் III)

— ஸிரிமா கிரியமுணா

இக்காலப்பகுதி ஆட்சியாளர்களுள் இம்மன்னனே மிகப்பெரியவன் என்பதில் ஐயமெதுவும் இல்லை. சூளவங்ஸ ஆசிரியர் இம்மன்னனாட்சி பற்றி ஒன்பது செய்யுட்களில் கூறிமுடித்தாலும் இம்மன்னன் பற்றியறிய அவன் விட்டுச் சென்றுள்ள பெருந்தொகையான சாசனங்கள் இருக்கின்றன. இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த எந்த மன்னனையும் விட நிஸ்ஸங்கமல்ல கூடிய அளவு சாசனங்களைப் பொறிப்பித்துள்ளான். இதனால் அவன் வரலாறு பற்றி இலக்கிய ஆதாரங்களிலே உள்ள குறையை நிவர்த்தி செய்வனவாக இச் சாசனங்கள் அமைகின்றன. பல சாசனங்களில் ஒரே விடயங்கள் திரும்பித் திரும்பிக் கூறப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலானவற்றிலே சாசனம் பொறிக்கப்பட்டதற்கான காரணம் ஒரு சில சொற்களிலே கூறப்பட்டிருந்தும் அவற்றிற்கு முன் மிக நீண்ட வரலாற்று முன்னுரையொன்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் இவ்வரலாற்று முன்னுரை பொதுவாக மெய்க்கீர்த்தி வடிவைப் பெற்றுள்ளது. இதனால் இவ்வரலாற்று முன்னுரையை ஆதாரமாகக் கொள்ளுமிடத்து ஆராய்ச்சியாளர் அதிக கவனமுடன் இருக்கவேண்டியுள்ளது.

சூளவங்ஸத்தினாலும்¹ மன்னனுடைய சொந்தச் சாசனங்களினாலும்² இவன் கலிங்கதேசத்து ஸிங்ஹ புரத்தில் பிறந்து வளர்ந்த கலிங்க இளவரசன் என்பது வெளிப்படுகிறது. அவன் தந்தை பெயர் ஸ்ரீ ஐயகோப மகாராஜா; தாய்

பெயர் பார்ப்பதி மகாதேவி³; கலிங்க தேசத்திலே காணப்பட்ட, இக்காலத்தைச் சேர்ந்த, சாசனங்களில் ஸ்ரீ ஐயகோப என்பவன் ஓரிடத்திலாவது குறிப்பிடப்படவில்லை. இதிலிருந்து கலிங்கத்தையாண்ட பேரரசர் குடும்பத்தை அவன் சேர்ந்திருக்க முடியாது என்று ஊகிக்கமுடிகின்றது. ஆனால் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மகாராஜா என்ற விருதும் அவன் இங்வாகு வம்சத்தையும்,⁴ கலிங்கச் சக்கிரவர்த்திகளுடைய வம்சத்தையும் சேர்ந்தவன்⁵ எனவும் சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும்⁶ சாசனங்களிலே நிஸ்ஸங்கமல்ல குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையும்,⁷ அம் மன்னன் கலிங்கத்திலாண்ட அரச குடும்பத்துடன் தொடர்புடையவன் என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஒருவேளை அவன் பேரரசர் குடும்பத்துடன் தொடர்பற்றவனாக இருந்திருக்கலாம். நிஸ்ஸங்கமல்லனுக்கும் அவனுக்குமுன் பொலன்னறுவையில் ஆண்ட மன்னர்களுக்குமிடையில் எத்தகைய தொடர்புகள் இருந்தன என்பதுபற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. சூளவங்ஸத்தின்படி, இம்மன்னன் இரண்டாம் விஜயபாகுவின் உபராஜனாகக் கடமையாற்றினான்; நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய கல்பொத்த கல் வெட்டின்படி⁸ இவன் கலிங்கதேசத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டானென்றும் அவ்வாறு அவனை வரவழைத்த மன்னன் அவனுடைய உறவினன் ('குலஜெட்டு' குலசிரேஷ்டன்) என்றும் இலங்கைக்கு வந்த பின் ஆபா (ஆபா) ஹிமியா (கிஹி) ஆசிய பதவிகளை வகித்தான் என்றும்

அறிகின்றோம். இங்கு குலசிரேஷ்டன் எனப்பட்டவன் கலிங்கத்திலிருந்து வந்து ஆட்சிபுரிந்த 2-ம் விஜயபாகு என்பதில் ஐயமில்லை.

கலிங்கத்திலிருந்து இளவரசர்கள் இலங்கைக்கு வந்து அரசபதவி பெறுவதை சிலர் விரும்பினர்; சிலர் வெறுத்தனர். இலங்கையிலே கலிங்க வம்சம் அடைந்திருந்த ஸ்திரமற்ற நிலையை நினைக்காமல்லனின் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் சில கூற்றுக்களால் அறியலாம். தான் இலங்கையின் முதலாவது மன்னனாகிய விஜயனின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனென நிஸ்ஸங்கமல்ல அடிக்கடி தன் கல்வெட்டுகளில் வற்புறுத்துகின்றான்.⁹ இலங்கையின் அரசபதவியைப் பெறத்தனக்கு உரிமை உண்டென்பதை இவ்விதமாக உறுதிப்படுத்த அவன் முயற்சித்தான். அவன் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி இடம்பெறுகிற ஒரு சொற்றொடர் என்னவெனில்;

“லங்கா எண்ப்படுகின்ற கன்னிகையின் தலைவன் வழி வழி உரிமை பெற்றவன்” என்பதாகும்¹⁰ இந்தச் சொற்றொடருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியாது. ஏனெனில் இப்படியான சொற்றொடர்கள் இதற்கு முற்பட்ட காலத்துக் கல்வெட்டுக்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இருந்தும், பொலன்னறுவை நகரத்தின் வடவாயிலிலும் சிழ்வாயிலிலும் காணப்படுகின்ற கல்வெட்டுக்களிலும்,¹¹ கல்பொத்தக் கல்வெட்டிலும் நிஸ்ஸங்கமல்ல தன் குடிகளுக்கு எடுத்துக் கூறுகின்ற அறிவுரைகளும் அவற்றில் அடங்கியுள்ள அரசியல் தத்துவங்களும் இலங்கையில் எந்த அளவுக்குக் கலிங்க வம்சம் உறுதியற்ற நிலையிலே காணப்பட்டதென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன; கல்பொத்தக் கல்வெட்டிலே மன்னன் தன் குடிகளுக்குக் கூறும் அறிவுரைகளில் ஒன்று என்னவெனில், கொலிக்குலத்துக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாதென்பதும் அவர்கள் விருதுகளையும்

பதவிகளையும் பெற்றிருந்தாலும் அரசபதவி பெற அவர்கள் எடுக்கின்ற முயற்சிகளுக்கு உதவி கொடுக்கக்கூடாதென்பதுமாம். அரசபதவிபெற முயலுகின்ற கொலி குலத்தவர் அன்னங்களையும் சிங்கங்களையும் பார்த்து அவைபோல நடிக்கின்ற காகங்களையும் நரிகளையும் ஒத்தவர்கள் என ஒப்பிடுகின்றான். பொலன்னறுவை வடக்கு வாயிலிலே காணப்படும் கல்வெட்டில் நிஸ்ஸங்கமல்ல கூறுவது என்னவெனில் மன்னர்கள் என்பவர்கள் மனித உருவெடுத்த தெய்வங்கள், ஒரு மன்னனுக்கு எதிராகச் செய்கின்ற துரோகம் மன்னிக்கமுடியாத பாவமாகும். மேலும் அவன் கூறுவது என்னவெனில் கொலி குலத்தவர்கள் அரசபதவியைப் பெறக் கொண்டுள்ள நோக்கங்களுக்கு ஒருபோதும் ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது, அப்படியான கொலி குலத்தவருக்கு விசுவாசம் செலுத்துபவர்களும் அவர்கள் கொடுக்கின்ற விருதுகளையும் பதவிகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களும் துரோகிகளாகக் கருதப்படுவர். விஜயனுடைய வழியில் தோன்றிய ஒரு மன்னனையே உண்மையான மன்னனைக் கருத வேண்டும். மேலும் பௌத்தர்களல்லாத சோழ, கேரள இளவரசர்கள் போன்றவர்கள் இலங்கையின் மன்னர்களாக ஒருபோதும் தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடாது. இவ்விதமாகத் தன் குடிகளுக்கு அறிவுரைகள் வழங்குவதோடு நிஸ்ஸங்கமல்ல நின்றுவிடவில்லை. துரோகம் செய்தவர்களுடைய குலம் முழுவதையும் அழித்து விடுவதாகப் பயமுறுத்துவதிலும் அவன் ஈடுபட்டான். இத்தகைய அறிவுரைகளும் பயமுறுத்தல்களும் திருப்தியடைந்த மக்களைக் கொண்ட ஓர் அமைதியான இராச்சியத்தில் அனாவசியமானவை. கொலிக் குலத்தவருடைய நோக்கங்களும் அபிலாஷைகளும் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளதை நோக்கின், அக்குலத்தின் தலைவர்கள் நாட்டிலே ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தனர் என்பது தெரிகின்றது.

“கொவிக்குல” என நிஸ்ஸங்கமல்ல குறிப்பிடும்போது முற்பட்ட சிங்கள மன்னர்களுடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே கருதியிருக்கவேண்டும். முற்பட்ட ஈழத்து மன்னர்கள் கொண்டிருந்த விருதுகளாகிய கமணி (கிராமத்தலைவன்), ‘மப்புறுமக’ (தொழிற்குழுத் தலைவன்) ஆகியவை இலங்கை அரசபதவி பெற்றவர்கள் ஆரம்ப காலத்திலே எப்பொழுதும் சுடிதரியர்களாக இருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன. இந்த உண்மையை நிஸ்ஸங்கமல்ல தன் கல்வெட்டுகளில் தெளிவாகக் காட்டுகிறான். அரசபதவி பெற விரும்பிய சிங்கள இனத்தவரைக் கொவி குலத்தவர் என வர்க்கப்படுத்துவதி லிருந்து இது புலப்படுகிறது. இலங்கையில் அரசபதவியைப் பெறுவதற்குக் கவிங்க இளவரசர்களுக்கும் பாண்டிய இளவரசர்களுக்கும் திருமணத் தொடர்புகள் உதவி புரிந்திருந்தாலும் அத்தகைய அந்நிய வம்சத்தவர்களே இலங்கையில் உரிமை பெற முடியாதவர்கள் எனச் சில சிங்கள வம்சத்தவர்கள் கருதியிருக்கவேண்டும். அத்தகைய சிங்கள வம்சத்தவருக்கு ஓரளவு பொதுமக்கள் ஆதரவும் இருந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இப்படியாக உள்நாட்டவர்களுடைய ஆபத்தை மட்டுமின்றி வெளிநாட்டிலிருந்து ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தையும் நிஸ்ஸங்கமல்ல எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்ததெனக் கருத இடமுண்டு. இக்காரணத்தினாலேயே சோழர், கேரளர் ஆகியோரும் பாண்டிய இளவரசர்களும் பெளத்தர்களல்லாதவர்கள் என்ற முறையில் இலங்கையை ஆள்வதற்கு உரிமையற்றவர் என நிஸ்ஸங்கமல்ல தன் கல்வெட்டுக்களில் கூறியிருக்கலாம்.

நிஸ்ஸங்கமல்லனின் இராச்சியத்தின் தூரப்பகுதிகளில் அவனுக்கெதிரான குழப்பங்கள் இருந்திருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. இலங்கையின் தென்பாகமாகிய ரோஹண எப்போதும் ஆதி காளத்திலிருந்து கலகக்காரருக்கும் அரசபதவி விரும்பியவர்களுக்கும் அபயம்

கொடுத்துவந்தது. யுதகளுவ,¹² வலிகத்த,¹³ கட்டுகலகல்கே,¹⁴ ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய தூண் கல்வெட்டுக்கள் இதுபற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன. அவற்றில் நிஸ்ஸங்கமல்ல ரோஹண மக்களுக்கென ஒரு விஷேச விண்ணப்பத்தை விடுத்துள்ளான். மாயாரட்டை மக்களும் பிஹிற்றிரட்டை மக்களும் கண்டிக்கத்தக்கமுறையிலே ரோஹண மக்கள் நடந்து கொள்ளக் கூடாதெனக் கேட்டுக்கொள்கிறான். ரோஹணத்தில் கலகங்கள் ஏற்பட்டதனால் அல்லது கலகங்கள் ஏற்படக்கூடிய அபாயம் தோன்றியதனால் நிஸ்ஸங்கமல்ல இவ்வாறு விண்ணப்பித்திருக்கவேண்டும். முதலாவது பராக்கிரமபாஹு பதவியேற்றபோது ரோஹணப்படைகள் எத்தகைய எதிர்ப்பை அளித்தன என்பதை நிஸ்ஸங்கமல்ல நன்கு அறிந்திருந்தான்.

நிஸ்ஸங்கமல்ல ஆட்சிக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட “லாது சரித்தோதய” என்ற நூலிலே அக்காலத்தில் நிலவிய குழம்பிய அரசியல் குழந்தைப்பற்றி ஒரு மறைமுகமான குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.¹⁵ அந்நூலாசிரியர் நூலின் முன்னுரையில் கூறுவது என்னவெனில் “உலகத்தில் பெரும் குழப்பங்கள் தோன்றியிருந்தும், தன்னுடைய நூலைத் தடையின்றி எழுதி முற்றுவிக்கமுடிந்தது” என்பதாகும். அதன் பொருள் அவர் காலத்திலே குறிப்பிடத்தக்க குழப்பங்கள் தோன்றியிருந்தன என்பதே.

இப்படியான எதிர்ப்புச் சக்திகள் நிஸ்ஸங்கமல்லனை எதிர்நோக்கியிருந்தும் அம்மன்னன் தன்னிராச்சியத்தைப் பிரிவுபடாது ஒன்றுபட்டபகுதியாக ஆட்சி புரிந்தான், அவனுடைய சில கல்வெட்டுக்களிலே அவன் தன் எதிரிகளை அழித்து இலங்கையை ஒரு குடைக்கீழ் ஒற்றுமைப்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.¹⁶ அவன் இலங்கை முழுவதிலும் ஆட்சி செலுத்தினான் என்பதற்கு அவனுடைய கல்வெட்டுகளில் சில சான்றுகள் காணப்

படுகின்றன. தன்னுடைய அதிகாரிகளின் நீர்வாக வேலையை நேர்முகமாகப்பார்வை செய்ய அவன் அடிக்கடி மூன்று இராச்சியங்களாகிய ரோஹண, மாயா, பிஹிற்றி ஆகியவற்றிற்கு,¹⁷ அதாவது இலங்கை முழுவதற்கும், சென்றிருந்தான் என அறிகின்றோம். அவன் தெவிடுவர, களனி, தம்புல்ல அநுராதபுரம், மண்டலகிரி, வெல்கம போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தமை இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் அவன் நடத்திய விஜயங்களுக்கு ஆதாரமாகும். அவன் கட்டிய தானசாலைகள் எங்கெங்கே இருந்தன என்பதை நோக்கினால் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் அவனாட்சி செலுத்தியமை புலப்படும்.¹⁸

நிஸ்ஸங்க மல்லனுடைய வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் பெரும் கருத்து வேற்றறுமைக்கு இலக்காகிய விஷயங்கள்; இதில் பிரச்சினைக்குரிய விஷயமாகக் காணப்படுவது என்னவெனில் நிஸ்ஸங்க மல்லனுடைய கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் புகழுரைகளை நாம் எந்த அளவிற்கு நம்புவது என்பதே; இந்தப் பிரச்சினை பற்றிய கருத்துவேற்றுமையை ஆராயுமுன்னர், நமக்குக் கிடைத்துள்ள வரலாற்று ஆதாரங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விபரங்களை ஆராய்ந்து கொள்ளுதல் சிறந்ததாகும். இக்காலப்பகுதி வரலாற்றுக்குப் புராதன இலக்கிய ஆதாரமாகக் கிடைத்துள்ள குளவங்ஸத்தில் நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் பற்றிக் குறிப்பு எதுவும் இல்லை. ஆனால், சம காலத்துச் சாசனங்களில் இந்த விஷயம்பற்றிய பல தகவல்கள் காணப்படுகின்றன.

அவன் போர் விருப்புடையவனாய்ச் சம்புத் தீவிற்கு (இந்தியாவிற்கு)த் தன் நாற்படைகளுடன் சென்று தனிப்போர்களும், படைப்போர்களும் புரிவதற்கு முயன்றான் என்பது நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய கல்வெட்டுகளிலே அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய

போர்கள், அவன் விரும்பியவாறு, இந்திய அரசர்களால் அவனுக்கெதிராக நடத்தப்பட்டதால் அவன் சோழ பாண்டிய மன்னர்களிடமிருந்து திறைபெற்று அவ்வரசர்களுடைய இராச்சியங்களிலே வெற்றித் தூண்கள் நிறுவி இலங்கை திரும்பியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; அவன் திறையாகப் பெற்றவை இளவரசிகளும், பொன்னும் (றன்-அங்கிலி)¹⁹ எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.²⁰ சில கல்வெட்டுக்களில் படி, நிஸ்ஸங்கமல்லன் பாண்டிநாட்டை இருமுறை தாக்கிச்சோழ நாட்டிடமிருந்து திறைபெற்றிருந்தான்.²¹ வேறு சில கல்வெட்டுக்களில் படி, நிஸ்ஸங்கமல்லன் சோழ ராச்சியத்தவர்களுடனும், கௌட (வங்காள) இராச்சியத்தவர்களுடன் போர் புரிய விரும்பியிருந்தான்.²² கல்மட்டியான்குளக் கல்வெட்டு (௧௭^௦௨:௨௩௩:௨௩) அறிவிப்பது என்னவெனில் நிஸ்ஸங்கமல்லன் பாண்டிநாட்டை வெற்றி பெற்றதைக் கொண்டாடு முகமாகப் பாண்ட விஜயக் குளத்தைக் கட்டினான் என்னும் செய்தி.²³ சில கல்வெட்டுக்களிலும்²⁴ பூஜாவலிய நூலிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'லக் விஜயஸிங்கு தாவுரு நா' என்னும் தளபதி பாண்டியப் படை யெடுப்பிற்குப் பொறுப்பாக இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளான்.²⁵ பாண்டிநாட்டில் திறைபெற்றபின்னர் அங்கு ஏழைகளுக்குத் 'துலாபார'க் கொடைகளைக்கொடுத்து 'நிஸ்ஸங்கேஸ்வர'²⁶ என்ற ஆலயத்தையும் பல தான கலைகளையும்²⁷ கட்டி இலங்கை திரும்பியதாக மேலும் கூறப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவில் இராமேஸ்வரத்திலே நிஸ்ஸங்கமல்லனின் கல்வெட்டொன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கல்வெட்டின் முகம் பாகத்தில் நிஸ்ஸங்கமல்லன் சாதித்த பெருமை மிக்க சாதனைகள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கல்வெட்டின் இறுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது யாதெனில் இராமேஸ்வரத்திலே பழுதடைந்திருந்த கோயிலைத் திருத்திக் கட்டுவதில் நிஸ்ஸங்கமல்லன் பெரும் செல்வத்தைச் செலவிட்டு அக்

கோயிலுக்கு நிஸ்ஸங்கேஸ்வர என்ற பெயரும் இட்டான் என்பது; கல்வெட்டுப் பொறிக்கப் பட்டுள்ள கற்பலகையை ஆசனமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்து நடனம் கண்டும் இசை கேட்டும் நிஸ்ஸங்கமல்ல இன்புற்றான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.²⁸ சோழ பாண்டிய மன்னர்களுக்கெதிராக அவன் கொண்டிருந்த பகையை விடப் பிற அரசர்களாகிய கரணாட (கன்னடப் பகுதி), நெல்லூரு (நெல்லூர்), கௌட (வங்காளம்), கலிங்க (ஒறிஸ்ஸா) திளங்க (தெலுங்குப் பகுதி), கூர்ஜர (குஜராத்), அரமண (பர்மா), காம்போஜ (கம்போடியா)²⁹ ஆகிய அரசுகளுடன் நட்புறவு கொண்டிருந்தான் என அறிகின்றோம்; கலிங்கம், வேங்கி, கர்நாடகம், நெல்லூர், கூர்ஜரம் ஆகிய இராச்சியங்களுடன்³⁰ திருமண ஒப்பந்தங்கள் செய்து இவ்விடங்களிலிருந்து இளவரசிகளைப் பெற்றதாகவும் அறிகின்றோம். அவனுடைய கல்வெட்டுகளிலே பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்ற அரசுகளாகிய கலிங்க சுபத்ராவும், கங்க வம்சத்துக் கல்யாணமஹாதேவியும்,³¹ கலிங்க நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தகவல்களை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர் நிஸ்ஸங்கமல்லனின் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் பற்றி இரு வேறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட டி. எம். டி. ஸ்டீவ்ஸ்கிராமசிங்ஹ, பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'கல்வெட்டுக்களில் எல்லாம் அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்தியப் படையெடுப்புகள் பற்றிய தகவல்களை நிஸ்ஸங்கமல்லனின் பெரும் சாதனைகள் என்று அப்படியே ஏற்றுவிடக் கூடாது. நிஸ்ஸங்கமல்ல நீண்டகாலத்துக்கு ஆட்சி புரியவில்லை; இப்படியான ஒரு படையெடுப்பை நடத்துவதற்கோ, அல்லது அவன் கட்டியவை எனக் கூறப்படும் பல கட்டிடங்களைக் கட்டுவிப்பதற்கோ அவனுக்குப் போதிய நேரம் இருக்கவில்லை;

உண்மை என்னவெனில் இக்கல்வெட்டுக்களை இயற்றியவர்கள் புகழ்ச்சி விரும்பிய தங்கள் மன்னனைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக ஆர்வம் மிக்கவர்களாக இராமேஸ்வரத்துக்கும், ஒருவேளை வேறு சில தென்னிந்திய அரண்மனைகளுக்கும் நிஸ்ஸங்கமல்ல செய்த விஜயத்தைப் படையெடுப்புகள் என மிகைப்படுத்திப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1-ம் பராக்கிரமபாஹு பெற்ற வெற்றிகளை நிஸ்ஸங்கமல்லனின் சாதனைகளாக மாற்றி விட்டனர்போலும். மேலும் எங்களுடைய வரலாற்று நூல்கள் இம்மன்னனுடைய இந்தியப் படையெடுப்புகள் பற்றி மௌனமாயிருக்கின்றன.³² ஆனால், பரணவிதான நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய இராமேஸ்வரத்துக் கல்வெட்டைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்: 'இக்கல்வெட்டு ஒரு தகவலை உண்மையென நிரூபிக்கின்றது. இராமேஸ்வரத்தில் நிஸ்ஸங்கமல்ல கோயிலொன்று அமைத்தமை ஒரு உண்மை வரலாற்றுச் சம்பவமென்றும் அவனுடைய பாண்டியப் படையெடுப்புகள், இலங்கைக் கல்வெட்டுக்கள் சித்தரிப்பதுபோலப் பெருமை நிறைந்தவையாக இருக்காவிட்டாலும், அவைப்புலவர்களால் கற்பனை செய்யப்பட்டவை என்று இலகுவிலே தள்ளிவிட முடியாதவை என்பதுவும் இக்கல்வெட்டால் தெரியவருகின்றன.³³ இன்னோரிடத்தில் அவர் மேலும் கூறுவதாவது: 'நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய சாதனைகள் பற்றிய கூற்றுக்களை இலங்கை வரலாற்று மாணவர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கவனித்ததில்லை. ஆனால் இராமேஸ்வரத்தில் அம்மன்னனின் கல்வெட்டொன்று காணப்படுவதால் நாம் அறிவது என்னவெனில் அம்மன்னன் தென்னிந்தியாவிற்குப் போர் நோக்குடன் சென்றிருந்தான் என்பது.³⁴

இப்பிரச்சினையை நாம் தனிப்பட்ட முறையில் ஆராய முடியாது; தென்னிந்திய வரலாற்றில் இக்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும்

இதற்குச் சிறிது முற்பட்ட காலத்தில் ஏற் பட்ட இலங்கை-இந்தியத் தொடர்புகளையும் பின்னணியாக வைத்தே இதனை ஆராயவேண்டும். 1-வது பராக்கிரம பாஹு வினுடைய ஆட்சியின் இறுதியில் தென்னிந்திய அரசியலிலே சோழ வல்லரசு ஆதிக்கம் பெற்ற வல்லரசாகக் காணப்பட்டது. பாண்டிய மன்னனாகிய வீரபாண்டியன் அரசு பதவிக்குக் கோரிய உரிமையை நிராகரிக்கும் முறையிலே விக்கிர பாண்டியன் அவனுடன் போட்டி மிட்டான். வீரபாண்டியனுக்கு 1-வது பராக்கிரமபாஹு உதவ, விக்கிரமபாண்டியனுக்குச் சோழர் உதவினர். 3-வது குலோத்துங்க சோழனுடைய ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட சாசன மொன்றில், 35 சிங்களப் படைவீரர்களுடைய மூக்குகள் அரியப்பட்டு அவர்கள் கடலுக்குள் தள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தச் சம்பவம் 1-வது பராக்கிரமபாஹு இறப்பதற்குச் சிறிது முன்பாக அல்லது இறந்தபின் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். 3-வது குலோத்துங்க சோழனின் பன்னிரண்டாவது ஆட்சியாண்டிலிருந்து 21-வது ஆட்சியாண்டு வரை வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் இம்மன்னன் ஈழத்தையும் மதுரையையும் கொண்ட செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. 3-வது குலோத்துங்கனுடைய 12-வது ஆட்சியாண்டு நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய நான்காவது ஆட்சியாண்டுக்குச் சமானமாகும். இந்த இடத்தில் நம்மை ஒரு கஷ்டமான பிரச்சினை எதிர்நோக்கியுள்ளது. குலோத்துங்க சோழன் ஈழத்தைக் கைப்பற்றியதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற அதே காலமளவில் நிஸ்ஸங்கமல்ல தென்னிந்தியாவிற்குப் படையெடுத்ததாகக் கூறிக்கொள்கின்றான். இந்தியா விளிருந்து இலங்கைக்கும், இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவிற்கும் இக்காலத்தில் படையெடுப்புக்கள் ஏற்பட்டன என்பதில் ஐயமில்லை. 3-வது குலோத்துங்கனுடைய 9-வது ஆட்சியாண்டில் தென்னிந்தியாவில் சிங்களப்படைகள் தோற்

கடிக்கப்பட்டதை அடுத்து சோழப் படைகள் இலங்கைக்குப் படையெடுத்திருக்கலாம். அதன்பின்னர் நிஸ்ஸங்கமல்ல அதனை எதிர்த்து இந்தியாவிற்குப் படையெடுத்திருக்கலாம். நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய படையெடுப்புகளுக்கு இலக்காகியவர்கள் சோழரும், பாண்டியரும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது; பாண்டிய அரியாசனத்தில் சோழப் பிரதிநிதி இடம் பெற்றிருந்தமையே இதற்குக் காரணமாகலாம். தென்னிந்தியாவிற்கு நிஸ்ஸங்கமல்ல படையெடுத்துச் சென்றதற்கான காரணத்தைப் பாழடைந்த கல்பொத்தக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுமிடத்துப் பின் வருமாறு கூறுகிறது:

'முற்பட்டகாலத்தில் இலங்கை..... சீற்றம் கொண்டு', முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் நடைபெற்ற எத்தகைய சம்பவம் இப்படியாக நிஸ்ஸங்கமல்ல இந்தியாவுக்குப் படையெடுக்கக் காரணமாக இருந்ததென்றால் அது குலோத்துங்க சோழனின் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சோழப்படையெடுப்பென்று ஊகிக்கலாம். நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய படையெடுப்புச் சோழரைப் பழிவாங்குவதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையாகலாம். கல்வெட்டுக்களிலே கவனிக்கத்தக்க இன்னொரு அம்சம் என்ன வெனில், படையெடுப்பின்போது போர் எதுவும் நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படாதுள்ளமை. நிஸ்ஸங்கமல்லன் போர் தொடுப்பதாகப் பயமுறுத்தியதும் சோழர்களும் பாண்டியர்களும் அவனுக்கு அடிபணிந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தற்பொழுது உள்ள நிலையிலே, நடைபெற்ற சம்பவங்களின் போக்கினைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளுதல் கஷ்டமாகும். எனினும், பாண்டி நாட்டில் நிஸ்ஸங்கமல்ல பெருமளவு வெற்றி பெற்றிருக்கலாமென்பது அவனுடைய இராமேஸ்வரக் கல்வெட்டால் உறுதியாகின்றது. அங்கிருந்த பாழடைந்த கோயில் ஒன்றைத் திருத்தியமைத்து இசை கேட்டும் நடனம் கண்டும் அங்கு

தன் நோக்கத்தைக் கழித்தான் என்றால் அவ்விடத்திலே நிஸ்ஸங்கமல்லனுக்கு ஓரளவு அதிகாரமும் செல்வாக்கும் இருந்திருக்கவேண்டும். இக்காலப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்த சிங்கள மன்னர்களுள் இவன் ஒருவனே தோற்றுத் திரும்பி வராது தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்று தன் செல்வாக்கைப் பரப்பக் கூடிய வனாகக் காணப்பட்டான். பிற்பட்ட சம்பவங்களை நோக்கின் நிஸ்ஸங்கமல்ல இறந்தபின்னர் சோழர் இலங்கைமீது பன்முறை படையெடுத்துப் பழிவாங்கினர் எனக்கண்டு கொள்ளலாம். அப்படிப் படையெடுத்த காலங்களில் அவர்கள் வெற்றிபெறாது போனமைக்குச் சிங்கள மன்னர்களின் வலிமை அன்று, சோழர்கள் அப்பொழுது வலியிழந்த நிலைமையில் ஒழுங்கான அமைப்பின்றி இருந்தமையே காரணமாகும். அதே நேரத்தில் தென்னிந்தியாவில் பல பகைவர்களுடைய எதிர்ப்பினையும் சமாளிக்கவேண்டியிருந்தமையும் காரணமாகும். நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய சாதனைகளின் பெருமைபற்றி ஓரளவுக்குப் புகழ்ச்சியுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. உதாரணமாக, பாண்டிய மன்னன் எதிர்ப்பின்றி நிபந்தனையற்ற முறையிலே சரண்புகுந்தான் என்பதும் நிஸ்ஸங்கமல்ல படையெடுத்துச் செல்லப் பல மன்னர்கள் காடுகளுக்கு ஓட்டமெடுத்தனர் என்பதும் புகழுரைகளாகும். ஆனால், தென்னிந்தியாவுக்குப் படையுடன் சென்று பாண்டிநாட்டில் நிஸ்ஸங்கமல்ல சில வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ள என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது.

மன்னனுடைய அரசியல் சாதனைகளை விட, அவன் மக்களுக்குச் செய்த நன்மைகள் பற்றியும் அவனுடைய கட்டிடங்கள் பற்றியும் பெருமளவு தகவல்கள் வெட்டுக்களில் அடங்கியுள்ளன. இத்தகவல்களை ஆராயும் பொழுது நாம் கவனமுடன் இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் இந்தத் தகவல்கள்கூட மெய்க்கீர்த்தியின் பாகங்களாக அமைந்துள்ளன.

துலாபாரக் கொடைகள் (குறிப்பிட்ட ஒருவருடைய நிறைக்குச் சமமான நிறையுடைய கொடைகள்) அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கொடைகள் இந்திய மன்னர்களிடையே பெருவழக்காக இருந்தது. அதைப்பின்பற்றி நிஸ்ஸங்கமல்ல அப்படியான கொடைகளை ஆண்டு தோறும் வழங்கியிருக்கலாம். கலிங்கர் ஆட்சியைப் பொதுமக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்காக இப்படியான கொடைகளை நிஸ்ஸங்கமல்ல ஓர் அரசியல் தந்திரம் போல் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். 'தொரட்டியாவ'ச் சாசனத்தில் நிஸ்ஸங்கமல்ல துலாபாரக் கொடைகளைக் வழங்கினான் என ஒரு பொதுக் கூற்றுக் காணப்படுகிறது. பிற சாசனங்கள் குறிப்பாக அவன் வழங்கிய கொடைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. ருவன்வலித் தாதுகோபக் கல்வெட்டு,³⁶ மன்னனும் அவனுடைய பட்டத்தரசியாகிய கலிங்க சுபத்ராவும அவன் மகன் வீரபாஹுவும் அளித்த மூன்று துலாபாரக் கொடைகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. கலா கிரிடா வினோதக் கல்லாசனக் கல்வெட்டும்,³⁷ பிரீத்தி தானக மண்டபப் பாறைச் சாசனமும்³⁸ நான்கு வருடாந்தத் துலாபாரக் கொடைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. அப்படியான கொடைகள் எவருடைய நிறைகளுக்குச் சமமான நிறையுள்ள கொடைகள் எனக் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக மன்னன் கொடுத்த துலாபாரக் கொடைகளின் எண்ணிக்கை ஐந்து எனப் பிற கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கொடைகளை நிறுக்கும்போது மன்னன், அவனுடைய இரண்டு அரசிகளாகிய கலிங்க சுபத்ரா, கல்யாண மஹாதேவி ஆகியோரும், அவனுடைய மகனாகிய வீரபாஹு, மகளாகிய ஸர்பாங்க சுந்தரி³⁹ ஆகியோரும் தங்களுக்குக்குச் சமானமான துறையிலே கொடைகளை நிறுத்தி அளித்தனர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எல்லாக் கொடைகளை நிறுக்கும்போது இந்த ஐந்து பேரும் ஒருங்கே சமூகமளித்திருக்கவில்லை. சிற் சில தடவைகளில் மன்னனுடன் கூட

இவனுடைய அரசியர் அல்லது பிள்ளைகள் சேர்ந்து கொண்டனர். ஹட்டதாகேச் சுவர்க் கல்வெட்டு⁴⁰ நிஸ்ஸங்கமல்ல அளித்த எட்டுக் கொடைகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. அக்கல்வெட்டில் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஐந்து பேர்களையும்விட நிஸ்ஸங்கமல்லனின் இன்னோர் அரசியாகிய சந்திரா, அவன் மகனாகிய விக்கிரமபாஹு, இன்னோர் மகளாகிய பார்ப்பதீ ஆகியோரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். தென்னிந்தியாவில் வெற்றிகள் பெற்றபின்னர் இம் மன்னன் வழங்கிய துலாபாரக் கொடைகளும் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.⁴¹ இந்தக் கொடைகள் பற்றிய சான்றினை உறிதிப்படுத்த அல்லது மறுக்க வேறுசான்றுகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆண்டுதோறும் மூன்றுக்குமேற்பட்ட எட்டுக்கு உட்பட்ட துலாபாரக் கொடைகள் நிஸ்ஸங்கமல்லனால் கொடுக்கப்பட்டன என்று இச் சாசனங்கள் கூறுவதை நம்ப முடியாமல் இருக்கின்றது. நிஸ்ஸங்கமல்லனும் அவனுடைய குடும்பத்தவர் சிலரும் சிற்சில தடவைகளில் துலாபாரக் கொடைகள் கொடுத்திருந்தனர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அவர்களது கொடைகளின் எண்ணிக்கையோ அல்லது எவ்வளவு ஒழுங்காக அத்தகைய கொடைகள் கொடுக்கப்பட்டன என்பதையோ, நாம் சந்தேகத்துக்கிடமின்றிக் கூறிவிட முடியாது.

ஏழைமக்களைச் செல்வர்களாக்குவதற்குத் துலாபாரக் கொடைகளைவிட வேறு கொடைகளும் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இந்தக் கொடைகளுடைய விவரங்களைத் தன்னுடைய பெருந்தொகையான கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுவதில் நிஸ்ஸங்கமல்ல சலிப்பு அடையவில்லை போலத் தோன்றுகின்றது. கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி காணப்படும் ஒரு சொற்றொடர் என்னவெனில் மன்னன் தன் பிரஜைகளுக்கு "திவெல், வஹல், ஸரக், முனு, பரப்புறு, வஸ்திராபரண" - அதாவது பராமரிப்பு, நிலங்கள், அடிமைகள்,

கால்நடை, நிலமானியங்கள், பரம்பரைச் சொத்துக்கள், வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள் - ஆகியவற்றைக் கொடுத்தான் என்பது,⁴² வேறு பல கல்வெட்டுக்களிலே அவன் கொடுத்த கொடைகளுள் பொற்பாத்திரங்கள், வெள்ளிப்பாத்திரங்கள், முத்துக்கள், இரத்தினங்கள், பொன்நாயகங்கள், வெள்ளி, செம்பு, உலோகம், சங்குவகை ஆகியவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.⁴³ ஓரிடத்தில் மன்னன் குறிப்பிட்டுள்ள இன்னொரு குறிப்புக் கவனிக்கத்தக்கது. பௌத்தசங்கத்தார், பிராமணர், குருடர், நொண்டிகள், குள்ளர், கூனர் ஆகியோரின் நன்மைக்காக ஒன்பது வகைப்பட்ட இரத்தினங்களை மாரியாகப்பொழியச் செய்தான் என்பது இக்குறிப்பு.⁴⁴ சில குடும்பங்களுக்கு அவை இழந்திருந்த சலுகைகளையும் செல்வங்களையும் திருப்பி இம்மன்னன் அளித்திருந்தான் என்பதையும் அறிகிறோம்.⁴⁵ இச்செல்வங்களும், சலுகைகளும், முற்பட்ட மன்னர்களுடைய காலத்தில் இழக்கப்பட்டவை. இவைபோலச் சிறையினிடப்பட்டுப் பலவகையான தண்டனைகளுக்கு உள்ளாகி இருந்தவர்களுடைய இன்னல்களையும் மன்னன் அகற்றினான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இன்னொரு முற்போக்கான நடவடிக்கை என்னவெனில், திருடர்களை மனமாறச் செய்து திருட்டுத்தொழிலை அகற்றுவதற்காகத் திருடர்களுக்கு அவன் செல்வங்களை அளித்தான் என்பது.⁴⁶ பௌத்த சங்கத்திலே காணப்பட்ட ஒழுக்கமற்ற பிக்குகள் சம்பந்தமாகவும் இப்படியான ஒரு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. பயன்களைப் பெறுவதற்காகக் காவியுடை தரித்துச் சங்கத்தில் இருப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் சங்கத்தை விட்டு வெளியேறி வேறு வாழ்க்கையை நடாத்துவதற்கு அவர்களுக்கு நிஸ்ஸங்கமல்ல செல்வங்களைக் கொடுத்தானென்று கூறப்பட்டுள்ளது.⁴⁷

மேலும் நிஸ்ஸங்கமல்ல பல தானசாலைகளைக்கட்டி இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு வெளியிலும் பல ஏழைகளுக்குத்

தானங்கள் வழங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁴⁷ இப்படியான தான சாலைகளுள் சில குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக அநுராதபுரம், ஸ்ரீ புரம், ஸ்ரீ வாஸபுரம், நிஸ்ஸங்கபுரம், காலிங்கவிஜயபுரம், மாதோட்டம், ஸோனம், கலிங்கம், இராமேஸ்வரம், புலஸ்திபுரம் ஆகிய இடங்களிலே பல தானசாலைகள் கட்டப்பட்டன. இந்தத் தானசாலைகளுக்குத் திரிவனஸ்த்திரம், நிஸ்ஸங்க ஸத்திரம், பிராமண ஸத்திரம், பௌத்த ஸத்திரம் என்ற பெயர்கள் இடப்பட்டிருந்தன.⁴⁸ ஸ்ரீ புரத்தில் இருந்த தானசாலைக்கு நிஸ்ஸங்க அபய ஸத்திரம் எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்தது.⁴⁹ இன்னொரு தானசாலை நிஸ்ஸங்க தான விநோதமண்டபம் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தது.⁵⁰ இந்த மண்டபத்தில் மன்னே வீற்றிருந்து தானங்களை வழங்கினான். இப்படியான தானசாலைகள் பற்றிய தகவல்களும் பல பெருமளவிற்குப் புகழ்ச்சி நிறைந்த தகவல்களாகும். மக்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுவதன் மூலம் கலிங்கராட்சிக்கு ஆதரவுபெற முயற்சித்திருக்கலாம். ஏழைகளுடைய வறுமையைப் போக்க “நவமணிகளை மாரியாகப் பொழிந்தமையும்”, பொற்பாத்திரங்களும் வெள்ளிப்பாத்திரங்களும்” கொடுத்தமையும் புகழுரைகளாகவே இருக்க முடியும்.

குடிகளுடைய பொருளாதார நலனுக்காக மேற்கூறியனவற்றைவிடக் கூடிய நிரந்தரமான செயல்கள் சிலவற்றை நிஸ்ஸங்கமல்ல செய்திருந்தான். குளங்கள், கால்வாய்கள் ஆகியனவற்றைக் கட்டியமையும் திருத்தியமையும், சில காலத்திற்கு வரி நீக்கம் செய்திருந்தமையும், மக்களைத் துன்பப்படுத்தாத முறையில் வரிகளைக் கட்டுப்படுத்தியமையும் இவன் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளாகும். (இவைபற்றி விரிவாகப் பின்னர் பொருளாதார நிலைபற்றிக் கூறுமிடத்துக்குறிப்பிடப்படும்).

ஓழுங்காகச் சுற்றுப்பிரயாணங்கள் நடத்துவதன் மூலம் தலைநகருக்குத் தாரத்தே இருந்த இராச்சியப் பகுதிகளிலே வாழ்ந்த மக்களுடன் நேர் முகமான தொடர்புகளை ஏற்படுத்த நிஸ்ஸங்கமல்ல முயன்றான். இவை பற்றி அவனுடைய சாசனங்களிலே அடிக்கடி குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.⁵¹ பொலன்னறுவை அவனுடைய தலைநகராக அமைந்தமை அவனுக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே சாதகமாகக் காணப்பட்டது. ஏனெனில் அங்கிருந்து பிற பாகங்களைக் கூடிய அளவு கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுத்த முடிந்தது. அவனது சுற்றுப்பிரயாணங்கள் அரசியல் நோக்கங்களுடன் நடத்தப்பட்டவை என்று கூற இடமுண்டு. தான் மன்னாக இருப்பதை நாடுமுழுவதிலும் வாழும் மக்கள் உணரவேண்டும் என்றும், இச்சுற்றுப் பிரயாணங்களின்போது தானங்கள் செய்து மக்கள் ஆதரவைப் பெறல் வேண்டும் என்றும் அவன் விரும்பியிருக்கலாம்.⁵² ஊர்கள் (கம், ௮௫), வர்த்தக நிலையங்கள் (நியம் கம், ௧௧௫ ௮௫), தலைப்பட்டணங்கள் (ராஜதானி, ௨௨௨௫) ஆகியவற்றுக்கு மட்டுமின்றி, நீர், மலை, காடு, சேறு ஆகியவற்றினால் ஏற்படும் தடைகள் காரணமாக இலகுவில் செல்ல முடியாத ‘ஐல தூர்க்’ (௨௨ ௨௫), ‘கிரி தூர்க்’ (௨௨ ௨௫), ‘வன தூர்க்’ (௨௨ ௨௫), ‘பங்க தூர்க்’ (௨௨ ௨௫) ஆகிய இடங்களுக்கும் இம்மன்னன் விஜயம் செய்தான் என்று சாசனங்களிலே கூறப்பட்டுள்ளது. சில தடவைகளிலே தெவிடுவர, புகளனி, தம்புல்ல, அநுராதபுரம்,⁵³ ஸமனொள⁵⁴ (சிவனொளிபாதமலை) போன்ற பிரதான தலங்களுக்கு விஜயம் செய்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாகாண, மாவட்ட ஊர் நிர்வாகங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது நம்பிக்கை கொண்டிராத காரணத்தினாலே இத்தகைய சுற்றுப்பிரயாணங்கள் அவசியமானவை என்று மன்னன் எண்ணினான் என்றும் காரணம் கூற முடியும். இச்சுற்றுப் பிரயாணங்களின்போது மன்னனுடைய

நாற்படையும் அவனுடன் சென்றதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 55 மன்னனுடன் உடன் கூட்டமாக சில காவற்படையினர் செல்வது பொது வழக்கம் என்று கருதலாம். ஆனால் நாற்படை கூட்டிச் சென்ற காரணத்திலே, நிஸ்ஸங்கமல்ல கலகக்கார அதிகாரிகளை அடக்கி அமைதியை நிலை நாட்டவும் சில சுற்றுப்பிரயாணங்களை நடத்தினான் என்று கூறலாம். தன் இராச்சியத்திலும் பிறர் இராச்சியங்களிலும் நடைபெற்ற சம்பவங்களைக் கவனித்த ஒற்றர் படையொன்றும் அவனுடைய சேவையிலிருந்ததாகவும் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறிகின்றோம்.

நாட்டின் நிர்வாகத்திலே மன்னன் பெருமளவு சொந்த அக்கறை கொண்டிருந்தான் என்று வான்-அல (2:25-26)க் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது. 56 ஊழல் நிறைந்த நடவடிக்கைகளைப் பண்டாரத்து (திறைசேரி) அதிகாரிகள் விலக்க வேண்டும் என்று எச்சரிப்பதற்காக இக் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டது. நீதி மன்றங்களிலே இடம் பெற்ற பலவகையான அநீதிகளை நீக்கிக்கொள்ள மன்னன் நடவடிக்கை எடுத்ததாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. 57

பௌத்தரல்லாத மன்னர்களை இலங்கையின் சிங்காசனத்திலே வீற்றிருக்க அனுமதிக்கப்படாது என்று நிஸ்ஸங்கமல்ல கூறும்போது தான் ஒரு பௌத்தன் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றான். பௌத்த கட்டிடங்களைக் கட்டியதினாலும் அவன் பௌத்தகை வாழ்ந்தான் என்பது மேலும் உறுதியாகின்றது. பெரும்பாலான சாதாரண பௌத்தர்களைப் போலவே, இவனும் இந்து மதத்திற்கு ஆதரவளித்து இந்து விழாக்களிலும் கிரியைகளிலும் பங்குபற்றினான். தான் நடத்திய தென்னிந்தியப்படையெடுப்பின் பின்னர் அங்கு ஒரு தேவாலயத்திலே திருப்பணி புரிந்து அதற்கு "நிஸ்ஸங்கேஸ்வர" எனவும் பெயரிட்டான். 58 இலங்கை திரும்பிய

பின்னர் பார்வதி சத்திரத்திலும் சதுர்வேதி பிரஹ்ம புரத்திலும் நடனங்களும் பாட்டுக் கேட்டும் தானங்களை மேற்பார்வை செய்தும் நேரத்தைக் கழித்ததாக அறிகின்றோம். பார்வதி சத்திரம், சதுர்தேவி பிரஹ்மபுரம் ஆகியவை இந்துத் தலங்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். 59 நிஸ்ஸங்கமல்ல "நவகிரக சாந்தி" என்னும் இந்துக் கிரிகை யொன்றை நடத்தியதாகச் சில தேவாலயக் கல்வெட்டால் அறிகின்றோம்.

இவ்வாறாக நிஸ்ஸங்க மல்ல ஒரு கடுமையான, ஆனால் தாராண்மையுடைய, கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தான். இலங்கை மக்களாலே கலிங்கர் ஆட்சி ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக அமைய வேண்டும் என்பதே அவனது பிரதான நோக்கம். ஆனால் அவனுடைய முயற்சிகள் அவனால் வேண்டப்பட்ட பலாபலன்களை அளித்தனவா என்பது பிரச்சினைக்குரிய விஷயம். நிஸ்ஸங்கமல்ல தன் பிரஜைகளுக்குச் செய்த நன்மைகள், அவனுடைய பொறை, உயர்ந்த நிர்வாகக் கொள்கைகள் ஆகியவை பாதுகாப்பு நோக்கங்களினாலும் அரசியல் தந்திரத்தினாலும் விளைந்தவை என்ற காரணத்திற்காக அம் மன்னனுக்கு உரிய சிறப்பினை நாம் குறைத்துவிடக் கூடாது.

நிஸ்ஸங்கமல்ல ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு ஆட்சி புரிந்தான். இக் காலப்பகுதி முயற்சிகள் நிறைந்த காலமாகும். அவன் தனது 38-வது வயதிலே இறந்தான். (அவன் பிறந்தது புத்த வருஷம் 1700 எனக் கூறப்பட்டுள்ளது) 60 அவனுடைய மரணம் இயற்கைக் காரணங்களினால் ஏற்பட்டதா அல்லது அவன் பகைவர்களினாலே கொல்லப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. தன் ஆட்சியின்போது ஓயாது உழைத்ததின் விளைவாக இப்படியான அகால மரணம் அடைந்திருக்கலாம்.

1. ஞாலங்கள், அத். 80, செப்பன் 18.
2. Ep. Zey. (ii) இலக்கங்கள் 13, 14, 17.
3. அதே நூலில், இலக்கங்கள் 11, 17 & 20.
4. அதே நூலில், இலக்கங்கள். 17, 28 & 29.
J.R.A.S. C. B., Vol 29. "The Doratiyava Sannasa."
5. Ep. Zey. (ii), இலக்கங்கள். 13, 14 & 17.
6. அதே நூலில், இலக்கங்கள். 28 & 29.
7. அதே நூலில், இலக்கம் 17.
8. Ep. Zey. (i). இல. 9.
Ep. Zey. (ii), இல. 42.
9. J.R.A.S. C. B., Vol 29, இல. 77. "Doratiyava Sannasa"
Ep. Zey. (ii), இலக்கங்கள், 14, 17, 28 & 29.
10. அதே நூலில். இல. 28.
11. Cey. Journ. of Sc., Vol. (ii), (பகுதி G) Epigraphical Summaries, இல. 386.
12. A. I. C., Muller, இல. 152 அ.
13. Ep. Zey. (iii), இல. 35.
14. பதிப்பித்தது - Uparatana Sthavira, Balapitiya 1915.
15. Ep. Zey. (i), இல. 9; Ep. Zey (ii) இல. 18.
16. அதே நூலில், இலக்கங்கள். 15, 17, 19, 21, 22, & 23.
Ep. Zey. (iii), இல. 35.
17. Ep. Zey. (ii) இல. 29.
18. இது பொதுவாக பொன் விரல்கள் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது நாணயமாக்கப்படாத கட்டியான பொன்னெனக் கருதப்படுகின்றது. - Ceylon Coins and Currency, Codrington - பக். 52.
19. Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள். 14, 19, 21, 22, 23, 24, & 25; Ep. Zey (iii), இல. 35.
20. Ep. Zey (i), இல. 9; Ep. Zey (ii) இல. 26, 27 & 42. Ep. Zey (iii), இல. 35.
21. Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள் 20 & 29.
22. Cey. Journ. of Sc., Vol (ii), பகுதி G, Ep. Summaries-600.
23. Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள் 19 & 26.
24. அதே நூலில்.
25. Ep. Zey (i), இல. 9; Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள் 17 & 42.
26. Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள். 22 & 42.
27. Madras Epigraphist's Collections for 1905, இல. 99).
28. Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள். 17, 23, & 27.
29. அதே நூலில். இலக்கங்கள். 15 & 42.
30. Ep. Zey (i) இல. 17 & 29; JRAS. C. B., Vol 29, இல. 77.: "Doratiyava Sannasa"
31. Ep. Zey (ii) பக். 107.
32. Cey. Journ. of Sc., Vol (ii) பகுதி G. Epigraphical Summaries.
33. JRAS. C. B., Vol 31, இல. 82. "Three Cola invasions not recorded in the Mahavamsa"
by S. Paranavitana.
34. Madras Epigraphist's Collection, 457 of 1902.
35. Ep. Zey (ii) இல. 13.
36. அதே நூலில் இல. 20.
37. அதே நூலில் இல. 29.
38. A. I. C., Muller, இலக்கங்கள், 153, & 154; Ep. Zey (ii), இலக்கங்கள். 14, 17, 19, 21, 22 & 42.

39. அதே நூலில் இல. 15.
40. அதே நூலில் இலக்கங்கள். 26 & 27.
41. Ep. Zey (i) No. 9; Ep. Zey (ii) இலக்கங்கள். 14, 19, 21, 22, & 29. A. I. C. Muller இல. 147, 151, 153, & 154
42. Ep. Zey (ii) இல. 13, 14, 15, 17, 20, 23, 24, 25, 28, 29 & 42; A. I. C. 147, 151, 153, 154. J.R.A.S. C. B. Vol 29, இல. 77, The Doratiyava Sannasa.
43. Ep. Zey (ii) இல. 17.
44. அதே நூலில் இலக்கங்கள். 17 & 23
A. I. C. Muller இல. 147, 151, 153 & 154.
45. அதே நூலில் இலக்கங்கள். 13 & 29.
46. அதே நூலில், இல. 13.
47. அதே நூலில் இலக்கங்கள். 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22 & 29; A. I. C. Muller, இலக்கங்கள் 151 & 153.
48. Ep. Zey (ii), இல. 29.
49. Cey. Journ. of Sc., Vol (ii) பகுதி G. Epigraphical Summaries. இல. 550.
50. Ep. Zey இல. (ii) 18.
51. அதே நூலில் இலக்கங்கள். 15, 17, 19, 21, 22, 23, 24 & 25; Ep. Zey (iii) இல. 35.
52. Ep. Zey [iii] இல. 17.
53. அதே நூலில் இலக்கங்கள். 23, 24 & 25.
54. அதே நூலில், இல. 15. Ep. Zey [iii], இல. 35.
55. Ep. Zey [ii] இல. 17.
56. Ep. Zey [iii] இல. 11.
57. Ep. Zey [ii] இல. 15.
58. அதே நூலில் இல. 17 & 28.
59. மேற்படி இல. 42.
60. மேற்படி இல. 17.

அமெரிக்க ஜனநாயகம்

“ஐரோப்பாவிலே எழுந்த சுதந்திரம் என்ற கோட்பாட்டிற்குச் சமமானதாக, அமெரிக்காவிலே தோன்றிய ஜனநாயக கோட்பாட்டினைக் கருத இயலாது. ஐரோப்பாவிலே சுதந்திரமானது மகத்தான உயிர்த்துடிப்புள்ள (உயிரூட்டும்) சக்தியாக விளங்கியது; அமெரிக்காவில் ஜனநாயகமே அன்றுமுதல் வாழ்க்கைக்கு விரோதமான (Anti-life) ஒரு போக்கைப் பெற்றிருந்திருக்கிறது. ஆபிரகாம் லிங்கன் போன்ற நிலையான ஜனநாயக வாதினின் குரலிலே கூட, எப்பொழுதும் யாவற்றையும் பஸியீட்டுத் தம்மைத்தாமே அழித்துக்கொள்ளும் தொவி கேட்கிறது. அமெரிக்க ஜனநாயகமானது, ஒருவகையான தற்கொலைக் கோட்பாடாகவே இருந்து வந்துள்ளது; அல்லது பிறரைக் கொன்று ஒளிப்பதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. சுதந்திரத்திற்குப் பதிலாக, அமெரிக்கர்கள் வகுத்துக் கொண்டதே அவர்களது ஜனநாயகமாகும்”.

(D. H. LAWRENCE, Studies in Classic American Literature, New York, 1955.p.63)

இலங்கை நகர வீருத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் சில மாற்றங்கள்

— பி. எல். பண்டிதரத்ன

உள்ளூர் நிர்வாகத்திற்கான இலங்கையின் நகரங்கள், மாநகர, நகர பட்டின சபைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1963-ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் விவரங்கள் இன்னும் வெளியிடப்படாவிடினும், 98 நகரங்களில் 2,014,658 நகர மக்கள் இருப்பதாக அரசாங்க வர்த்தமானப் பத்திரிகை கூறியது. அட்டவணை (i), 1963-ம் ஆண்டளவில் உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் கீழிருந்த மக்கள் தொகையைக் காட்டுகின்றது:

தலைநகரமாகவும், முக்கிய துறை முகமாகவும் விளங்கும் கொழும்பு நகரினைச் சுற்றிப் பல நகரங்கள் காணப்படுவதால், இது ஒரு தனிப்பட்ட நிலையை வகிக்கின்றது. குடியேற்றநாட்டுக் காலத்தில் துறைமுகங்களான காலி, மாத்தறை, களுத்துறை, நீர்கொழும்பு ஆகியன அம் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விட்டாலும், இன்று நிர்வாக நிலையமாகவும் சேவை நிலையமாகவும் விளங்குகின்றன. இப் பகுதிகளில் வெவ்வேறு அமைப்புக்களைக் கொண்ட சந்தி நகரங்கள் பல, பரந்துகாணப்படுகின்றன.

மத்திய மாகாணத்தின் தலைநகரமான கண்டியையும், வடமாகாணத்தின் தலைநகரமான யாழ்ப்பாணத்தையும் சுற்றிச் சில நகரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் விருத்தியடைந்த நகரமைப்பைக் கொண்ட வரண்ட வலயத்தில்,² (தலைநகரத்தையும், மாவட்ட, பிரதேச நிலையங்களையும், சந்தை நகர்களையும், துறைமுகங்களையும் உள்ளடக்கியது)

இதற்கு எதிர்மாறாக இன்று சில நகரங்களே காணப்படுகின்றன. இச் சரித்திர கால நகரங்களிற் சில திரும்பவும் விருத்தி செய்யப்பட்டு, மீட்கப்பட்டதாலேயே இன்றும் காணப்படுகின்றன. போக்குவரத்துக்கள், நிலம், நீர்ப்பாய்ச்சல், குடியேற்றம் ஆகியவற்றில் அபிவிருத்திகள் செய்யப்படுவதால் சில சந்தி நிலையங்கள், நகரங்களாக உயர்த்தப்படுகின்றன.

நகர மக்களின் வளர்ச்சி

அட்டவணை (ii), 1901—1963-க் கிடைப்பட்ட காலத்தில் மொத்த ஜனத்தொகையையும் அதன் வளர்ச்சி வீதத்தையும் காட்டுகின்றது.

1931-ம் ஆண்டு தொடக்கம் மொத்த நகர ஜனத்தொகை 5 மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. 1931 தொடக்கம் குடித்தொகை மதிப்பீடு எடுக்கப்படுவதற்குமுன்பு காலத்தில் அதிகரிப்பு வீதமும் அதிகமாக இருந்தது. மொத்த ஜனத்தொகையில் நகர ஜனத்தொகை கூடுதலாக அதிகரித்தது. நகரங்களின் பரப்பளவு அதிகரிக்கப்பட்டதுமட்டுமன்றி நகரங்களும் அதிகரித்தன.

நகரங்களில் கொழும்பு தலையாய இடத்தை வகித்தது. மொத்த நகர ஜனத்தொகையில் 25% கொழும்பில் காணப்பட்டது. மொத்த நகர ஜனத்தொகையின் அரைப்பங்குக்கு அதிகமானோர் கொழும்பு வட்டாரத்தில் காணப்பட்டனர். 1963-ல் கொழும்பின் ஜனத்தொகை 5 இலட்சத்திலும் அதிகமாக விருந்தது. கொழும்புக்கு அருகில் தெற்கே

காணப்படும். தெலிவளை—கல்கிசையில் 100,000-க்கு மேற்பட்டோர் காணப்படுவதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கொழும்புப் பிரதேசத்தினுள்⁴ காணப்படும் மொறட்டுவை, கோட்டை, கொலன்னாவ, ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் 70,000-க்குமதிகமானோர் காணப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தில் 90,000-க்கு அதிகமாகவும், கண்டியில் 67,000-க்கு அதிகமாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டது. மாகாணங்களின் தலைநகரங்கள், முக்கியமான வட்டார நகரங்கள் ஒவ்வொன்றும் 20,000-க்கு அதிகமானோரைக் கொண்டிருந்ததெனக் காட்டியது. (அட்டவணை i)

குடியேற்றத்தைக் கணக்கெடுப்பு வருடங்களான 1953-1963-க்கிடையேயான காலத்தில் கொழும்பின் ஜனத்தொகை மிகவும் அதிகரித்தது. அதாவது 84820 பேரால். அடுத்து, தெலிவளை, கல்கிசை 32,800 ஆல் அதிகரித்தது. கோட்டை, மொறட்டுவை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய ஒவ்வொரு நகரிலும் 15,000 ஆல் அதிகரித்தது. அநுரதபுர, கண்டி, பதுளை ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் 10,000 ஆல் அதிகரித்தது.

வரலாற்றுடிப்படையில் தலைநகராக விருந்ததும், தற்போது புதிய நகரமெனவும் அழைக்கப்படுகின்ற அநுரதபுரத்திலேயே ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு வீதம் கூடுதலாயிருந்தது. அதாவது 59.8% ஊவாமாகாணத்தின் தலைநகரான பதுளை இத்தற்கடுத்த இடத்தை வகித்தது. அதாவது 58.9% கொழும்பின் சுற்றுப்புறங்களில் காணப்படும் நகரங்களான அண்சாவளை, தெலிவளை-கல்கிசை, கோட்டை, கொலன்னாவ ஆகிய நகரங்களில் 35% ஆக அதிகரித்ததாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு, நகரப் பரம்பலின் அம்சங்களைப் பலவாறு பாதித்தது.

(அ) கொழும்பின் எல்லாத் தேர் தற்றொகுதிகளிலும் ஜனத்தொகை அதிகரித்துள்ளது; நகரின் மையத்தில் காணப்படும், ஜிந்துப்பிட்டி, தென் கொச்சிக்கடை, மேற்கு கிழக்கு அனந்தகடை, மாளிகா கந்தை ஆகிய தேர்தற்றொகுதிகளில் மக்கட் செறிவு ஏக்கருக்கு 200-க்கு மேல் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இதற்கு எதிர்மாறாக வெளிப்புறமாகவுள்ள தேர்தற்றொகுதிகளில் ஏக்கருக்கு 50-க்கும் குறைவாகவே யுளது. கருவாத் தோட்டம், திம்பிரிகல்யாய, கிரிலப்பனை தேர்தற்றொகுதிகளில் ஏக்கருக்கு 30-க்கும் குறைவாகவே உளது.

(ஆ) கொழும்பின் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள நகரங்களில் இயற்கையான வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், இடம்பெயர்ந்து குடியேறியுள்ளதிலும் கூடிய ஜனத்தொகை காணப்படுகின்றது. குடியிருப்புக்களும், சேவைக்கான வசதிகளும் தோன்றியது நிலப் பயன்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

(இ) மாகாணங்களின் தலைநகரங்களான யாழ்ப்பாணம், கண்டி, காலி முதலியவிடங்களில் உள்ளீட்டிலும் பார்க்க அதனைச் சுற்றியுள்ள வலயங்களில் அதிகமான மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்வெளிப்புற வலயங்களில் பல வீடுகள் கட்டப்பட்டதன் காரணமாக கட்டப்பட்ட பகுதிகள் பரப்பளவில் அதிகரித்ததுமட்டுமன்றி அங்கு காணப்பட்ட வெற்றிடங்களும் நிரப்பப்பட்டன.

(ஈ) அநுரதபுர, ரத்னபுர, பதுளை ஆகிய நகரங்களின் உள்ளீடுகள் அதனைச் சூழவுள்ள வலயங்களையும் பார்க்கக் கூடிய ஜனச்செறிவைக் கொண்டுள்ளன. வெளிப்புற வலயத்தில் குடியிருப்புக்கான சாதகமான நிலைமைகள் காணப்படினும் குடியேறுதல் பொதுவாக ஆனால் தொடர்பாக ஏற்பட்டுவருகின்றது.

(உ) பெரும்பாலான சிறு நகரங்களின் மையங்களிலேயே மக்கள் செறிவு கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. வெளிநோக்கிச் செல்லச் செல்லச் செறிவு குறைகின்றது.

(ஊ) வரண்ட வலயத்திலுள்ள சந்தி நிலையங்களின் (Junction Centres) சந்திகளிலேயே மக்கள் செறிவு கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. சந்தியிலிருந்து செல்லச் செல்லச் செறிவு குறைகின்றது.

நகர மாற்றங்களின் அம்சங்கள்

நகரங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பின்வரும் உபதலைப்புக்களின் கீழ் ஆராயலாம்:

(i) உள்ளூர் ஆட்சியின் கீழ் நகரங்களின் தரத்தை (அந்தஸ்தை) உயர்த்துதலும், அதனால் நகரப் பரப்பளவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும்;

(ii) நகரங்களின் உள்ளமைப்பை ஒழுங்குமுறையாக்கலும், அபிவிருத்திகள் செய்தலும்.

(iii) செயல் அடிப்படையில் நகர-பிரதேசங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.

(iv) நகரங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், உ-ம்: கொழும்பைச் சுற்றியுள்ள நகரங்கள், கைத்தொழில் நகரங்கள், திட்டமிடப்பட்ட நகரங்கள், ஆகியன. பல்கலைக்கழகப் பகுதியும் நகரங்களுக்கான சில தன்மைகளைப் பெற்று விளங்குகின்றது.

(v) நகரமயமான கிராமங்களும், அவை நகரங்களில் கொண்டுள்ள பாதிப்பும்.

உள்ளூர் ஆட்சியின் கீழ் நகரங்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்துதல்

முன்பு கிராமச் சபையின் கீழ் இருந்த வரண்ட வலயத்திலுள்ள சில சந்தி நிலையங்கள், இன்று சபை (Council) அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்

றன.⁵ இவ்வாறே நகரசபையாய் இருந்தவை மாநகரசபையாக (உ-ம்: மாத் தளை, பதுளை) உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறான நிர்வாக மாற்றங்களினால் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் திட்டமிடப்படவே, சேவைகள், வசதிகள் போன்றவற்றில் மாற்றங்களேற்பட்டன; இவை நிலப் பயன்பாட்டிலும், மதிப்பிலும் நகரமைப்பிலும் மாற்றங்களேற்படுத்தின.

நகரங்களின் உள்ளமைப்பை ஒழுங்குமுறையாக்கலும், அபிவிருத்திகள் செய்தலும்.

பெரும்பாலான நகரங்களில் கட்டடங்களின் ஒழுங்கு முறை மாறிக்கொண்டுவருகின்றது. தனிஅறை, தனி மாடிகொண்ட பல கட்டடங்கள் இன்று பல மாடிகள் கொண்ட கட்டடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. கோட்டையில் பொதுவாகக் காணப்படும் 4-6 மாடிக் கட்டடங்களுக்கு⁶ மேலாக வானுலாவும் கட்டடங்கள் (இலங்கைக் காப்புறுதி-Insurance மத்திய வங்கிக் கட்டடங்கள்) ஆகியன அண்மையில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வெளிப்புற வலயத்தில் மக்கள் குடியிருப்புக்கான கட்டடங்கள் வெற்றிடங்கள்⁷ நிரப்பிக்கொண்டு வருகின்றன. மக்கள் குடியிருப்புக்கான நிலம், 16-20 பர்சு அளவுகளாகப் (Perch) பிரிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. ஓரளவுக்குச் சேற்று நிலமாகவும், வடிகால் வசதிகளற்றும் காணப்படும் (நகரின் எல்லையும், களனி வெளிச் சமவெளியும்) நிலங்கள் இன்று மீட்கப் படுவதனால், குடியேறும் பகுதிகளாகவும், கைத்தொழில் பகுதிகளாகவும் பொழுதுதாக்கு மிடங்களாகவும் மாற்றப்படுகின்றன.⁸

கொழும்புத் துறைமுகப் பகுதி⁹ வேறுபட்ட அமைப்பினை உடையதாகவும், தனிப்பட்ட நிர்வாக சபையைக்¹⁰ கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் இறக்குமதி-ஏற்றுமதிப்

பொருளாதாரம் திறம்படச் செயல் புரியக், கொழும்புத் துறைமுகம் ஒரு முக்கிய தொடர்பாக ளளங்குகின்றது. துறைமுக அபிவிருத்தித் திட்டங்களாவன: போதியளவு பண்டங்களைத் துறைமுகப் பகுதியிலும், பேரா (Beira) பகுதியிலும் அமைத்தல், பெரும் படகுகள் செல்லக் கூடியளவுக்கு ஏரியினை ஆழமாக்கல், துறைமுகத்தில் நவீன இயந்திரங்களை ஸ்தாபித்தல் ஆகியன. இவையெல்லாம் கப்பல் போக்குவரத்தினைத் துரிதமாக்குவதற்கு உதவும்;

கொழும்பு நகரின் அமைப்பில் பல மாறுதல்களேற்பட்டுள்ளன. நகரத்தினுள் காணப்படும் சந்தி-நிலையங்கள் உப-உள்ளீடுகளாக உருவாகியிருக்கின்றன; குறைந்த வாடகை போதியளவு இடவசதி, மோட்டார் கார்கள் நிறுத்துவதற்கான இடம் ஆகியன காணப்படுவதால் இவை கடைகள் காணப்படும் நிலையங்களாக மாறியிருக்கின்றன. இவ்வாறு உப உள்ளீடுகள் முக்கிய கடைகளுள்ள நிலையங்களாக மாறியது குறிப்பிடத்தக்க கலாசார அம்சமாகும்;

களனி நதியின்மேல் புதிதாகச் சீதவத்தையில் கட்டப்பட்டபாலம், பேஸ் - லைன், வீதியைத் தொடுத்த படியினால் இவ்வீதிவாகனங்களின் போக்குவரத்தினை எளிதாக்கியது. பேஸ்-லைன் வீதி சிறந்த போக்குவரத்துத் தொடர்புள்ளதாகவும், அதன் இருமருங்கிலும் விலை குறைந்த, குறைந்த வாடகையுள்ள நிலத்தைக்கொண்டுள்ளதாகவும் காணப்படுகின்றபடியினால் பஞ்சிகாவத்தை-ஸ்கின்னர்ஸ் வீதியினைப் போல் இங்கும் பல மோட்டார் கார்கள் நிறுத்துமிடங்கள், கடைகள் போன்றன தோன்றுவதற்கான ஏதுக்களுள்.

கண்டி நகரின் அமைப்பு, அதன் தரைத்தோற்றத்தில் தங்கியிருக்கின்றது. பிரதான வீதியின் இருமருங்கிலும், கட்டடங்கள் கட்டப்படுவதற்குக் குத்துச் சாய்வான பாறைத்தொடர்கள் தடை

யாக விருக்கின்றன. மகாவலிகங்கையின் கரையோரங்கள் சமநிலங்களாகக் காணப்படினும், வெள்ளம் காரணமாக் குடியிருப்புக்குப் பிரயோசனமற்றிருக்கின்றன.

முக்கோண வடிவாகக் காணப்படும் இந்நகரின் உள்ளீடு சில பல மாடிகள் கொண்ட கட்டடங்களைக் கொண்டிருப்பினும் செறிவாகக் காணப்படுகின்றது. பஹிரவகந்த, உடவத்தகல, பிட்டகந்த, ஹன்தான ஆகிய பிரிவுகள் மக்கள் வாழும் இடங்களாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கும், இச்சரிவுகளின் உயரத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. அதாவது உயர்ந்த வருமானத்தையுடையவர்கள் உயர்ந்த பகுதிகளில் வாழுகின்றனர். அம்பலவத்தை, கல்கண்டா, வட்டப்புளவ, அருப்பொல ஆகிய வட்டாரங்கள் மக்கள் வாழும் இடங்களாக விசேடமாக இடைப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் வாழும் இடங்களாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் தரையின் கீழான நீர்(கிணறுகள்)மக்கள் வாழும் இடங்களையும் பரம்பலையும் நிர்ணயிக்கின்றன.¹¹ இந்நகரில் கட்டப்பட்ட பகுதிகள் பரம்பலாகக் காணப்படாமல் வடக்கு தெற்காக காணப்படுகின்றது. அண்மையில் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட குழாய் நீர் விநியோகம், எல்லா விடங்களும் கட்டப்பட்ட பகுதிகளாக மாறுவதற்கும், நகர நிலப்பயன்பாடு சமமாக்கப்படுவதற்கும் உதவக்கூடும்.

தென் மேல் கரையோரப் பட்டினங்களில் நிலம் 8-20 பர்ச்சஸ் அளவீனையுடைய துண்டுகளாக விற்கப்படுவதினால் இங்கு நிலப்பயன்பாட்டிலும், அமைப்பிலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இங்கு அதிகரிக்கும் மக்கள் தொகைக்கேற்பக் கடைகளும், சேவைக்கான கட்டடங்களும், மற்றும் சேவைகள் வசதிகள் ஆகியனவும் விருத்தியடைந்து வருகின்றன.

தனிவீதி அமைப்பினைக் கொண்டிருந்த நகரங்களான கேகாலை, கம்பளை ஆகியன இன்று மாறி, பிரதான வீதியினையும் குறுக்கு வீதிகளையும் அவற்றுக்கு இரு மருங்கிலும் கட்டடங்களையும் ஒரு தனிப்பட்ட வர்த்தகப் பகுதியினையும் கொண்டிருக்கின்றன. தனிச் சந்தி நகரங்களில் கூட (பரந்து காணப்படுகின்ற) தனி மாடி சாப்பாட்டுக்கடைகளும், கட்டடங்களும், சேவைக்கான கட்டடங்களும், புதிதாகக் கட்டப்படுவது மட்டுமன்றி, பழையனவும் இடித்துக் கட்டப்படுவதால் அவற்றின் உள்ளீடுகளின் அமைப்பில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சீர்திருத்தத் திட்டங்களில் பொது மக்களுக்குரிய சேவைகளும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன: 7/10 மாநகரங்களிலும், 15/36 நகரங்களிலும், 14/52 பட்டணங்களிலும் குழாய்மூலம் நீர் விநியோகம் காணப்படுகின்றது. இவை காணப்படுமிடங்களிலும் நோய்கள் பரவுகின்ற படியினால்¹² அந்நீர் சுத்தமானதா? போதியளவுடையதாயுள்ளதா? என்பன கேள்விக்கிடமானவையாயுள். இன்று கொழும்புக்குத் தெற்காகவுள்ள தெறிவளை-கல்கிசை, மொறட்டுவை, கொலன்னை, கோட்டை ஆகிய நகரங்களிலும், நீர்கொழும்பு, கண்டி, மாத்தறை, யாழ்ப்பாணம், அநுராதபுரம் மற்றும் மலை நாட்டிலுள்ள பல சிறு நகரங்களிலும், குழாய்மூலம் நீர் விநியோகமுறை பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

அசுத்த நீரினைப் போக்கும் வடிக்காலமைப்பும் முக்கியமானது. கொழும்பில் மட்டுமே அசுத்த நீர் போக்கும் முறை ஒழுங்காகக் காணப்படுகின்றது: எனினும் சில தேர்தற்றெகுதிகளில் இதுவும் காணப்படவில்லை. (மாதம்பிட்டிய, மட்டக்குளிய, கிரிலப்பன) ஒழுங்கான அசுத்த நீர் போக்கும் முறை, சூழ்நிலைக்கு அத்தியாவசியமானதாகும். இவ்வாறே நகரங்களில் வடிகால் வசதியும் ஒழுங்காக அமைந்திருத்தலவசியம்: கொழும்பில்

மட்டுமே இத்தகைய வசதி காணப்படும், அது பராமரிக்கப்படாததனால் ஒழுங்காகச் செயற்படுவதில்லை. 15 நகரசபைகளிலும், 27 பட்டண சபைகளிலும் வடிகால் வசதிகளே இல்லை. இவ்வாறு நகர விருத்தியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அடிப்படையானதாகக் காணப்படும் இம்மூன்று வசதிகளோடும் நெருங்கிய தொடர்பு பெற்றுள்ளது:

மின் சக்தி எல்லா நகரங்களிலும் கிடைக்கப் பெறுகின்றது. தமது தேவைக் கேற்ப இதுவரை காலமும் இயந்திர மூலம் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்து வந்த சில நகரங்கள் இன்று தேசிய பொது மின் சக்தி சாதனங்களோடு (National Grid) தொடர்பு பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. இந்நகரங்களில் மின் சக்தி தொடர்பாகக் கிடைக்கப் பெறுவதனால், நுகர்வோர் கைத்தொழில்களும் வேறு கைத்தொழில்களும் தோன்றியது மட்டுமல்லாமல், பழைய கைத்தொழில்களும் நவீனமயமாக்கப்பட்டுள்ளன.

திருகோணமலை, காலி ஆகிய நகரங்களின் உள்ளமைப்பு, அரசாங்கக் கொள்கைகளுக்கேற்ப மாற்றப்பட்டன: முன்பு பிரித்தானிய கடற்படைத் தளமாயிருந்த திருகோணமலை, இன்று வர்த்தகத்துறைமுகமாகச் செயல்புரிகின்றது. முன்னைய கடற்படைக் கட்டடங்கள் இன்று பண்டகசாலைகளாகவும், எண்ணெய் சேமித்துவைக்குமிடங்களாகவும் மாற்றப்பட்டதுமட்டுமல்லாமல், துறைமுக வசதிகளும், வர்த்தகக் கப்பல் போக்குவரத்தினைக் கையாளுமாறு மாற்றப்பட்டுள்ளன. வர்த்தகத் தன்மையைப் பெற்றதாலும், மாற்றுத் துறைமுகமாகச் செயல்புரிவதாலும் திருகோணமலை வளர்ச்சியுற்றது மட்டுமல்லாமல் அதன் பின்னிலமும் விருத்தியடைந்தது. இவ்வாறே காலி துறைமுக அடிவிருத்தி வேலைகளும் இங்கு சீமெந்து தொழிற்சாலையின் கிளை நிறுவப்பட்டமையும், வேறு கைத்தொழில்கள் தோன்றியமை

யும் காலி நகரமும் அதன் பின்னிலமும் விருத்தியடையக் காரணமாயிருந்தன. கடற்றொழில் துறைமுகத் திட்டம் நிறைவேறுமானால், இந்நகரங்களின் புதிய துறைமுகப் பகுதிகள் வர்த்தக, கைத் தொழில் நடவடிக்கைகளின் மத்திய நிலையங்களாக மாறக்கூடும். வர்த்தக கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் நகர வளர்ச்சியினையும் நகர பிரதேசங்களுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்பையும் ஏற்படுத்தும்.

செயலடிப்படையிலான மாற்றங்கள்:

தலைநகரமாகவும், முக்கிய துறைமுகமாகவும் விளங்கும் கொழும்பு நகரம், இலங்கை முழுவதையும் செயலடிப்படையில் ஈர்க்கும் சக்தியாக உள்ளது. செயல் அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதனால், ஒருமுனைப்படுத்தலும் ஒருங்கலும் கூடியளவுக்கு ஏற்பட்டமையினால், பல பிரச்சினைகளேற்பட்டுள்ளன. அண்மைக்காலப் போக்கின்படி, பன்முனைப் படுத்தல் ஏற்பட்டு வருகின்றது. நகரில் காணப்பட்ட அரசாங்க இலாகாக்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், சேவைகள், கைத்தொழில்கள் ஆகியன நகரின் எல்லையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சுகாதார, வைத்திய சேவைகள் என்பன, பன்முனைப்படுத்தப்படுகின்றன. மாகாணங்களில் பிரதான வைத்திய நிலையங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வைத்தியசாலைகள் கிராம, நகரப் போக்குவரத்தினை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இதற்குதவியாக மோட்டார் பஸ்போக்குவரத்தும், நகர-கிராம அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன.¹³

போதனாமொழி ஆங்கிலத்திலிருந்து சுயமொழிக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதனாலும் முன்பு நகரங்கள் கொண்டிருந்த ஈர்க்கும் சக்தி குறைந்து வருகின்றது. கிராமப் புறங்களில் மகாவித்தியாலயங்கள் திறக்கப்பட்டாலும், உயர் வகுப்புக்

களில் விஞ்ஞானக் கல்வி புகட்டுவதற்கான ஆய்வுக் கூடங்கள் காணப்படவில்லை. இதனால் ஆய்வுக் கூடங்களையும் விஞ்ஞானக் கல்வி புகட்டுவதற்கான ஆசிரியர்களையும் கொண்டிருக்கும் நகரப் பள்ளிக்கூடங்கள் பொதுவாக விரும்பப்படுகின்றன. இதனால் விஞ்ஞான, பொறியியல் கல்வியைப் பொறுத்தவரை நகரப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஈர்க்கும் சக்தியாகவுள்ளன.

சில்லறை வர்த்தகத்தைப் பொறுத்தவரை பெரும் சந்தைகள் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றன. பல சில்லறை வர்த்தகங்கள் மத்தியமாக்கப்பட்டிருக்கும் கண்டிச் சந்தை இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். அண்மையில் நகரங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைச் சங்கம் மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கிக்கிளைகள், படமாளிகைகள், சங்கிலித் தொடராக அமைந்திருக்கும் கடைகள், (உ-ம்: சிங்கர் (Singer) பாடா (Bata) வோகர்ஸ் (Walkers) ஸ்காது பேக்கரி (Salgado-Bakeries) ஆகியன நகரங்களின் செயலை அதிகரிக்கின்றன. இவற்றோடு மற்றும் நகர செயல்களான கச்சேரியை மையமாகக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்க நிர்வாகம், நியாயத்தலங்கள், நகர்காவலர் நிலையம், சேவையடிப்படையில் இயங்கும் வைத்தியசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், தபால் நிலையங்கள், வாடி வீடுகள், மோட்டார் பஸ்நிலையங்கள், புகையிரத நிலையங்கள், மதகலாசார நிலையங்கள் ஆகியன நகரையே பிரதான மையமாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு பல செயல்களைக் கொண்டிருக்கும் நகரம் இருவிதங்களில் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. முதலாவதாக மையநாட்ட விசையை ஏற்படுத்துகின்றது. இரண்டாவதாக, சுற்றுப்புறங்களை நகரமயமாக்குகின்றது.

நகரங்கள் குறிப்பாகக், கொழும்பின் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள நகரங்கள்,

கைத்தொழில்களைக் கவருகின்றன. இந் நகரங்கள் கொழும்புக்கு அருகாமையிலிருப்பதனால் சந்தை வசதிகள், நகரப் புரங்களில் கிடைக்கப்பெறும் வசதிகள், சேவைகள் மக்களின் விருப்பம் ஆகியன கொண்டு காணப்படுவதனால், கைத் தொழில் அமைவிடங்களுக்கு ஏற்றதாகவுள்ளன. நகரங்களில் மக்கள் வளர்ச்சியும், கைத்தொழில் விருத்தியும், ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கின்றன. நகர, கைத்தொழில் விருத்திகள் நிலப் பயன்பாட்டில் மாற்றங்களேற்படுத்துகின்றபடியினால் நகர அமைப்பிலும், மாற்றங்களேற்படுகின்றன.

நகரங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

கொழும்பிலும் அதன் அண்டைப் பிரதேசத்திலும் குடிசனம் பத்து லட்சத்திற்கு மேலாகக் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தினுள் கொழும்புக்குத் தெற்காகக் காணப்படும் மொறட்டுவ, பாணந்துற கொழும்புக்குத் தென்கிழக்காகக் காணப்படும் நாவின்ன, ராஜகிரிய, நுகேகொட, ஹோமகம, கிழக்காகக் காணப்படும் கிரிபக்கொட, களனி, மஹர, வடக்காகக் காணப்படும் பேலியகொட, வத்தள, ஜாஎல ஆகியன மக்கள் வாழுமிடங்களாக மாறியுள்ளன. இந் நகரங்களுக்கும் கொழும்புக்குமிடையே 10-15 நிமிடங்களுக்கு ஒரு முறை இரட்டைத் தட்டு பஸ் போக்குவரத்துச்சேவை நடைபெற்று வருகின்றது.

கொழும்பிற்குத் தெற்காக விளங்கும் ரத்மலானை, மாநகருக்கு அண்மையிலிருப்பதாலும், மலிவான நிலம் கிடைக்கப்பெறுவதாலும், சாதகமான போக்குவரத்து வசதிகள் பெற்றிருப்பதாலும், மற்றும் பல சேவைகளையும் வசதிகளையும் பெற்றிருப்பதாலும், பிரதான கைத் தொழில் நிலையமாக விளங்குகின்றது. கொழும்பிற்கு வடக்காகவுள்ள ஜாஎலையிலேயே முதன் முதலாகத் திட்டமிடப்பட்ட கைத்தொழில் வலயம் (Industrial-Estate) நிறுவப்பட்டது. ஆனால் ரத்ம

லானையில் நகர வசதிகள் காணப்பட்டதனால், அது கைத்தொழில் அமைவிடங்களுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் சாதகமாயமைந்தது. எனவேயில் (கைத் தொழில் அமைவிடமாகப் பரிசோதிக்கப்படுகின்றது) நகர வளர்ச்சி பாதிக்கப்படக்கூடும்.

அரசாங்கத்தினால் திட்டமிடப்பட்ட கைத் தொழில்களும் அவற்றின் அமைவிடங்களும் பரந்து காணப்படுகின்றது. இவ்வமைவிடங்களின் தன்மைகளான பெரும் இயந்திரசாலை, சேவைக்கட்டடங்கள், குடியிருப்பு வசதிகள், இதனோடு தொடர்புடைய கைத்தொழில்கள் ஆகியன. கலாச்சார நிலக் காட்சியைப் பொருளாதார நிலக்காட்சியாக மாற்றியிருக்கின்றன. இவ்வாறே பேரா தெனிய, கங்கொடவில், களனி ஆகிய விடங்களில் அமைந்துள்ள பல்கலைக்கழகங்கள், அவ்வநகர்களின் அமைப்பு, செயல் ஆகியனவற்றில் மாற்றங்களேற்படுத்தியுள்ளன.

சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த நகரங்களைப் புதுமைப் படுத்தவும், பாதுகாக்கவும், விருத்தி செய்யவும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்கின்றது. (அநுரதபுர, களனி, கதிர்காமம்) அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இரு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன: (1) சின்னங்கள் போன்றவை காணப்படுமிடங்களை உட்படுத்திப் புனித பிரதேசங்களாக அபிவிருத்தி செய்தல். (2) செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு புது நகரினைத் திட்டமிடல்.¹⁴

நகரமயமான கிராமங்களின் தோற்றம்

இறப்பு வீதம் குறைந்ததனால் மக்கள் தொகை அதிகரித்தல்; புதுப் பாதைகளினால் கிராமப் புறங்களுக்கிடையே போக்குவரத்து அபிவிருத்தியாதல்; நகர-கிராம பஸ் சேவை; மின் வசதியைக் கிராமப் புறங்கட்கும் ஏற்படுத்துதல்; பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டல்; வைத்தியசாலைகளையும், ஏனைய சேவைகளையும் ஏற்படுத்துதல்; கிராம நில

விருத்தித் திட்டங்கள்; கிராமப்பரப் பளவை அதிகரித்தல் ஆகியன சில கிராமங்களை, சிறு நகரங்கள்போல் கண்டியின் சுற்றுப் புறங்களிலும், யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலும் இவ்வாறு நகர மயமான கிராமங்கள் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. நகர மயமான கிராமங்கள் முக்கியமானவை, ஏனெனில், அவற்றின் அந்தஸ்து பட்டண சபையாக உயர்த்தப்படுவது மட்டுமின்றி, மொத்த ஜனத்தொகையில் நகரங்கள் கொண்டிருந்த ஜனத்தொகையிலும் மாற்றங்களேற்படுத்துகின்றபடியினால், நகர-கிராம அமைப்பிலும் மாற்றங்களேற்படுகின்றன.

முடிவுரை

இலங்கையில் நகர மக்களின் தொகை, தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றது. கலாச்சாரக் காரணிகளினாலும் அரசாங்க முயற்சிகளினாலும், நகரமயமாதலும் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றது.

நகரங்களின் படிமுறையில் கொழும்பு முதலிடத்தை வகிக்கின்றது. அளவிலும், மக்கள் தொகையிலும், அமைப்பிலும், செயலிலும் அமைப்பு வலயங்களிலும், மாநகர அந்தஸ்திலும், அதன் முதன்மைத் தன்மையையும், முக்கியத்துவத்தையும், வேறெந்த நகராவது பெறவில்லை. 10 ஆண்டுகட்கொருமுறை அதன் ஜனத்தொகை 20% அதிகரிக்கின்றது. மக்கள் தொகை அதிகரிக்கின்றபடியினால் நிலப்பயன்பாட்டில் மாற்றங்களேற்படுத்தவேண்டிய அவசியமேற்படுகின்றது. மேல்நோக்கிக் கட்டடங்கள் கட்டப்படுதல் தவிர்க்கமுடியாதது. குடியிருப்புகளும் பரவும். எல்லையிலுள்ள எஞ்சிய நிலம் உபயோகிக்கப்படும். இதனால் கொழும்பு மாநகரின் எல்லைக்குள் மட்டுமல்லாது, வெளியிலும் திட்டமிடல் மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துதல், நிலத்தை மீட்டலும் வடிகால் வசதி ஏற்படுத்தலும், வீடு வசதி

ஏற்படுத்துதல், உபநகரங்களை ஸ்தாபித்தல், கைத்தொழில்களுக்கான அமைவிடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்,¹⁵ கைத்தொழில் வலயங்களை உருவாக்கல் புதுப்பாதைகளுக்கான திட்டம், ஏற்கனவேயுள்ள பாதைகளை அகலமாக்கல், போக்குவரத்தினை ஒழுங்குபடுத்துதல், கொழும்பு அபிவிருத்திப்பகுதி (கொழும்புப் பிரதேசம்) யிலுள்ள நிலப் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துதல், ஆகியவைகளைக் கவனிக்கத் திட்டமிடும் சபை சட்டமூலம் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்.

பொருத்தமற்ற நிலப் பயன்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கும் ஒழுங்கற்ற முறையில் வளர்ச்சியுற்ற நகரங்களையும் திட்டமிடல் வேண்டும்.

குழ்நிலை சுகாதார வசதியுள்ளதாக விருப்பின், பொது வசதியான நீர்ச்சேவை, சாக்கடை, வடிகால் வசதி போன்றன அதிக முதல் செலவிடுபவனவாக இருப்பினும் அத்தியாவசியமாகும்.

இலங்கையின் நகரங்கள் பல செயல் களுடையன. இவையே அரசாங்கத்தின் நிர்வாக மையமாகவும், வர்த்தகம், சேவை, கலாசார, மத, சேவைகளையும், பொழுதுபோக்கு வசதிகளைக் கொண்டிருப்பனவாகவும் உள்ளன. இவை வேகமாக வளர்ச்சியாகின்ற படியினால், அவற்றின் நகர ஆதிக்கத்தையும், செயலாதிக்கத்தையும் உணரக் கூடியதாயுள்ளது. குறைந்த கட்டணமும், முறையான மோட்டார் பஸ்சேவையும், நகர்களுக்கிடையிலும் நகர-கிராமங்களுக்கிடையிலும் குறைந்த தூரம் காணப்படுவதாலும், கிராம மக்கள் நகரங்களுக்குச் செல்லும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதாலும், நகர-கிராமத் தொடர்பு சிறந்து காணப்படுகின்றது. இதனால் நகரின் ஆதிக்கம், வெகு தொலைவிலுள்ள கிராமத்தினையும் பாதிக்கின்றது. நகரங்களுக்கும் - கிராமங்களுக்கும் உள்ள செயல்களின் தன்மை பற்றியும், அதன் பிரச்சினைகள் பற்றியும் அறிய சமூக விஞ்ஞானிகளின் ஆராய்ச்சி தேவைப்படுகின்றது.

அட்டவணை I

நகர அந்தஸ்தும் மக்கள் தொகையும்

மக்கள் தொகை	நகரங்களின் தொகை	மாநகர சபை (10)	நகரசபை (36)	பட்டண சபை* (52)
500,000 பட்டணம்	1	கொழும்பு		
100,000 புரம்	1	தென்வினா-கல்விசை		
100-50,000 நகர்ப்புறம்	5	யாழ்ப்பாணம், கண்டி, காலி	மொறட்டுவை* கோட்டை	
50-20,000 பெரும் நகரங்கள்	18	தீர்யொழும்பு, மாத்தளை, பதுளை, குருணாகலை	மாத்தளை, கொலன்னுவை, திருகோணமலை, ரத்னபுர பரணத்துறை, களுத்துறை மட்டக்களப்பு, அனுராதபுர	பத்தரமுல்லை, தலங்கம, ஹெந்தவ, ஹன்றான, மஹரகம, தெஹல்வத்த
20-10,000 நகரங்கள்	21	நுவர-எலிய	பேலியகொட்டை, பேரூவளை, கம்பளை, ஹட்டன், பக்கோயா, நாவலிபிட்டிய, அம்பலாங்கொட்டை, தேகோலை, செவிகலை, சிவாபம், புத்தளம், பந்தித்தலை	வாத்துல, பலபிட்டிய, வத்துகெதர, சாவகச்சேரி, கார்த்தேசன்துறை, எரூரூர், கர்த்தான்குடி, கல்முனை, சம்மாந்துறை
10-5,000 சிறு நகரங்கள் (Sub Towns)	21		கம்பஹா, ஜாஎலி, ஹொரண, தங்கல்ல, ஹம்பந்தேரட்டை	அனாத்கம, தர்காநகர், மத்துக்கம, எல்பிட்டிய, டொன்றூ, அஹங்கம, அகுரஸ்ஸ, மாணிப்பாய், வவுணியா, வல்வெட்டித்துறை, மன்னூர், பொல்காவலை, பொலள்ளறுல
5-2,000 பிக்சு சிறிய நகரங்கள் (Townlets)	23		அலிசாவலை, வத்துகம, தலவாங்கொல்லி, சிந்துல, சூலியாபிட்டிய, பண்டாரவளை, பலாங்கொட்டை	மினுலங்கொட்டை, பேலியந்தல, வேயங்கொட்டை, பஸல்லாவ, தெந்தல, தலிக்கவே, பேலியத்த, திஸ்ஸ, கைட்டல், முல்லைத்தலை, கல்பிட்டிய, மாதம்பே, பசமை, நாத்தாண்டிய, கெகிராவ, மொனாளுகல நம்புக்கன
2000-க்கு கீழ் ஆக்சு சிறிய நகரங்கள் (Small Townlets)	8		கடுகண்ணுவை, ஹப்புத்தலை	தெல்தெனிய, ரத்தொட்டை, வெலிமட, வெலஸ்முல்ல, ரக்வான, யட்டியத்தொட்டை

* பல நகரங்கள் இன்று நகரசபை அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன காலி, ஹொமகம, இங்கிரிய, டொனுகம, வென்னப்புவ, டங்கொட்டுவ, குவான்னுவை, தெலி யோவற்றம், வரக்காபொல, பூண்டுவோய, மாலவல்ல, தம்பள்ள, கந்தலாய், சின்னியா, தெலி நுவர, அம்பாறை போன்றன.

குறிப்புகள்

1. 1965-ல் 10 மாநகர சபைகளும் 35 நகரசபைகளும் 66 பட்டணசபைகளும் இருந்தன. ஆக மொத்தம் 111 நகரங்கள்.
2. வடமேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, தென்மேற்குப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய இப்பகுதி இலங்கையின் பங்கினைக் கொண்டது.
3. ஒவ்வொரு குடிசனைக் கணிப்பின்போதும் காணப்பட்ட நகரங்களின் தொகை பின்வருமாறு:-

1901	—	28		1946	—	43
1911	—	37		1953	—	81
1921	—	42		1963	—	96
1931	—	42				

B. L. PANDITHARATNE "*Trends of Urbanization in Ceylon*" Ceylon Journal of Historical & Social Studies Vol. 7 No. 2 1964 (Table II)

4. 220 சதுரமீல்களைக் கொண்டிருக்கும் இப்பகுதி திட்டமிடப்பட்டபடி விருத்தி செய்யப்படும் அலகாகும். (அபர்கோம்பி, வீரசிங்க ஆசியவர்களின்படி) வடக்கே ஜாஸ்பையையும், கிழக்கே ஹோமகமலையும் தெற்கே பாணந்துறையையும் இது எல்லையாகக் கொண்டிருக்கின்றது.
5. வரண்ட வலயத்தில் பல காணப்படுகின்றன. இவற்றின் அந்தஸ்து மேலுயர்த்தப்பட்டால், சனப்பெருக்கம், சேவைகளின் அமைவிடங்கள், சேவைகள், வசதிகள் விருத்தியடைதல் ஆகியவற்றினை அவதானிக்கலாம்.
6. அனுமதிக்கப்பட்ட அளவு 100 அடி. ஆனால் இன்று பல கட்டடங்கள் இவ்வெல்லையையும் கடந்து விட்டன. தெளிவாக அறிவுதற்குப் பின்வரும் கட்டுரையைப் பார்க்கவும்.
B. L. PANDITHARATNE - "*The Colombo Townscape - Some Aspects of its Morphology*" University of Ceylon Review Vol. XIX No. 1 - 1961.
7. வெற்றிடங்களாவன. (a) கட்டப்படாத மூடிக்குறிய நிலம். (b) எல்லை சம்பந்தமாக பிரச்சினைகளுக்குப்பதால் பிரிக்கப்படாத நிலம். (c) தாழ்வாக்கக் காணப்படும் எல்லை நிலம்.
8. பின்வரும் அறிக்கையைப் பார்க்கவும்:- "*Report of the Committee on Reclamation & Utilization of the Swamps in & Around the City of Colombo*" -Ceylon. Sessional Paper - XIV-1958.
9. பார்க்கவும்: **B. L. PANDITHARATNE**: "*The Functional Zones of the Colombo City*" University of Ceylon Review - Vol XIX No. 2 - 1961.
10. முன்பு இது கொழும்பு துறைமுகக் கமிஷனின் கீழிருந்தது. இன்று கொழும்பு துறைமுகக் கட்டுத்தாபனமும், கொழும்பு துறைமுகக் கமிஷனும் இவற்றைக் கவனிக்கின்றன. இவ்விருமைப்பட்ட செயல்களுக்காக ஒரு துறைமுகக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்த முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.
11. பார்க்கவும்: **W. L. JEYASINGHAM**: "*Urban Geography of Jaffna*". Unpublished Doctoral Dissertation Clark University. 1958.
12. **R. N. CLARK** - Report on a programme of Environmental Sanitation for Ceylon (1954)
13. பல்போக்குவரத்திற்கென 17 டிப்போக்களும் நகர பிரதேசங்களுமுள்ள.
14. உதும் அழகுநகரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய 4 கட்டடங்களுள்ள.
15. 800 ஏக்கர் காணியில் 25,000 வீடுகள் (அவற்றில் 1/3ஹு தொடர் கட்டடங்களாக (FLATS) 5 வருடங்களில் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சித்தூர் கென்று ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு, பேராசனப் பங்கலைக் கழகத்துப் புலியைப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஜே. ஏ. ஆர். கே, டெலியல் B. A. (Hons) அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

இலங்கையில் பாராளுமன்ற நிறுவனங்களினது செயற்பாட்டை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள்—1

— ஏ. ஜே. வில்சன்

ஐழைய பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் வேறு எந்த ஒரு தென் ஆசிய சுதந்திர நாட்டிலும் பார்க்க இலங்கை, வெறும் பூகோளத் தோற்றமாகவோ, நிர்வாகப்பிரிவாகவோ அன்றி, பூரணமான கருத்திலமைந்த ஒரு தேசமெனக் கூறலாம். கடந்த சில ஆண்டுகளில் இலங்கைச் சமூகத்தினுள் அடங்கிய பல்வேறு வகுப்பினரிடையே பிளவை ஏற்படுத்தக்கூடிய சில விடயங்கள் காணப்பட்டமை உண்மையே. இப் பல்வேறு பிரிவினரிடையே இனம்-மொழி-பண்பாடு-மதம்-சாதி போன்ற வேறுபாடுகள் காணப்பட்ட பொழுதும், இலங்கைத் தேசம் என்ற கருத்தைப் பொறுத்த வரை இவர்களிடையே ஒருவித அடிப்படையான விசுவாசம் காணப்படுகின்றது. சுதந்திரம் பெற்ற காலந்தொட்டு இந்தியத் தோட்டத் தமிழர், இலங்கைத் தமிழர், கிறித்தவர், அதிலும் குறிப்பாக உரோம கத்தோலிக்கர் போன்றோருக்கெதிரான கருத்து வேறுபாட்டிற்குரிய சட்டங்கள் பல்வேறு அரசாங்கங்களால் இயற்றப்பட்ட பொழுதும், இலங்கைத் தேசத்தின் எந்த ஒரு முக்கிய பிரிவும் தனது பிரச்சினைகளுக்கு விடைகாண வெளிநாடுகளை எதிர்பார்க்க வில்லை. நாட்டில் தமக்கும் உரிமைகள் உண்டென வற்புறுத்தி வந்துள்ளதோடு, அவர்கள் நாடும் விடைகளும் தேசிய அமைப்பிற்குட்பட்டனவாகவே இருந்து வந்துள்ளன. இவ்வம்சம் ஜனாதிபதி முறையிலோ, பாராளுமன்ற முறையிலோ அமைந்த ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட யாப்புத்திட்ட

அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமானதாக உள்ளது. பல்வேறு வடிவில் திருப்தியின்மை அதிகாரபீடங்களை நெருக்குவதன் மூலம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதால் பாராளுமன்ற முறையேமிகவும் பொருத்தமானது. தேசிய அமைப்பிற்குட்பட்டதும், தம்மிடையே முரண்பட்டதுமான இந்த எல்லா அம்சங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தத்தவறினால் மந்திரி சபைகள் தம்பெரும்பான்மை முறிவடைவதை எதிர்நோக்க வேண்டுமென்பது இவற்றுள் முக்கியமான தொன்றாகும். வலதுசாரி-இடதுசாரி-நடுநோக்குத் தேசிய கட்சிகள் யாவும் இந்த உண்மையை உணர்ந்துள்ளன. இனம்-மதம்-மொழி என்பனபற்றி அவை மேற்கொண்ட கொள்கைகள் தீவிரவாதத்தை ஆதரிப்பனவாக வன்றி இணக்கத்தன்மையுடையனவாக இருப்பதை அண்மைக்கால அனுபவம்காட்டுகின்றது. இலங்கையின் அமைப்பைப் பொறுத்த வரை, நுண்மையான நிறுவைகளை ஏற்படுத்துவதில் மந்திரி சபை அடைந்த வெற்றியை ஒரு நிலையான நிர்வாகத்தைக் குறித்து நிற்கும் ஜனாதிபதி முறை அடைந்திருக்க முடியாது.

சுதந்திரம் பெற்ற காலமுதல் நாட்டினை எதிர்நோக்கிய கருத்து வேறுபாட்டிற்குரிய ஏறத்தாழ எல்லாத் தேசிய விடயங்களும் இணக்கம் மூலமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்தியத் தோட்டப்புற மக்களது பிரச்சினையே இவற்றுள் முதலாவதாகும். பிரஜாவுரிமை கோர விரும்பிய இந்த இந்தியத் தமிழர் மீது கடுமையான நிபந்தனைகளை விதிக்கும்

சட்டங்கள் 12: எஸ். சேனநாயக்கா அரசாங்கத்தால் ஆக்கப்பட்டன. எனினும், இத் தோட்டப்புற மக்களும் பிரதிநிதித்துவ தாபனங்களினதும் தமிழரசுக் கட்சியினதும் கிளர்ச்சிகளால் இப் பிரச்சினை முடிவுற்றதாகக் கருதப்பட முடியவில்லை. இவற்றினும் மேலாக, சேனநாயக்கா அவர்களது அரசாங்கத்தினது இவ்வொரு தலைச் சட்டத்தை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்க மறுத்தது. இதன்பயனாக, தொடர்ந்து பதவிக்குவந்த பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கா திரு. நேரு அவர்களுடன் ஒரு முடிவுக்கு வரமுயன்றார், இத் தீவிரிக்கும் இந்திய தோட்டப்புற வாசிகளில் அரைவாசிக்கும் மேலானோரை இந்தியா ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற இம்முடிவு வெற்றியடையவில்லை. இவரைத் தொடர்ந்து வந்த சேர். ஜோன் கொத்தலாவலை அவர்கள் திரு. நேருவுடன் 1953-ம் ஆண்டு ஒரு முடிவிற்கு வந்தார். இதன்படி, இந்தியத் தோட்டத் தமிழரிடையே தகுதி பெற்றோருக்குப் பிரஜாவுரிமையளிப்பதைத் துரிதப்படுத்தவும், அவ்வாறு தகைமை பெற்றோர் ஒரு பிரத்தியேகமான அகில இலங்கைப் பதிவு இடாப்பின் அடிப்படையில் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு நால்வரைத் தெரிந்தனுப்பவும் அமைந்த ஒருமுறை ஏற்கப்பட்டது. இந்தியத் தமிழர் இலங்கையிலிருப்பது பற்றிய ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் எதிர்ப்பினை நன்கு அறிந்திருந்தும் திருமதி பண்டாரநாயக்கா 300,000 இந்தியத் தமிழர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமையளிக்க திரு. சாஸ்திரியுடன் அண்மையில் ஒப்பந்தம் செய்துள்ளார். கடைசி இந்தியன் இலங்கைக்கரையை விட்டு வெளியேறும் வரை தான் திருப்தியடையப் போவதில்லையென திரு. எஸ். டப்ளியூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா ஒருமுறை கூறியதை இங்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுதல் நன்று.

தமிழரது சமஸ்திக்கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையும் இதேவித இணக்க

வழியே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. பிரதான கட்சிகளனைத்தும் (இன அடிப்படையில் நாட்டைப் "பிரித்தல்" எனக்கூறி இதனைக் கடுமையாக எதிர்த்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுட்பட) இப்பொழுது, வடக்கு-கிழக்குத் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்கு ஏதோ ஒருவித பிரதேச சுயாட்சி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற தத்துவத்தை ஏற்கின்றன. எந்தளவு அதிகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்படவேண்மென்ற அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையில் மட்டுமே கட்சிகளிடையே கருத்துவேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

மொழியைப் பொறுத்தவரையும் இதே இணக்கத்தைக் காணலாம். இரு பிரதான கட்சிகளும் அதிலும் குறிப்பாக ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, சிங்களத்தை மட்டுமே நாட்டின் உத்தியோக கருமொழியாக்கி, தமிழ் மொழியை ஒரு இரண்டாந்தர இடத்திற்குக் குறைக்கும் கொள்கையைக்கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது இரு கட்சிகளும் (ஐ.தே.க; ஸ்ரீ ல.ச.க.) தமிழ்மொழிக்கு ஏறத்தாழ ஒரு அரைகுறை உத்தியோகபூர்வமான தானத்தை வழங்குவதை ஏற்கும் நிலைக்கு மாறியுள்ளன.

மதத்தைப் பொறுத்தவரை, கல்வியை அரசின் தனியுரிமையாக்கும் சட்டத்தை இயற்றுவதின்றும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியை ரோமன் கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு தடைசெய்தது. 1960-ம் ஆண்டு மார்ச்மாதப் பொதுத்தேர்தலில் அரசியல்திகாரத்திற்குப் போட்டியிட்ட ரொட்ஸ்கிவாத இலங்கைச் சமசமாஜக் கட்சி கூட கல்வி விடயத்தில் அரசின் தனியுரிமையை ஆதரிப்பதில் ஒருவித இணக்கத்திற்கு வந்தது. கீழ்த்தர வருமான வகுப்பினரின் (இவர்களுட்பெரும்பாலோர் கிறிஸ்தவர்கள்) பகைமையை ஏற்படுத்தாதிருப்பதற்காக இவ்விணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். அரசின் நிதியுதவி பெறாத தனியார் கல்வி நிறுவனங்களை அனுமதிப்பதற்கு அது இணங்கியது.

பெளத்தமதம் அரசாங்க மதமாக் கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் அதனை வழிபடுவோருக்கு விசேட சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் இதுவரை எந்த ஒரு பிரதான கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை எனினும், ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் அதன் கூட்டுச்சகாவான ட்ரொட்டஸ்கிவாத லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் பெளத்தம் பெருபான்மை மக்களால் பின்பற்றப்படுவதால் அதற்கு சட்ட அடிப்படையில் இடமளிக்க முன்வந்தன. அதே நேரத்தில், எல்லோருக்கும் வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் பற்றி உத்தரவாதமளிப்பதோடு, மத அடிப்படையில் எவ்வித பேதமும் காட்டப்படமாட்டாதெனவும் கூறின.

மேற்கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு விடயத்திலும் பிரதான கட்சிகள் தீவிரவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றியிருக்குமானால் அவை அதிக நன்மையை அடைந்திருக்கலாம். ஆனால் வேறு பல முக்கிய விடயங்களைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியிருந்தமையால் இதன் மூலம் ஏற்பட்ட கொள்கை ஒரு மிதவாதக் கொள்கையாக உள்ளது.

தேர்தல் தொகுதி:

இலங்கையின் தேர்தற்றெருகுதியே தெற்காசிய நாடுகளில் ஆகப் பழைய ஜனநாயகத் தேர்தற்றெருகுதியாகும். 1931ம் ஆண்டு தொடக்கமே அது சர்வசன வாக்குரிமை அனுபவித்ததோடு, ஒழுங்கான யாப்புத்திட்ட அடிப்படையில் நடாத்தப்பட்ட எட்டுப் பொதுத் தேர்தல்களை இன்றுவரை கண்டுள்ளது. இவற்றுள் மூன்று முறை அது பழைய அரசாங்கங்களை நீக்கி புதியனவற்றைப் பதவியிலமர்த்தியுள்ளது. மக்களின் இறைமை விருப்பைப் பிரயோகிக்கும் ஒரு கருவியாக வாக்குரிமையை அது போற்றி வருகின்றது. தேர்தற்றெருகுதியின் முதிர்ச்சியையும் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியையும் தேசிய அரசியற் கட்சிகளும் போற்றுகின்றன.

1947ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலிலும் தம்முதற்கடமையினின்றும் வாக்காளரின் கவனத்தைத்திரும்பும் வண்ணமமைந்த பல கட்சிகள் போட்டியிட்டபோதும், திட்டவட்டமான அதிகாரத்தைக் கொண்டதும், ஆட்சி செலுத்துவதற்குப் போதிய பெரும்பான்மையைக் கொண்டதுமான ஒரு கட்சியைப் பாரளுமன்றத்திற்கு அனுப்புவதன் அவசியத்தை உணர்ந்ததன் மூலம் தேர்தற்றெருகுதி தனது முதிர்ச்சியைக் காட்டியுள்ளது. 1960ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மட்டும், விதிவிலக்கான சில சந்தர்ப்பங்களினால் முற்றுப் பெறாத ஒரு தீர்ப்பையளித்தது. 1947ல் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியே அரசாங்கத்தை அமைக்க வேண்டுமெனத் தக்க முறையில் தேர்தற்றெருகுதி காட்டிற்று. 1952ல் அதே கட்சி தேவைக்குமதிகமான அதிகாரத்தைப் பெற்றது. 1957ல் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அபரிமிதமான வெற்றி பெற்றது. 1960ம் ஆண்டு யூலைமாதம், அதே வருடமார்ச் மாத பூர்த்தியுறு முடிவைத்திருத்தும் முகமாக, வேறு எந்த சிறிய கட்சிகளோடும் கூட்டு ஒப்பந்தமின்றி, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி தானே ஒரு அரசாங்கத்தையமைப்பதற்குத் திட்டவட்டமான அதிகாரத்தையளித்தது. 1965ல் மீண்டும் முடிவுகள் திட்டவட்டமாகவிராதபோதும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அதிக பலம் பெற்றதாக விருந்தது.

பிரதான கட்சிகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தேர்தற்றெருதிகளிலுள்ள தெளிவான அரசியற் சக்திகளின் விருப்பங்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்துள். கிளர்ச்சி செய்யும் பெரும்பான்மையோரின் கோரிக்கைகளுக்காகத் தாம்முன்னர் கைக்கொண்டிருந்த நிலையைக் கைவிட்டுள். உதாரணமாக, 1955ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும் ஸ்ரீ லங்க சுதந்திரக் கட்சியும் சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் அரசகரும மொழியாவதற்குச் சார்பாக விருந்தன. சிங்களம் மட்டுமே நாட்டின் அரசகரும மொழியாக வேண்

டுமென சிங்களத்தேசிய அபிப்பிராயம் மாறியபோது அவர்களும் தம் நிலையை மாற்றிக்கொண்டனர். அண்மைக் காலம் வரை சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும மொழியாக வேண்டுமெனக் கூறிவந்த ட்ரொட்ஸ்கிவாத லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் பெரும்பான்மையினரின் அபிப்பிராயம் காரணமாகத் தன் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டதோடு, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுள்ளது.

இந்தியத் தோட்டத்தமிழர் பிரச்சினை பற்றி முன்னர் ஒரு தாராளமனப் பான்மையைக் கொண்டிருந்த ட்ரொட்ஸ்கிவாத லங்கா சமசமாஜக்கட்சி இன்று, ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் கொள்கைகளினின்றும் அதிகம் வேறுபடாத ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் கொள்கைகளை ஏற்கின்றது. இந்தியத்தோட்டத் தமிழரதும் இலங்கைத் தமிழரதும் உரிமைகளுக்காகப் பரிந்து பேசியமையால் முன்னர் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி சிங்களக் கிராமிய தேர்தற்றொகுதிகளில் ஏற்கப்படவில்லை.

பெளத்த மதத்தைப் பொறுத்தவரையும் இதே தன்மையைக் காணலாம். முன்பு, தலையீடாக் கொள்கையைப் பின்பற்றிய கட்சிகள், பெரும்பான்மையினரின் மதத்திற்கு விசேட மதிப்பு அளிக்கும் கொள்கைக்கு மாறியுள். ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் 1960ம் ஆண்டு யூலை-மார்ச் மாத பொதுத்தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் பெளத்தமதத்திற்கு விசேட தானமளிக்கும் எவ்வித பிரேரணையையும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி அதுவரை மத அடிப்படையில் அரசியல் விடயங்களில் கலந்து கொள்ள மறுத்து, வந்த ட்ரொட்ஸ்கிவாதிகளுடன் சேர்ந்து, தனது 1965-ம் ஆண்டு சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் பெளத்தத்திற்கு விசேட தானமளிக்கும் சட்டத்தைப் பிரேரித்தது.

பொருளாதார விடயங்களைப் பொறுத்தவரையும் அதிக வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை. 1953-ம் ஆண்டு திரு. டட்லி சேனநாயக்கா இராஜினாமாச் செய்ததற்கான காரணங்களுள் ஒன்று, உதவிப்பணமளிக்கப்பட்டுவந்த அரிசியின் விலையைக் கூட்டுவதற்கு அவரது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கெதிராக இடது சாரிகளால் உருவாக்கப்பட்ட மக்களது கிளர்ச்சிகளாகும். சேர். ஜோன் கொத்தலாவலையினது அரசாங்கம் சமூக சேவைகளின் மீதான செலவுகளைக் குறைக்க முயன்றமையால் ஆதரவிழந்தது; (இதற்கு வேறுபல காரணிகளுமுள்). 1963-ல் திரு. பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்கா, அரசாங்கப் பாராளுமன்றக் குழுவின் பின் வாங்கினர் தமது தேர்தற்றொகுதிகளின் கட்டாயத்தின் பேரில், அரிசி உதவிப்பணத்தைக் குறைக்கும் அவரது பிரேரணையை ஏற்க மறுத்த போது தனது பதவியைக் காலிசெய்தார்.

அரசியற்றிட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டபடி தேர்தற்றொகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தபோதும், அது பாராளுமன்ற முறை உண்மையான ஜனநாயக அடிப்படையில் செயற்படுவதைத் தடைசெய்வதாக உள்ளது. முன்னர் குறிப்பிட்ட பிரதான கட்சிகள் சில தம் கொள்கைகளில் சில திடீர் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியமைக்கு ஒரு வகையில் இது காரணமாயிற்று. சிறுபான்மையினரின் செல்வாக்கு நிறைந்து காணப்படும் சில பின்தங்கியதும் ஜனச்செறிவு குறைந்ததுமான பிரதேசங்களில் பிரதிநிதித்துவத்தில் சம முக்கியத்துவமளித்தல், இத்தேர்தற்றொகுதி வரையறுத்தலுக்கு அடிப்படையாக விருந்தது. ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட ஒரு இலங்கையின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையிட்டு, பிரிவு மனப்பான்மையை வலியுறுத்தும் வெவ்வேறு சமூகவாரித் தேர்தற்றொகுதிகளை ஏற்படுத்தும் தேவையைத் தவிர்க்கும் நோக்கமாக மேற்படி தொகுதிமுறை வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால் இவ்வேற்பாட்டின் நடைமுறைச் செயற்பாடு, "முற்போக்குக் கருத்து" நிறைந்த நகர்ப்புற வாக்காளனுக்கும், ஜனச்செறிவு கூடியதும் இடதுசாரி செல்வாக்கு நிறைந்ததான மேற்குப்புறக் கடற்கரைப்பிரதேசத்திலும் களனிகங்கைக்குத் தெற்கேயுள்ள பிரதேசத்திலும் உள்ள வாக்காளனுக்கும் நன்மையளிப்பதாக விருக்கவில்லை. பொதுத்தேர்தல்களில் பல்வேறு தேர்தற்றொகுதிகளின் வாக்குப்பலம் இதற்கு ஆதாரமாகவுள்ளது. 1947-ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் மொத்தம் 95 தேர்தற்றொகுதிகளில் 40,000 க்கும் 60,000 க்கு மிடைப்பட்ட வாக்குப்பலத்தைக் கொண்ட தொகுதிகளினின்றும் 23 அங்கத்தவர்களும் 5,000 க்கும் 25,000 க்கு மிடைப்பட்ட வாக்குப்பலத்தைக்கொண்ட தேர்தற்றொகுதிகளினின்றும் 26 அங்கத்தவர்களும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். 1952-ம் ஆண்டுப்பொதுத் தேர்தலில் வாக்குப்பலத்திலுள்ள இச்சமமின்மை மேலும் வலுப்படுத்தப்பட்டது. டி. எஸ். சேனநாயக்கா அரசாங்கத்தின் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தால் இந்தியத் தோட்டத் தமிழர் வாக்காளர் இடாப்பினின்றும் நீக்கப்பட்டதாலும் தேர்தற்றொகுதிகளின் எல்லைகள் புதுப்பிக்கப்பட்டதாலும் 40,000க்கும் 60,000க்கு மிடைப்பட்ட வாக்குமூலத்தைக்கொண்ட 25 தொகுதிகளும், 5,000க்கும் 25,000க்கு மிடைப்பட்ட வாக்காளரைக் கொண்ட 31 தொகுதிகளுமிருந்தன. 1956-ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் 40,000க்கும் 60,000 மிடைப்பட்ட வாக்காளரைக்கொண்ட தொகுதிகளினின்றும் 38 அங்கத்தவர்களும் 5,000க்கும் 25,000க்கு மிடைப்பட்ட வாக்காளரைக் கொண்ட தொகுதிகளினின்றும் 25 அங்கத்தவர்களும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். 1960-ம் ஆண்டின் இரு பொதுத்தேர்தல்களிலும் தேர்தற்றொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 151 ஆகக் கூட்டப்பட்டது. 1959-ம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட தேர்தற்றொகுதி நியமனக்

குழு தொகுதிகளைப் பிரிக்கும் பொழுது, பல்வேறு கண்டிச்சிங்களத் தேர்தல் வட்டாரங்களில் வசிக்கும் இந்தியத் தோட்டத் தமிழரையும் ஜனத்தொகையில் சேர்க்கவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இத்தோட்டத் தமிழருக்கு வாக்குரிமை இருக்கவில்லை.

இவ்வித தேர்தற்றொகுதி முறை நியமனம் தீவிரவாதிகளையும் இடதுசாரிக் கட்சிகளையும் குறிப்பிடத்தக்களவு பாதித்துள்ளது. இவர்களது பொருளாதாரத் திட்டங்களும், மொழி-மதம்-இனம்-சாதி போன்ற விடயங்களில் பேதமற்ற போக்கும் கிராமிய மக்களிடையே ஒருவிதசந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. முதலாவது பொதுத்தேர்தலில் பழமைப்பண்பு வாய்ந்த ஐ. தே. கட்சிக்கு இது நன்மையளிப்பதாக விருந்தது. இதன் பின்னர் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி தனது மொழி-மதம் என்பன பற்றிய தேசியக் கொள்கையின் மூலம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு ஒரு கடும் போட்டியாளனாகத் தன்னை நிரூபித்தது. பின்வந்த ஆண்டுகளில் இக்கிராமியச்சார்பு இடதுசாரிக் கட்சிகள் தம் மாக்ளியக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டு ஒருவித தேசிய சமூக உடமையை மேற்கொள்ளக் காரணமாயிற்று. (இது நாசிலமன்று) இலங்கையினது அரசியலில் முன்னணியில் நின்ற ட்ரொட்கிவாதியான திரு. பிலிப் குணவர்த்தன இன்று ஒரு சிங்களப் பௌத்த சமூக உடமைக் கட்சிக்குத் தலைமை தாங்குகிறார். அண்மைக் காலம் வரை மொழி-மதம் என்ற குறுகிய நோக்கங்கொண்ட விடயங்களில் தலையிடுவதற்கு மறுத்து வந்த ட்ரொட்கிவாதலங்கா சமசமாஜக்கட்சி அதிகாரபீடத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதால் இன்று தேர்தற்றொகுதி நோக்கங்களுக்காக மொழி-மதம்-இந்தியர் பிரச்சினை என்பவற்றைப் பொறுத்தவரை சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கைகளை ஏற்றுள்ளது. எனவே, இலங்கையில் தீவிரவாதத்துடன் மார்க்ளியக் கட்சிகளைக்கூட

பழமை தழுவவைக்கும் செல்வாக்கு தனக்குண்டென்பதைக் கிராமிய வாக்காளன் நிரூபித்துள்ளான்:

எமது தேர்தற்றொகுதி முறையின் கீழ் நாட்டின் பொருளாதாரச் சக்திகள் தமது நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறும் வாய்ப்பும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்ற முறையின் ஒழுங்கான இயக்கத்தில் இது தலையிடுவதாகவுள்ளது. உதாரணமாக, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் அதிமுக்கிய துறைகளைப் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் அவர்களது பொருளாதார பலத்திற்கு விகிதாசரமற்றதாகவிருக்கின்றது. இதன் விளைவு யாதெனில், ஒருவர் வியாக்கியானம் செய்தது போன்று "பாராளுமன்றம் பெரும்பாலும் இளவரசன் இல்லாது ஹாம்லெட் நடிக்கப்படும் ஒரு மேடை போன்று உள்ளது. இளவரசன் மேடைக்கு வெளியே நின்று, நடிகர் சிலருக்கு நினைப்புட்டுபவனாக விருக்கிறான்." வேதனம் உழைப்போரைப் பொறுத்த வரையினும் இதே நிலைமையையே காணலாம். மொத்தச் சனத்தொகையில் எட்டில் ஒருபங்கினராகவிருக்கும் இவர்கள் (வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட இந்தியத் தோட்டத் தமிழரையும் இது அடக்குகின்றது) தேசிய செல்வத்தின் அரைப்பங்கின் உற்பத்திக்குப் பொறுப்பாக உள்ளனர். மறுபக்கத்தில், மொத்தச் சனத்தொகையில் எழுபது வீதத்தை அடக்கும் கிராமியத்துறை, தேசிய செல்வத்தில் அரைவாசிக்கும் குறைவான பங்கையே உற்பத்தி செய்த போதும், பிரதிநிதித்துவத்தைப் பொறுத்தவரை ஏறக்குறைய நூறு சதவீத முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது.

பிரதேசத்துவமே (சமூகத்துவமன்று) தேர்தற்றொகுதி எல்லைகளுக்கு அடிப்படையாக விருந்த பொழுதும் நடைமுறையில் சமூகம்-மதம் சில வேளைகளில் சாதி என்பனவும் ஒரு தேர்தற்றொகுதியின் முடிவை நிர்ணயிப்பதில் பிரதான காரணிகளாக விளங்குகின்றன. இதன் விளைவாக தமிழரும் முஸ்லீம்களும் பெரும்பான்மையினராக விளங்கும் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசங்களில் ஒரு

தமிழர் அல்லது முஸ்லீமே பாராளுமன்றத்திற்கு வரக்கூடியதாகவுள்ளது. அதே போன்று, தெற்கில் முஸ்லீம்களுக்கு உதவுவதற்கென விசேடமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் தேர்தல் வட்டாரங்கள் தவிர்ந்த ஏனையவற்றில் ஒரு சிங்களவருக்கே அதிக வாய்ப்புக்களுண்டு. சில தேர்தற்றொகுதிகளில் சாதி அதி முக்கியத்துவம் வகிப்பதால் கட்சிகள் இதனைமனதிற் கொண்டே அபேட்சகர்களை நியமனம் செய்கின்றன. ஒரு தொகுதி தன் பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்யும் பொழுது இனம் ஒரு முக்கிய காரணியல்ல என்ற அடிப்படையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்களவர் போட்டியிடவோ (ஒரு சில எல்லைத் தொகுதிகளில் தவிர) சிங்களப் பிரதேசங்களில் தமிழர் போட்டியிடவோ எவ்வித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனினும், தேசிய அடிப்படையில் ஒரு கட்சிக்குப் பதிலாக இன்னொரு கட்சியைத் தெரிவு செய்யும் வகையில் தேர்தற்றொகுதியைக் கவருவதில் இனமத சம்பந்தமான கருத்துக்கள் சில வேளைகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

சிங்கள - தமிழ் தேர்தற்றொகுதிகளில் இனவெறி ஒரு ஆக்கிரமிப்புக் கருவியென்பதிலும் பார்க்க, ஒரு பாதுகாப்புக் கருவியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. எனவே, அது தேசிய ஒற்றுமைக்கு ஈடு செய்யமுடியாத சேதத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. சமூகங்களிடையே சச்சரவுகள் இருந்து வந்துள்ள பொழுதும், காலமும் சில வேலைகளில் அரசியற்றலைமையும் இவற்றிற்கு முடிவை ஏற்படுத்தியுள். அரசாங்கங்களுக்கு முட்டுக் கட்டையிடுவதற்காக சமஷ்டிக்கட்சி சில சந்தர்ப்பங்களில் பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியிலான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டது. பாராளுமன்ற முறைக்கு இது உதவமாட்டாது. பிரதான கட்சிகள் இதனை கவனத்திற்கொண்டு தமிழ்ச் சிறுபான்மையினரை நிரந்தரமாகப் பாராதினப்படுத்தும் தன்மையற்ற கொள்கைகளை அமுலாக்க முயன்றுள்.

(தொடரும்)

(ஆங்கில மூலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்தவர் திரு. என். சின்னத்தம்பி B. A. (Hons).)

இலங்கையின் சனத்தொகைக் கட்டுப்பாடு

— லீ. எச். எஸ். ஜயவர்தன

கூடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பாதி யிலும், நிகழும் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப்பகுதியிலும் இலங்கையின் சனத்தொகை குறைவாக இருந்ததால் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட தேயிலை, இரப்பர்த் தோட்டங்களில் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை நிலவியது. அச் சூழ்நிலையில் பிரசவ சார்புச் சனத்தொகைக் கொள்கை வரவேற்கத்தக்கதாகாலும், இலங்கை அரசாங்கம் அதனைக் கடைப்பிடியாமல், மலிவான உழைப்பை மனிதவுருவில் கொண்டுள்ள தென்னிந்தியரை இறக்குமதி செய்து இப்பற்றாக்குறையைப் பூர்த்தி செய்ய முடிவு செய்தது. சன நெருக்கம் மிகுந்த இந்தியாவில் பட்டினியால் வாடிக் கொண்டிருந்த இம் மக்கள் சுகந்தமான காலநிலைகொண்ட இலங்கையில் இல்லம் அமைத்துக்கொள்ளும் ஆவலில், மக்கட்தரத்துக்கு மாசுபடும் முறைகளில் வேலை செய்ய நேரிட்டபோதும், தாம் வாழ்ந்த சூழ்நிலையை விடப் புதிய சூழ்நிலை 'சொர்க்கமா'க இருந்ததால், இந்நாட்டுக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக வர விரும்பினர். இந் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சனத்தொகை விரைவாகப் பெருகத் தொடங்கியது; பெருந்தோட்டச் செய்கைக்கு மலிவாகக் கிடைத்த நிலங்கள் மேலும் புதிதாகக் கிடைக்கவில்லை; மலிவான உழைப்பினைத் தொடர்ந்து பெறும் வாய்ப்புக் குறைந்தது; ஒரு புறத்தில் தொழில் நுட்பத் துறைகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களாலும், மறுபுறத்தில் பல்வகை மூலவருவாய்களின் பெருக்கம் காரணமாகவும் எமது மூலப்பொருட்களுக்குத் தேவை குறைந்து சென்றது. இச்

சூழலில் சனத்தொகைக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கை 'அத்தியாவசியம்' என்று தோன்றியதும், இலங்கை அரசாங்கம் குடிப்பெயர்வுச் சட்டங்களால் குடிப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முன்வந்தது. இச் சட்டங்கள் இந்நாட்டில் நிரந்தரமாகக் குடியேற வந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்தவும், இன்றும் தோட்டங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவரும், இலங்கையின் சனத்தொகையின் 12 சதவீதத்தினருமான இந்திய வம்சாவளியினரை இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்பவும் வழி செய்தன. இதன் விளைவாக, இலங்கையின் குடித்தொகைக் கொள்கையில் சர்வதேச குடிப்பெயர்வைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியே 1965ம் ஆண்டுவரை அமைந்திருந்தது. இக்காலப்பகுதியின் இறுதி ஆண்டுகளில் அரசாங்கம் குடும்பத்திட்ட வேலையில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு சேவா இயக்கத்திற்கு பல வழிகளில் உதவிசெய்து ஊக்குவித்தபோதிலும், 'குடும்பத்திட்டம்' பற்றிய எதுவிதக் கொள்கையையும் பாதகமாகவோ, சாதகமாகவோ - வெளியிட மறுத்தது.

1965-ல் இலங்கை அரசாங்கம் குடும்பத்திட்ட விவகாரங்களில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபாடு கொள்ள முடிவுசெய்தது. பயகை 1966-67-ம் வருடத்திற்கான தொரு தேசியக் குடும்பத்திட்ட முறையொன்றினை சுகாதார சேவை இலாகா வெளியிட்டது. இத்திட்டப்படி முழுமையான நோக்கம் யாதெனில் 1966-ம் ஆண்டில் 35 எனக் கருதப்பட்டிருந்த பிறப்பு விகிதத்தை (உண்மையில் பிறப்பு விகிதம்

32%) • 1967-ல் $\frac{1}{3}$ பங்கால் குறைப்பதாகும். இக்குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதாயின் 1976-ல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட 528,780 பிறப்புக்களைவிட 176,620 பிறப்புக்களை அமையவேண்டும் என்று மேலும் அத்திட்டம் விவரித்தது. இவ்வாறான ஒரு பிறப்பு வீழ்ச்சியை 881,300 குடும்பங்கள் 1976-ல் குடும்பத்திட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதனால் ஏற்படுத்த முடியுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இம் மதிப்பீடு ஐந்து குடும்பங்கள் குடும்பத்திட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதனால் ஒரு பிறப்பு குறைக்கப்படுகின்றது என்ற எடுகோளிலிருந்து பெறப்பட்டது. இந்த எடுகோளின் அடிப்படை, குடும்பத்திட்டத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் எந்த ஒரு குடும்பமும் எல்லாக் காலத்திலும் உற்பத்திக்கோட்டெல்லைக்கு வெளியே நிற்பதில்லை என்ற மெய்மையிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். இத்திட்டத்துக்கான உபகரணங்களை சுவிடிஷ் அரசாங்கத்தின் அனுசரணையுடன் பெறவேண்டியிருந்தது. இத்தொடர்பில் இலங்கை-சுவிடன் என்ற இரு அரசாங்கங்களும் ஓர் உடன்படிக்கையை மேற்கொள்ள, அதன்படி பின்னைய அரசாங்கம் 1966-68 க்குள்ளான 3 வருஷத்துக்குரிய இக்குடும்பத்திட்டத்துக்குத் தேவையான நுட்ப நிதிகள் பாதுகாப்புக்கள், உபகரணங்கள் என்பவற்றை வழங்குவதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. இத்திட்டத்தைத் தேசிய அடிப்படையில் உடனடியாக அமைப்பது சாத்தியமானதாக இருக்கவில்லை. ஆகவே சுகாதார சேவை அதிபர் நாட்டை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்துத் திட்டத்தை அமுல்நடத்த முனைந்தார். ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 1-1½ வருட காலத்துக்குள்ளான மருத்துவ, மருத்துவ சார்பான ஆலோசனை போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய ஓர் ஆரம்பக் கட்டம் இருத்தல் வேண்டும்; அடுத்து அதன் உண்மையான செயற்கட்டம் ஆரம்பமாகும். இதில் இக்குடும்பத்திட்டத்தின் ஆரம்பக்கட்ட முயற்சிகள் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு 1976-ல்

தமது இலக்கை அடையும் வகையில் திட்டம் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. முதற்பிரிவில் 1966லும் இரண்டாம் பிரிவில் 1967லும் மூன்றாம் பிரிவில் 1968லும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்தன: நான்காம் பிரிவில் எப்போது வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென எந்த ஒரு குறிப்பும் கூறப்படவில்லை.

சுகாதார சேவை இலாகாவில் பெறவிருந்த மருத்துவ, மருத்துவ சார்பு உதவிகளைக் காணக்கிடைக்கும் மருத்துவ நிலையங்கள் மருத்துவ விடுதிகள் என்பனவற்றில் உபயோகிப்பதே ஆரம்பத்திட்டமாக விருந்தது. இத்திட்டத்தின் சிறப்பங்கம் பொதுமருத்துவச்சிகியே. இவர் 1966-ல் 5000 அளவிலான குடிசனத்தொகையைக் கொண்ட ஒரு பிரதேசத்தின் குடும்பத்திட்ட வேலைகளில் ஈடுபடவேண்டியவராக எதிர்பார்க்கப்பட்டார். இக்குடித்தொகை இதே பிறப்புப் பெருக்க வீதத்தில் 1976-ல் 6250 ஆகுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டதால், மொத்த இலக்கின்படி ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் 391 உற்பத்தித் தம்பதிகள் 1976-ல் குடும்பத்திட்ட முறையைப் பயிற்சிப் படுத்துவதை வேண்டிநின்றது. மேலும் அது, பொதுமருத்துவச்சி வருடமொன்றில் ஏறக்குறைய 40 குடும்பங்களையாவது குடும்பத்திட்டத்தை மேற்கொள்ளச் செய்ய, வேண்டியது. குடும்பத்திட்டத்தை மேற்கொள்வோரில் 60% ஆனோர் லாப்களைப் பெறவும் 15% ஆனோர் வாய்வுநிதிப் பாதுகாப்புக்களைப் பெறவும் மருத்துவ மனைகளை நாடுவர் என உத்தேசிக்கப்பட்டது. 20% ஆனோர் கொண்டொடம்களையும் நுரை மாத்திரைகளையும் (மாத மொன்றுக்கு ஏழு) பெறுவர் எனவும், 5% ஆனோர் மலடுகளாகி விடுவர். எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மருத்துவ நிலைய நோயாளரின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய 100,000 சனத்தொகைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு குடும்பத்திட்ட நிலையங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென மதிப்பிடப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் முதல் மூன்றுவருட

செயற்பாட்டுக்கான செலவில் சுவீடன் அரசாங்க உதவி கிடைத்தபின்னும் மொத்த இலக்கில் 37.5% பெறப்பட்ட பின் இதற்கேற்படும் செலவாணித்திட்டத்தின் படியான செலவு 40,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டது. இதில் ஆக 2500 மாத்திரமே இலங்கை அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும். இம்மதிப்பீட்டில் இத்திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மருத்துவ, மருத்துவ சார்பு, அதிகாரிகளது வேதனங்களோ, கட்டடக் கூலிகளோ அடக்கப்படவில்லை. வைத்திய அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாதலாலும், பயன்படுத்தப்படும் கட்டடங்கள் அரசாங்க மருத்துவ விடுதிகள் போன்ற கட்டடங்களையாதலாலும் இவற்றிற்கான செலவு அரசாங்கத்தையே சார்ந்ததாயிருந்தது. இந்த அடிப்படை மதிப்பீட்டின் படி இத்திட்டத்தின் விஸ்தரிப்பிலும், பராமரிப்பிலும் முதல் மூன்று வருடங்களிலும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கான செலவு ஏறத்தாழ வருடமொன்றுக்கு 15,000 ரூபாவாகும்.

சுகாதார அதிபரின் திட்டமானது 1976-ல் பிறப்பு விகிதத்தை 1 ஆகக் குறைப்பதாகும். இதனால் அவ்வாண்டில் பிறப்பு விகிதம் 23.3 ஆக அமையும்; இன்றைய நிலையில் மொத்த ஜனத்தொகையில் 13.6 விகிதத்தார் மீளவுற்பத்தி செய்யக்கூடிய பிரிவினராவர். இவர்கள் மணஞ்செய்து மீளவுற்பத்தி செய்யும் வரையில் ஆன இவர்களது சராசரி வயது 21.4 ஆக உள்ளது. இப்புள்ளிவிவர மதிப்பீடுகள் மாறாதிருந்து பிறப்பு விகிதம் 23.3 ஆகக் குறையுமாயின், ஒரு முழுக்குடும்பத்தின் அளவு இன்றைய அளவான 5.7 ல் இருந்து 3.7 ஆகக் குறைய வேண்டும். இந்த அளவு இதுவரை காலமும் சாதாரணமாகச் சிறிய குடும்ப அளவு எனக் கருதப்பட்டிருந்த 3.0ஐ விடப் பெரிய அளவாகும். இந்த இலக்கின் சாதனைப்படி ஒவ்வொரு மீளவுற்பத்தி செய்யும் பெண்ணும் 0.9 மீளவுற்பத்தி பெண்களாகப் பெயர்க்கப்

படுவர். இன்று பெண்களில் மீளவுற்பத்தி செய்யும் வரை வாழ்வோர் தொகை 80% மாகவும் அத்துடன் இவ்வகுப்புப் பிரிவில் மணமுடிக்கும் பெண்கள் விகிதம் 65 ஆகவும் உள்ளன. இவ்விகிதத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுமாயின் பெயர்ப்பு கிரமமாகும்: பிறக்கும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் மீளவுற்பத்தி வயது வரை நிலைத்திருப்பின் பெயர்ப்பு 1.17 ஆக அமையும். மணமுடிக்கும் பெண்கள் விகிதம் மாறுபடாமல், மீளவுற்பத்தி செய்யும் பெண்களின் வயதுப் பிரிவில் எல்லோரும் மணமுடித்தால் பெயர்ப்பு 1.44 ஆக அமையும். பிழைத்திருக்கக் கூடிய ஒரு விகிதம் மாறாதிருப்பின் அப்பெயர்ப்பு இன்றைய பெயர்ப்பிலும் கூடுதலாகக் காணப்படும்.

ஏனைய நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் குடும்பமைப்புத்திட்டங்கள் இலங்கையில் திட்டமிடப்பட்டுள்ள குடும்பமைப்புத்திட்டத்தைவிட ஓரளவு வேறுபட்டவையாகும். உதாரணமாக இந்தியாவில் அரசாங்கம் 1950ல் குடும்பமைப்புத்திட்டத்தில் ஈடுபட்டது; முதல் 5 வருடகாலத்தில் 6.5 மில்லியன் ரூபாய் இத்துறையில் செலவழிக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் செய்யப்பட்ட அனைத்தும் மிகக் கவனமாக நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கருத்தடை முறைகள் மீதான மக்களது மனப்பான்மையை அறிந்துகொள்ளும் வகையில் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமை மாத்திரமே. இரண்டாம் 5 வருட காலப் பகுதியில் கிராம, நகரப்புறங்களில் மருத்துவ நிலையங்களில் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டு அமையங்கள் ஸ்தாபிப்பதிலே 50 மில்லியன் ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டன. ஆனால் குடும்பத்திட்டம் பற்றிய அறிவு பரவுதல், திட்டத்திற்கு மக்களிடம் கிடைக்கும் ஆதரவு பற்றிய ஆராய்ச்சியே முக்கியமாகத் திகழ்ந்தது. மூன்றாம் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் போது 270 மில்லியன் ரூபாய் செலவில் மிகச் செறிவான திட்டமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் முக்கிய

நோக்கம் யாதெனில் 1961ல் 39 ஆக விருந்த பிறப்பு விகிதத்தை 1973ல் 25 ஆகக் குறைப்பதாகும். தைவானிலும் ஏறக்குறைய இதேமுறை பின்பற்றப்பட்டது. 1962ல் டைசூன் பகுதியிலும் 1964-ல் 82 நகர்ப்புறங்களிலும் சிறு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவை லூப் (I.U.D.) முறையிலும் மற்றும் முறைகளிலும் மக்களுக்கு இருந்த அறிவையும் விருப்பையும், மனப்பான்மையையும் அறிவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ் வாராய்ச்சியின்படி பெண்களுள் 25% ஆனோர் லூப்களை உபயோகிக்கமுன்வந்தனர். மேலும் 60%க்கு மேற்பட்டோர் ஏதாவதொரு விதத்தில் கருத்தடை முறைகளை மேற்கொள்ளச் சம்மதித்தனர். தாய்வானின் ஐ. யூ. டி. (லூப்) அறிமுகத்திட்டம் வருடத்திற்கு உற்பத்தித் தம்பதிகளுள் 10% ரைக் கைப் பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் 1965-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனுடனேயே திட்டமதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சிகளும், பிரச்சார முறை, மக்கள் விரும்பும் கருத்தடை உபசரணைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இலங்கை அரசாங்கத்தின் திட்டமோ தேவைகள் செயன்முறைத்திட்டம், திட்ட மதிப்பீடு போன்றவை பற்றி எவ்வித முன் ஆராய்ச்சிகளும் இல்லாது ஒரேயடியாகச் செயலில் ஈடுபடுவதாய் உள்ளது; எனினும் அரசாங்கம் இவ்வேலையைச் செய்யத் தேவையில்லை. தேவைப்படும் விஷயங்கள் ஏற்கனவே அறியப்பட்டுள்ளன. அல்லது அறியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. முழுத் தீவையும் உள்ளடக்கும் வகையில் குடும்பமைப்புத்திட்டம் பற்றிய மக்களது அறிவு, விருப்பு, செயல் என்பன பற்றிய ஓர் ஆரம்ப ஆராய்ச்சி ஏற்கனவே முற்றுப்பெற்றுள்ளது. ஒரு செயன்முறை நிரூபண ஆராய்வு நடத்தப்படுவதோடு, தொடர்ந்து திட்ட மதிப்பீடு செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைகள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தாரால் செய்யப்படுகின்றன.

தேசிய குடும்பமைப்புத்திட்டங்கள் அடிப்படையிற் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்களே. பிரச்சாரர்கள் திறமையும், ஆர்வமும் உடையவர்களாயின் பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைக்கும் வகையில் அவை செயல்பட வேண்டும். ஆனால் இறுதி முடிவு பிரச்சாரர்களின் திறமையிலும், ஆர்வத்திலும் மாத்திரம் தங்கியிருக்கவில்லை. ஏனைய காரணிகளும் இதில் தம்பங்கைச் செலுத்துகின்றன. இக்காரணிகளுள் ஒன்றே சராசரித்திருமண வயது விகிதத்தின் போக்காகும்; பல நாடுகளில் திருமணத்திற்குரிய சம்மத வயது சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது; இவ்வயது நிர்ணயிக்கப்படும்போது நாடுகளின் பிறப்பு விகிதத்தை இந்நிர்ணயிப்பு எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதை விட மணவாழ்வை அணுகுவோரின் சுகத்தை அது எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதே கருத்திற் கொள்ளப்படுகிறது. சராசரி திருமண வயதில் ஏற்படக்கூடிய தொகு ஏற்றம், குடும்பமைப்புத்திட்டம் இடம்பெறாதவிடத்து, பிறப்பு விகிதத்தில் ஒரு வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது; இதன்படி இலங்கையில் பிறப்பு விகித வீழ்ச்சி—1950-ல் 40:4 விருந்து 1966ல் 32:7 வரை—திருமணவயதில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தைப் பொறுத்து ஏற்பட்டதாகவே இருந்தது; நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவசக் கல்விமுறை, மரபு வழியாகக் கல்விப் பயனுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த முக்கியத்துவத்தின் அனுசரணை, பெண்களை வீட்டுக்குள்ளே பூட்டிவைக்கும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளின் சிதைவு ஆகியன இரண்டாம் உலகமகாயுத்தத்தின் முன்னும் பின்னுமான வருடகாலங்களில் ஏராளமான மாணவிகளைப் பாடசாலைக்கு எடுத்துச்சென்று அங்கு நெடுங்காலம் வைத்திருந்து அதன் பயனாகச் சராசரி திருமண வயதை உயர்த்தியது. துரதிஷ்டவசமாகப் பாடசாலையினின்றும் விலகும் வயதில் ஏற்பட்ட ஏற்றம் பற்றிய புள்ளிவிபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. 1946—65க்கிடையிட்ட

காலப்பகுதியில் பாடசாலை மாணவிகளும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியை நாடும். மாணவிகளும் தொகை பெருமளவில் கூடியிருக்கின்றது. இது பெருந்தொகையினரான பெண்பாலார் நெடுங்காலங்களாகப் பாடசாலைகளில் தொடர்ந்திருந்துள்ளமையைக் குறித்து நிற்கின்றது. சராசரித் திருமண வயதை உயர்த்துவதன் மூலமும் வாழ்வுக் குறிக்கோள்களின் அளவினைக் கூட்டுவதினாலும், நாட்டின் கல்விக் கொள்கைக் குடிசனத்தொகையில் கட்டுப்பாட்டுச் சார்புடையதாய் விளங்குகின்றது. சிறு குடும்ப இலட்சியம், குடும்பங்களைத் திட்டமிடவேண்டும். கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கங்கள், இவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்காக உறுதியான செயன்முறைகளை மேற்கொள்ளல் என்பன தனக்கும் தன் குழந்தைகட்குமான பொருளாதார நலன்கள் பற்றிய எண்ணத்தினால் தூண்டப்படுகின்றன. அதனாலான விளைவுகளை நோக்கின் அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கை, கட்டுப்படுத்தும் விளைவைக் கொண்டுள்ளமை புலனாகும். இதே வேளையில் கல்வி இலவசமான தென்பதையும் நாம் மனதிற்கொள்ளவேண்டும். குடும்பக்கட்டுப்பாட்டு முறை பரவுதலில் குழந்தை வளர்ப்பின் பொருளாதாரப் பளு சக்திவாய்ந்த ஒரு பங்கைப் பெற்றாலும் இலவசக் கல்வித்திட்டத்தினால் பெற்றோர் பெறும் பொருளாதாரப் பழுமீட்சி கல்விக் கொள்கையின் கட்டுப்பாட்டுச் சார்பில் குறிப்பிடத்தக்கவொரு பெருவிளைவை ஏற்படுத்தக் கூடியதாயுள்ளது.

பொருளாதாரப் பளு மீட்சி எதிர்க்கட்டுப்பாட்டு விளைவை ஏற்படுத்தக் கூடுமாயின் அரசினால் வாழ்க்கைப் பளுவைக் குறைக்க மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள எல்லா சமூக நல சேவைகளும் இப்பாதிப்பை ஏற்க வேண்டும். இலங்கையில் சமதர்ம மருத்துவ வசதிகளுள், நாட்டுமக்களின் முக்கிய உணவான நெல்லரிசி இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றது. பாட

சாலைச் சிறார்கள் இலவச மதியபோசனம் பெறுகின்றனர். பாடசாலைக்குச் செல்லும் பருவத்தை எட்டாத குழந்தைகள் இலவச பால் வசதி பெற்றுள்ளனர். மேலும் இலங்கையில் போக்குவரத்து வசதிகளும் பெருமளவு தன சகாயம் அளிப்பனவாயுள். இவையனைத்தும் தனி மனிதனது பொருளாதாரப் பளுவினைப் பெருமளவு குறைப்பதன் மூலம் எதிர்க்கட்டுப்பாட்டு விளைவுகளை உண்டுபண்ணுவவையாகும். இதே வேளையில் இச்சமூக நல நடவடிக்கைகளின் மூலம் தனிமனிதன் அடையும் பொருளாதார நிவாரணம் அவனது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தத் துணைநிற்கின்றது என்பதையும் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கைத் தரங்களில் ஏற்படும் உயர்வுடன், எதிர் பார்க்கைகளின் அளவிலும் ஓர் உயர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. எதிர் பார்க்கைகளில் ஏற்றம் கட்டுப்பாட்டு விளைவையுடைய தென்பது ஏற்புடைத்து. அவ்வாறாயினும் சமூக நல நடவடிக்கைகள் கட்டுப்பாட்டுச் சார்பின் இணைவின்றியே சில எதிர்க்கட்டுப்பாட்டு விளைவுகளைக்கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக இலங்கையில் தொழிலிலீடுபட்டுள்ள பெண்கள் பிரசவத்துக்கு முன்னான ஆறுவார காலத்தில் முழு வேதன ஓய்வு முதலிய பிரசவ வசதிகளைப் பெற்றுள்ளனர். இந்நல நடவடிக்கை எதிர்க்கட்டுப்பாட்டு விளைவை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. இந்த ஓய்வுக்கால அனுமதி தொழில் செய்யும் தாயினது குறைந்த பிரசவ நோக்குக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்துகின்றது. முழு வேதன நிவாரணம், அவருக்கும், அவரது குடும்பத்துக்கும் பிரசவத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பொருளாதாரப் பளுவை வெகுவாகக் குறைக்கும். பிரசவ சார்பான வேறு சில சமூக நல நடவடிக்கைகளும் உள். உதாரணமாக நாட்டின் தொழிலாளர் சட்டங்கள், ஒரு தோட்டத்தில் தொழில் பார்க்கும் பெண் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றவுடன் அவளுக்கு ரூ. 72 கொடுக்கப்படவேண்டும், என்றும்

(தோட்டத்தில் பிரசவவிடுதி யிருப்பின் ரூ. 42) பாலூட்ட ஒரு வருடத்திற்குப் பாலும், உணவுட்ட 10 வருடத்துக்கு அரிசியும் வழங்கப்படவேண்டும் என்றும், கூறுகின்றன. சகாயநிதி, பிரசவத்துக்குரியதோர் அன்பளிப்பாகவும், பால், அரிசி என்பவற்றின் இலவச அளிப்பு, குடும்பத்தின் உணவு வசதிகளை விஸ்தரிக் கக்கூடியதாகவும் அமைவதால் இந்த நல நடவடிக்கைகள் தாய்க்கு மேலும் மேலும் குழந்தைகளை ஈனுவதில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் சாதனமாகவே செயல்படுகின்றன.

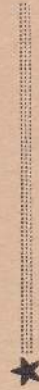
பிரசவத்தினை ஆர்வப் படுத்தும் மற்றொரு சாதனம் நாட்டில் குழந்தைகளுக்கான வருமானவரி விலக்கு அளிப்பதாகும். கல்டோர் வரி முறையின் அறிமுகத்துக்கு முன் ஒவ்வொரு வரி இறுப்பாளருக்கும், தனிப்பட்டோர் தள்ளுபடியாக ரூ. 2500 சம்பாதித்த வருமான தள்ளுபடியென அவ்வருமானத்தின் $\frac{1}{3}$ தள்ளுபடியும், மனைவிக்கென ரூ. 1000 தள்ளுபடியும், முதற் குழந்தைக்கென ரூ. 1000 தள்ளுபடியும் மேலதிக ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் நான்கு குழந்தைகள் வரை தலா ரூ. 500 தள்ளுபடியும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. வரி மதிப்பீட்டு வருமானம் பின்பு துண்டு துண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கூடிச் செல்லும் விகிதத்தில் இப்பிரிவுகள் மீது வரி விதிக்கப்பட்டது. கல்டோர் முறையின் கீழ் குடும்ப அளவைப் பொறுத்து மாறும் தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது. தனியார் ஒருவருக்கு ரூ. 3000, மனைவிக்கும் நான்கு பிள்ளைகள் வரை ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ரூ. 250 எனத் தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது. வரி மதிப்பீட்டு வருமானம், துண்டு படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு துண்டின் மீதும் கூடிச் செல்லும் விகிதத்தில் வரி விதிக்கப்பட்டது.

கல்டோர் முறைக்கு முன்னைய நிலை போல எல்லாத் துண்டுகளும் ஒரே அளவினதாகவன்றி, இப்போது அத்துண்டு களின் அளவு, குடும்பத்தின் அளவுக் கொப்ப வித்தியாசப்பட்டது. இத்துண்டு களின் அளவினை மதிப்பீடு செய்ய ஒரு

தனியாள் $1\frac{1}{2}$ யுனிட் ஆகவும் அடுத்து அவள் மனைவி, குழந்தைகள் என்போர் தலா $\frac{1}{2}$ யுனிட் ஆகவும் கருதப்பட்டனர். வரிவிதிக்கப்படாத தள்ளுபடிகளின் அளவையும், தள்ளுபடி பெறக்கூடிய பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையும் குறைந்தாலும் இக்கல்டோர் முறையானது குடும்பத்தின் செலவுக்கொப்ப நிலையான வருமானங்களைத் துண்டுபடுத்துவதில் செய்த மாற்றங்களினால் குழந்தைகட்கு போதிய நிவாரணம் அளித்தது. குடும்பம் எவ்வளவு பெரிதோ அந்த அளவுக்கொப்ப வரியிறுக்கும் துண்டுகள் பெரிதாகவும் மேலதிக வரி விகிதம் மிகச்சிறியதாகவும் இருந்தது. 1965-ல் கல்டோர்முறை சிறிது சீர்செய்யப்பட்டது. சம்பாதித்த வருமானத்தில் ரூபா 500/- தள்ளுபடியொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. குடும்ப அளவிற்கேற்ப மாறும் துண்டுமுறை முதல் இரு துண்டுகட்கு மட்டுமே வைக்கப்பட்டு, பின்னைய துண்டு நிர்ணயிப்பில் அது ஒழிக்கப்பட்டது. வரியிறுத்த துண்டுகளைக் கணக்கீடு செய்யும் வகையில் குழந்தை $\frac{1}{2}$ யுனிட்டாக குறைக்கப்பட, தாய் $\frac{1}{2}$ யுனிட்டாகவே தொடர்ந்து இருந்தாள். வருடத்துக்கு வருடம் வரியிறுக்கும் விகிதம் மாறுபடவே வரியிறுக்கக் கூடியதொழையும் வேறுபட்டது. கல்டோர் முறையின் முன், மாதாந்தம் 1000/-வேதன்மபெறும் ஒருவன், (வருடாந்தம் 12000/- தான் 5 குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்தால் அல்லது மண முடித்துக் குழந்தைகள் இல்லாதிருந்தால் ரூ 300/- குறைய வரியாகச் செலுத்தினான். கல்டோர் முறையில் இவ்வித்தியாசம் ரூ. 325/- ஆகவும் கல்டோர் முறையின் பின் ரூ. 250/- ஆகவும் விளங்கியது. வரியமைப்பு முறையில் மிக ருசிகரமான அம்சம் என்னவெனில் கல்டோர் முறைக்குப் பிந்திய காலத்திலேயே ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரே அளவிலான தொகைக்கு வரி விலக்குப் பெற்றனர். கல்டோர் முறையிலும் அதன் முன்னரும் குடும்பத்தில் குழந்தைகளின் தொகை கூடிச் செல்ல ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அளிக்கப்பட்ட நிவாரணம் குறைந்து கொண்டேசென்றது.

(அடுத்த இதழில் முடிவுறும்)

அழகிய அச்ச வேலைகளுக்கு

அரசன் அச்சகம்

30, ஹயிட்பாக் கோணர்,

கொழும்பு-2

செய்திகள்

இலினொய் பல்கலைக்கழகத்தில்
தென்னாசிய மொழிகளும், கலைகளும்

ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளிலேயுள்ள இலினொய் பல்கலைக்கழகத்திலே தென்னாசியாவைப்பற்றிய கோடைகாலப்போதன நிகழ்ச்சி ஒன்று (Summer Programme) ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றது. இந்த நிகழ்ச்சியின்போது பல்வகைப்பட்ட பாடங்களும் எட்டு மொழிகளும் போதிக் கப்படும். எட்டு மொழிகளுள் தமிழும் தெலுங்கும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆசிய வரலாறு பற்றிய சர்வதேச
மகாநாடு

1968-ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதத் திலே மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதரவுடன் கோலாலம்பூரிலே ஆசிய வரலாறு பற்றிய சர்வதேச மகாநாடு ஒன்று நடைபெறவிருக்கின்றது.

இரண்டாவது தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு

அகில உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தினர் நடத்தவிருக்கும் இரண்டாவது சர்வதேச மகாநாடு 1968 ஜனவரி 1-ம் திகதி தொடக்கம் 10-ந் திகதி வரை சென்னையில் நடைபெறும். மூன்றாவது மகாநாடு 1970-ல் சுவீட்சர்லாந்தில் நடைபெறவிருப்பதாகச் சில இந்தியச் சஞ்சிகைகள் குறிப்பிட்டுள்ளன. தமிழா ராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளையின் பிரமுகர் ஒருவர் அதனை மறுத்து, மூன்றாவது மகாநாடு பாரிஸில் நடைபெறும் என்று கூறியுள்ளார்.

தொடர்புகள்:

அ. உ. த. ம. (இலங்கைக் கிளை),

142, நியூ புல்வர்ஸ் வீதி, கொழும்பு-4

புதிய நூல்கள்

(1) அத்தியட்சர் சபாபதி குலேந்திரன் - கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாசிரமத்தின் வர

லாறு. பெங்களூர், 1967.

பக்கங்கள் i-xvi, 1-259.

“ஆசியக் கண்டத்து மொழிகளுள் தமிழ் லேதான் வேதாசிரமம் முதன்முதல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. எனவே, சீகன்பால்க் ஐயர், ஆசியாவில் எழுந்த வேதாசிரம மொழிபெயர்ப்புக்களில் முதலிடம் பெற்று விட்டார். ஆசியாவில் எழுந்த வேதாசிரம மொழிபெயர்ப்புக்களின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் நூல்களில் இந்நூலுக்கு இணையானது எதுவுமில்லை. இவ்வகையில் அத்தியட்சர் குலேந்திரன் ஒரு தனிச் சிறப்புப் பெற்றுவிட்டார்.”

(2) இ. முருகையன் - நெடும்பகல் (கவிதைகள்), அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை-14. பெப்பிரவரி 1967. பக்கங்கள், i-xvi, 1-155.

“விஞ்ஞானக் கருத்துக்களுடன் விளையாடும் வல்லமைபெற்ற முருகையனுடைய எதிர்காலம் சிறப்புமிக்கது என்பதற்கு ‘நெடும்பகல்’ நல்லசான்று. விஞ்ஞானத்தின் அழிவுப் பண்பினைத் தமது கதைப் பாடலிலே அழுத்திக் கூறினாலும் மனிதனில் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை அவர். ‘நெடும்பகல்’ தமிழிலேயே முற்றும் புதுமையான - வழிகாட்டவல்ல-ஈடு இணையற்ற, கதைப்பாடல் என்று நான் நினைக்கிறேன். முருகையனோடு ஈழத்தில் கவிதைப்பாடதை ஒரு புதிய திருப்பத்தை அடைந்தது.”

(3) கா. சிவத்தம்பி - தமிழில் சிறுகதை யின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சென்னை ஜூலை, 1967 (விற்பனை உரிமை: பாரி நிலையம், சென்னை), பக்கங்கள் 160. விலை ரூ. 2-75.

“இந்நூல், தமிழ்ச் சிறுகதையாசிரியர்களின் பட்டியல் அன்று. இது சிறுகதை என்னும் இலக்கிய வகை வளர்ந்த முறையைக் கூறுவது. சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்கும் வளத்துக்கும் தொண்டாற்றிய

வர்களே இத்தகைய வரலாற்றில் இடம் பெறுவர். இலக்கிய வடிவங்களின் வரலாறு தெரிந்தோர் இதனை ஏற்பர்: இந்நூல், அடிப்படை ஆர்வமுடையோராலேயே பயன் படுத்தப்படுமாதலால் அத்தகையோருக்கு விளங்கும் வகையில் அதிகாரங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன."

(4) சி. தில்லைநாதன், வள்ளுவன் முதல் பாரதிதாசன் வரை, தமிழ் பக். 1 - 132 புத்தகாலயம், செப். 1967; விலை 2-50

நூல் விமர்சனம்

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழியாடும்

மதிப்புரை I

சீலாநிதி க. கைலாசபதியின் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழியாடும் (சென்னை, 1966) ஒரே வேளையில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு ஒரு புதிய விமர்சனமாகவும், தென்னிந்திய சமுதாய அமைப்பு, சமுதாய வரலாறு ஆகியவை பற்றிய ஒரு நூலாகவும் இருக்கின்றது. இந்நூலின் கையாளப்பட்டிருக்கும் கருத்துச் செறிவுடைய கோட்பாடுகள் தமிழ் அறிவு வளர்ச்சியில் கூடுபாடு உள்ள எவரையும் கவர்ந்து விடும். இக் கோட்பாடுகள் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் ஊழித் தீண்டுதிருப்பது அவற்றிற்கு ஆழத்தைபும், உண்மையையும் கொடுக்கிறது.

சமுதாய வரலாற்றைப் படைப்பதிலும், சென்றுபோன சமுதாயங்களினது சமுதாய அமைப்பினைக் கருத்தளவில் மீண்டும் நிர்மாணிப்பதிலும் கண்டம் நிறைந்த ஆராய்ச்சிகளாகும். துணிவுடன் இவ்வேலைில் இறங்கியுள்ள கலாநிதி தமது கண்டுபிடிப்புகளை மிகவும் ஆணித்தரமான முறையில் வெளியிட்டுள்ளார். "நாடும் நாயன்மாரும்" என்ற அத்தியாயத்தில் வர்த்தக வர்க்கத்தினரது வளர்ச்சியை வருணித்திருப்பது; "பேரரசும் பெருந்தத்துவமும்" என்ற அத்தியாயத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலமாணிய முறை அமைப்பு, நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வளர்ச்சி ஆகியவைபற்றிய ஆராய்ச்சி ஆகியன பலம் வாய்ந்த வாறங்கள்.

அவ்வாறே மோதல்களின் அடிப்படையிலேயே சமுதாயங்களும் அரசுகளும் உருவாகின்றன, வளர்கின்றன என்ற இரண்டாம் அத்தியாயக் கோட்பாடு சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுவதாய் அமைந்துள்ளது.

அங்குமிங்குமாய்ச் சிதறிக்கிடக்கும் சரித்திர உண்மைகளை ஒன்றுபடுத்திச் சமுதாய உண்மைகளை, சமுதாய நிறுவனங்களைப் புனைவதிலேயே ஒரு சமுதாய

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து சஞ்சிகைகளிலும், ஈழத்துத்தினப்பத்திரிகைகளிலும் கடந்த சில ஆண்டுகளாக எழுதிவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து இந்நூலாக ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈழத்து முஸ்லிம்கள் பற்றிய கட்டுரைத்தொடரை இவ்விதழில் ஆரம்பிக்க முடியாமற் போனதையிட்டு வருந்துகிறோம்.

— ஆசிரியர்

வரலாற்றுசிரியருடைய வெற்றி தங்கியுள்ளது. சரித்திர நூல்களிலும் தமிழ் இலக்கியநூல்களிலும் செறிந்திருக்கும் உண்மைகளைக்கொண்டு "பேய்மகளிர்" (நான்காம் அத்தியாயம்) "பரத்தமை" (141 ப.) போன்ற சமுதாய நிறுவனங்களின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டி வெற்றி காண்கிறார் ஆசிரியர்.

நூலின் பரந்து கிடக்கும் இத்தகைய நிறுவனப்புவை மேல்நாட்டினர்கள் (குறிப்பாக மாக்களிய அறிஞர்கள்) தம் நாட்டு சமுதாய வரலாற்றினைப் படைக்கும்போது கையாண்ட கோட்பாடுகளின் உதவியுடன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது, மேல்நாட்டுச் சமுதாய, அறிவு வளர்ச்சியின்போது பிறந்த கோட்பாடுகளை எத்தகைய மாற்றமும் செய்யாது சீழைத்தேய சமுதாய வரலாற்றில் உபயோகிக்கலாமா வென்ற பிரச்சினையை எழுப்புகின்றது. இங்கிலாந்திலே நிலவிய நிலமாணிய அமைப்பினது நிறுவனமாய் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை போன்றதே சோழர் காலத்திய "கோயில்" நிறுவனமும் என்ற ஆசிரியர் கூற்று இச்சந்தேகத்திற்கு வலுவளிக்கின்றது.

இத்துவின் சிறப்பு அது தீர்க்கும் பிரச்சினைகளில் மட்டுமல்லாது அது கிளப்பும் பிரச்சினைகளிலும் தங்கியிருக்கின்றது எனலாம். நூலின் பல விடங்களில் விவரிக்கப்படும் வர்க்கப்போராட்டங்கள் உண்மையிலேயே வர்க்கப் போராட்டங்கள் தாமத அன்று வெறும் சமுதாய மாற்றக்கவலவர்களா? வர்த்தக அல்லது நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கங்கள் இருந்தகாலையில் வேறெந்த வர்க்கங்கள் இருந்தன? நூலில் விவரிக்கப்படும் சமூகத்தர அமைப்பு எவ்வாறு கிராமிய சமூக அமைப்பிற்கு தோன்றியது? என்பன தீர்க்கப்படவேண்டிய முக்கியமான பெரும் பிரச்சினைகள்.

எம். மவ்ரூப்

மதிப்புரை II

நீர்கால எழுத்தாளர்களைப் பாரித்துள்ள சித்தாந்தங்களில் மாக்கிய சித்தாந்தம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. மாக்கிய சித்தாந்தம் சமுதாய வளர்ச்சியினைப் பொருளாதார அடிப்படையில் மதிப்பிடும் அளவு கோலாகும். வரலாற்றினை ஆராய்வதற்கு மாக்கல் உபயோகித்த இவ்வளவு கோல் இன்று சமுதாயத்தின் சகல பகுதியிலும் வியாபித்துத் தனது செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றது. இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு கலாநிதி க. கைலாசப்பி அவர்களினது பண்டிதத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் என்ற நூலாகும். எட்டுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய இந்நூலில் காணப்படும் "நாளும் நாயன் மாரும்" "அறமும் அரசியலும்" "பேரரசும் பெருந்தத்துவமும்" போன்ற கட்டுரைகளில் கலாநிதியினது மாக்கிய சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

கட்டுரைகளைத் தனித்தனியாக எடுத்து ஆராய்வது இம்மதிப்பீட்டில் முடியாது என்ற காரணத்தினால் கருக்கமாகக் கலாநிதி கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய சில ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைக்கூறி முடித்துக் கொள்வோம். வரலாற்றின் ஒரு சிறந்த பண்பு சம்பவங்களின் முக்கியம் நோக்கி மதிப்பளிப்பதாகும். வரலாற்று ஆசிரியனையும் ஏனைய ஆசிரியனையும் பிரித்துவைக்கும் காரணியும் அதுவேயாகும். கற்பனாவாதிகளது கையில் சில சந்தர்ப்பங்களில் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் மிகைப்படுத்தப் படுவதனால் தமது முக்கியத்துவத்தையும் இழந்து விடுகின்றன. சேன்விகள் எழுப்புவது மிகவும் சுவமமானது. அவைகளுக்குத் தகுந்த சிந்தையளிப்பதுதான் கஷ்டமானது. இதே போன்ற கருத்தினையே கலாநிதியினது கட்டுரைகள் எமக்குத் தருகின்றன. சைவ நாயன்மாரும் வைணவ ஆழ்வாரும், சமண பெளத்த சமயங்களுக்கெதிராக நடாந்திய சமயப் "புரட்சியினை" பல்லவர் காலத்தில் தமிழ் நாடுக்கும் நிலையுடையாளர் வணிகருக்கெதிராகத் தொடுத்த போர் என்ற ரீதியில் கூறும் கருத்து எமது சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தொன்றாகும். பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய பத்தி இயக்கம் சிலக் கொந்தக்காரினதும் மன்னரதும் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. எனினும் அதனைக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளாதார வர்க்கத்தினது நல உரிமைகளைப் பாதுகாக்கத் தோன்றிய இயக்கமெனக் கூறமுடியாது. கலாநிதி அவர்கள் குறிப்பிடும் சைவ நாயன்மாருது ஆவேசமான பாடல்கள் சமண, பெளத்த மத்தவர்களது சமய கொடுங்கோன்மைக் கெதிராக எழுப்பப்பட்ட குரல்களேயாம். சமணரது கையில் நாயன்மார் நன்றி வதைக்கப்பட்டனர் என்பதைக் கலாநிதி அவர்கள் நன்குணர்வர்.

வரலாற்றில் சில சமுதாயங்கள் வரலாற்றின் தேவைக்கேற்பத் தோன்றுகின்றன. இதே போன்ற ஓர் ஸ்தாபனத்தான் நிலமானிய முறையும். நிலமானிய முறை குறிப்பிட்ட காலத்தில் சமுதாயத்தின் அவசர தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் தோன்றிய ஓர் ஸ்தாபனமாகும். அந்த ஸ்தாபனம் சுயமாகக் காலப்போக்கில் தோன்றி வளர்ந்ததேயன்றித் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. ஐரோப்பாவில் என்றளும் சரி, கிழைத் தேசங்களில் என்றளும் சரி நிலமானியமுறை வர்க்கப்போராட்டத்தின் விளைவு என்று கூறுவதற்கில்லை, இக் கருத்தினைத் தென்னிந்தியாவில் உள்ள கோயில்களுக்குப் பாடித்து ஆராய்விட்டுத் தோன்றிய ஒரு பெரும் நிலமானியப் பிரபு என்று முற்றிலும் கூறுவதற்கில்லை. அக் காலத்தில் ஆக்கபூர்வமான விடயங்களைக்கவலிக்கக்கூடிய உள்ளூராட்சி ஸ்தாபனமாகவே கோயில் விளங்கியது. சோழர் கால நிர்வாக அமைப்பில் உள்ளூராட்சி ஸ்தாபனங்கள் முக்கிய பங்கு கொண்டன. அத்தகைய உள்ளூராட்சி ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றே இக் கோயில்களாகும். கோயில்கள் செய்யத் தடமைகளுக்காக அவைகளுக்கு நன்கொடைகள் தேவைப்பட்டன. சமயப்பணி மாத்திரமன்றி "மக்களின் அரசியல் சமூகம் பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளைச் சேர்ந்த இயக்கங்களில் பங்கு" கொண்டு தால் அதற்கு அத் துணைப் "பணம்" தேவைபாக இருந்தது. அப் "பணம்" இன் மீது குறைகாண்வோரார் கலாநிதி அவர்கள். மன்னரும் வேளாளரும் சேர்ந்து கோயிலைக் கட்டியதாகப் பாவித்தனர் எனக் கூறும் அவர், கோயில் தமது சமயப் பணியில் தவறியது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் போதிய ஆதாரத்துடன் விளக்கம் கூறவில்லை. கோயில் இரு வேறு கட்டமைகளைச் செய்யவேண்டியிருந்ததினால் சிலவேளை குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சமயக் குறும்பிரை ஐரோப்பாவைப்போல கோயிலின் ஏனைய விடயங்களையும் கவனித்திருந்தால் ஒருவேளை சமயப்பணியில் குறைவேற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இங்கு கோயில் விடயங்களைக் கவனித்தவர்கள் சாதாரண மக்களாவர். தென்னிந்தியாவில் கட்டப்பட்ட கோயில்களின் அளவினைப் பார்த்தும் பொழுது அவையனைத்தும் மக்கள் வழிபாட்டிற்கு மாத்திரம் கட்டப்பட்டவை யல்ல, சமுதாயத்தின் ஏனைய நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுவதற்காகக் கட்டப்பட்டவை என்பது புலனாகும். ஆகவே கோயிலின் பெயரில் சமய விடயங்கள் மாத்திரமன்றி ஏனைய விடயங்கள் குறைபாடு உடையதேயாயினும் கோயில் ஆற்றிய ஏனைய பணிகள் சமயத்தைப் பாதித்தன எனக் கூறுவதற்கில்லை.

சில வழிபாடு நிலப் பிரபுத்துவத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதெனக் கூறி நிலப்பிரபுத்துவத்தின் கடவுளாகச் சிலவேளை ஆக்க முயலுகின்றார். ஆனால் பல்லவர் காலத்திலும் சோழர் காலத்திலும்

லும் சில வழிபாடு வர்க்க வேதாந்த வழிபாட்டு முறையாக விளங்கியதென்பதற்குப் போதிய வரலாற்று, இலக்கிய ஆதாரங்கள் உள்.

மேலே எடுத்தாளப்பட்ட கருத்துக்கள் தவிர கலாநிதியியுடைய கட்டுரைகளில் விடை காண்பதற்கு இன்னும் பல கருத்துக்கள் உண்டு. பொருளாதார மாற்றத்துடன் ஏற்படும் சமய மாற்றங்களும் சாதி வேற்றுமை பற்றிக் கருத்துக்கள் வேளாட்சி விடயங்கள் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பூதித்த விதம்

மாற்றலை விளிவாக ஆராயும் வேண்டியவை. விரிவு அஞ்சி அவை இங்கு விடப்படுகின்றன. மதாளுக்கு நோக்குமிடத்து இங்கு குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் பல வாசகங்களது சிந்தனைப்பகுதி தூவரும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன. சம்பவங்களில் சில விளக்கப்படுத்தி கூறப்பட்ட பொழுதிலும் அவைகளில் சில உண்மைகளும் இவ்வாறு இயல்.

ச. அருமைநாயகம்

மதிப்புரை III

அண்மைக் காலத்து நமக்கு இலக்கிய வரலாறு சில தனித்தன்மை வாய்ந்த தடவற்றிலே பாய்ந்திருக்கிறது. எழுத்துவகை நோக்கும் பற்றிலும், அத்துறையில் நடந்தேறிய சாதனைகள் பற்றிலும் பல்வேறு தரப்பட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள் கூட இக்கலை ஒப்புக்கொள்வார்கள்: ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இலக்கிய வரலாற்றை வழிப்படுத்தி அதனை இடத்துடனும், காலத்துடனும் குறிப்பிட்டு பற்றி வைப்பதிலே பல சக்திகள் தொழிற்பட்டன. அச்சக்திகளுள் கைவரப்படுபின் விமர்சனங்கள்க்குப் பிரதானமான இடம் உண்டு என்பதை நுணுகி நோக்குவோர் அதிக சிரமமன்றி உணர்ந்து கொள்வர். கைவரப்படுபின் விமர்சனம் என்று சொல்லும் போது அவர் எழுதிய ஒருசில நூல் மதிப்புரைகளையோ, கட்டுரைகளையோ மட்டும் நான் இங்கு கருதவில்லை. அவற்றுக்கும் மேலாக, தரமான படைப்புக்களுக்கும், சரிப்புச் சுவர்களுக்கும் வேகம் கண்டு மாறுபாட்டும் பணியிலே சொல்லாறும் செயலாறும் அவரது விமர்சன புத்தி தொழிற்பட்டமூலம் சீயக்கத்திக்கு. **தினகரன்** ஆசிரியராக இருந்தபோதும், அதற்கு முன்னும், பின்னும் அவரது கூர்மையான அபிப்பிராயங்களின் பரிச்சயக்குறியில் ஆழ்ந்துபடுத்தியிருப்பார். அவர்களெல்லாம் எழுத்துவகையிலே ஒரு சில காரியங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆக்காரியங்கள் சுழந்து எழுத்துவகையின் வரலாற்றைக் கைமக்கின்றன.

இவ்வாறெல்லாம் நனை எழுத்துவகையின் இன்றியமையாதவண்ணம் தொடர்புபட்ட ஒருவர் பண்டை வரலாற்றிலும் கருடாடுண்டவராக இருப்பார் என்று நம்பித் பவர் எதிர்பார்க்க மாட்டோம். ஆம் நாடுகளிலே நம் காலத்தில் நடந்தேறியவரும் கருத்தியக்கங்களையும், எழுத்தியக்கங்களையும் நம்மவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதிலும், நம்மவர்களைப் புதிய வழிகளிலே தூண்டியிருவதிலும் குன்றாத ஆர்வம் படைத்திருந்த ஒருவர், காலவகட்டந்த பண்டை வரலாறுகளை ஆகழாய்வு செய்வதிலும், பகுத்தா

ராய்வதிலும் நமது நெருக்கைச் செல்லு செய்தார் என்றும் அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும். அந்தக் காரணம் யாது என்பதை நாம் விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி விளக்கிக் கொண்டாலோடு, இப்போது நம் பரிசீலனைக் குரியதாயிருக்கும் நூலிலுள்ள கட்டுரைகளின் பன்மையும் பாய்மையும் குற்றாக உணர்ந்தவராகோம்.

பண்டை வரலாறுகள் நமக்குப் படிப்பித்துக்குடும் பாடம்தான் என்று பல பாடங்கள் உடவாயினும் ஒரு முக்கியமான பாடத்தையே கலாநிதியைவரப்படுதி இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகளிலே பெரிதும் வழிபுறத்துகிறார். அது இவ் மலிகர்களுடைய செயல்களின் கூட்டுத் தொகுப்பே வரலாறு. அச்செயல்களை அவர்களின் சித்தங்கள் தூண்டி விடுகின்றன. சித்தங்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் பிரதிபலித்த வெளியென்றிருக்கின்றன. கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்குக் காலமும் இடமும் நிலைக்களம் ஆகியிருந்தன. அவை சட உலகின் கருவிகள், எல்லெ சட உலகின் சம்பந்தமற்று, கேவலமான இவற்று வெளியில் எண்ணங்கள் உற்பத்தி ஆவதில்லை. இதன் கருத்தினால்? நாகரீகம், பண்பாடு, சிலை, மதம், தந்தையம் முதலான மனித மூல்திகளின் வழலாறு முடிவடைதும் முறைப்படி ஆராய்ந்துகொண்டு போயொமாணால், அவற்றுக்கும் சடயலகுக்கமுள்ள தொடர்பு விவக்கத்தக்க அளவு நெருக்கமானது என்பது புலப்படும். இக்கொடர்புகளை இளங்கண்டு சிடித்துப் பொருத்தி நோக்கும்போது பண்டாட்டு வரலாற்றிலே சில கோலங்கள் தென்படுகின்றன. இக்கோலங்கள் பல்வேறு நாட்டவர், இனத்தவர், மொழியினர், மதத்தவர் மக்களின் எவ்வெவ்வகையொபாடுகளோடு இயங்கின்றன என்றும் படிப்போ மாணல், நாகரீகம், பண்பாடு, தத்துவம் பற்றிய நம் விளக்கம் இப்பொழுதும் வாய்ந்ததாக அமைபும், பண்பாட்டு வரலாற்றுப் படிப்பு நமக்கு உதவாம். இந்நூல் உள்வொன்றியைக் கண்டு காட்டுவதே "பண்டைத் தமிழர் வாழ்வு வழிபாடு" எனப்படும் இப்புத்தகத்திலே கைவரப்படுபார் செய்ய முற்பட்ட

பணி என்னலாம், எனினும் அவர் இந்நூலில் ஒப் பியில் ஆய்வில் அதிசயம் கூறாமல் கிடையா. தமிழர் தம் வாழ்வு மீதும் வழிபாடு மீதும் தம் கவனத்தைச் செறிவித்துள்ளார். சில வழிபாட்டினால் புராண வர லாறு, வீரபுகழ்தின் சில அம்சங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, களவேள்வி, சமயப் பூசல், பக்கிவீறு, சிவம்)க்தாப்பிய காலத்துச் சமுதாய நிலை, சோழப்பேரரசின் அரவணைப்பில் நிமிர்ந்தெழுந்த சைவசித்தாந்தம் என்ற பெருந்தத்துவத்தின் வர லாற்றுப் பின்னணி, பராணி பற்றிய ஒரு குறிப்பு— இவைவெல்லாம் கவாசிதியின் தூவிலே காணப்படும் சங்கதிகள்.

இப்போது தத்துவங்களாகவும் கோட்பாடுகளாகவும் உறைந்துபோய்விட்ட பல சகுத்தர்கள், முன்னர் உயிர்ப்போடு நின்றுள்ளவை—செயல்களோடு பிரிக்க இயலாதவாறு பிரிவாற்றிநுத்தனை—நிகழ்ச்சிக ளோடு நேரடித் தொடர்பு உள்ளனவாகச் பேர்ந்திருந் தன! இவை நாம் இவருளில் மறந்துவிடுகிறோம். மனித நாகரிகத்தின் ஒரு கட்டத்திலே வேல் ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம். போரிலே பலக மறவர்களை வீழ்த்தி வெல்வதற்கு உகந்த கொலைக் கருவி அது. வெற்றி வேற்கைகளைப் பற்றிப் புலவர்கள் புகழ்ந்து பாடினார் கள், ஆனால் இன்று... வேல் பற்றி நாம் எண்ணும் போது வேறுவிதமான பல எண்ணங்களை அச்சொல் நம் நெஞ்சத்திலே எழுப்பிவிடுகின்றன. வண்ணைச் சிறைமீட்டபேர வேலை, கிரொனஞ்ச மலையின் நெஞ்சு பக எறிந்த அஞ்சுப் நெடுவேலை, நல்லூரிலே கோயில் கொண்ட காம்பச்சிரை மூலவரான வேலை, கொழும்பு நகர வீதிவளிலே தேறிப் பலவிரும்பும் செவ்வெளின் திருக்கை வேலை நாம் நினைத்துக் கொள்கிறோம். நம் நெஞ்சு சிவர்க்கிறது, அதுமட்டுமல்ல 'ஐயா என ஓங்கி, ஆழ்ந்து, அகன்ற நுண்ணியனை' என்ற மணி வாசகத்தின் அடிப்படையிலே வேலாயுதத்தின் இளை ஆகிருதிக்குத் தத்துவ விளக்கம் கூறுகிறோம். போரிக் களத்துக் கொலைக்கருவியாகிய வேலாயுதம், தத்து வார்த்த விளக்கங்களுக்கு இடம்தரும் புனிதத் திருச் சின்னமாகவும் திகழ்வதைக் காண்கின்றோம். நாகரிகம் குறைந்த மனிதர்களிடையே வேறும் கொலைக் கருவி யாக மட்டுமே பயன்பட்டு வந்ததுவன்று. தத்துவபுத்தி முதிர்ந்தவர்களிடையே வழிபாட்டுக்குரிய திருக்கை வேலாக உயர்ச்சி பெறுவதை—சில நூட்பமான கோட் பாடுகளின் விளக்கமாகவும் அமைவதை இங்கு நாம் காண்கிறோம். 'ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணமை' என்ற கருத்தியவான உயரிய தத்துவம் எங்கு தோற்றி எப்படிப் பரிணாமம் அடைந்து வந் தது எனக் கேடி அறிவது எளியகாரியமன்று. நிச்சய மாக, அச்சொட்டாக அறிந்துவிடலாம் என்று முனை வதும் தவறு, மனித சமுதாயத்தின் விளைபொருள் கள் எல்லாவற்றுக்கும் படிக்கிரமமான வரலாறுகள் உண்டு என்பதை நாம் நினைவுகொள்ளுதல் வேண்டும். தத்துவங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வழிபாட்டுறறை

கள் எல்லாவற்றுக்கும், வாழ்வியற் கொள்கைகள் எல்லாவற்றுக்கும் மேற்படி கூற்று உண்மையாகும்.

அந்த அடிப்படையிலே நோக்கும்போது, இலக் கியத் சார்ந்த இக்கட்டுரைகளிலே, தமிழ்ச் முன் னென்றுமில்லாத ஒரு புதிய கவலை இடம்பெற்றிருப் பலத நாம் உணர்கிறோம். மனிதவியல் (Anthropology) சமுதாயவியல் ஆகிய இரண்டையும், இலக்கியத்தி லிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் தரவுகளோடு சார்த்தி அமைதிகாணும் முயற்சியே அப்புதுக் கவலை என லாம். இவ்வாறான எழுத்தில் ஒருவகை முதிர்ச்சி தென்படுகிறது. இலக்கியக் கட்டுரைகள் என்ற பெய ரில் நம்மை வந்தடையும் சுதாப்பிரசங்கங்களுக்கும் கைலாசபதியாரின் எழுத்துக்களுக்கும்மிடையிலுள்ளபேதம் பெரிது. அங்குதான் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழி பாடும் என்ற இந்த நூலின் பெருமையை விளங்கிக் கொள்ளத்தக்கான திறவுகோல் இருக்கிறது என்பேன்.

மற்றுமேரர் உண்மையை இங்கு சுட்டிக்காட்ட லாம். இலக்கியத் சார்ந்த தமிழ் நூல்களில், கருத்து முரண்பாட்டுக்கு இடம் தரும் பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருப்பதில்லை. அதுவும் பண்டைத் தமிழர் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும்படித்து, ஏகோபித்த வியப்பும், விதப்பும், பாராட்டும் பெருமிதமுமே மேலோங்கி நிந் குமானகையால், எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க சராசரி அபிப்பிராயங்களை வெளியிடப்படும். எனவே, அவற்றிலே தற்புதுமையான கருத்துக்களை கூறுவ தற்கோ, விளக்குவதற்கோ போதியஇடம் கிடைப்ப தில்லை. ஆனால், கலாநிகியின் இந்நூல் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வின் புனைச்சலான சில பகுதிகளையும் காரணகாரிய முறைப்படி தெளிவு படுத்த மூயல் கிறது. அவ்வமை மூயல்கையின், எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடாத-பிரச்சினைகளுக்கு இடம் தரும்-சில வற்றையும் சொல்லிக் செல்கிறது. தமிழர்தம் பொற் காலம் எனப்பல்வேறு சாராரால் வருணிக்கப்படும் காலப் பகுதிகளின் இன அபிமானப் பென்னொளியைப் புறக் கணித்து விட்டு, சாதாரண பகலொளியிலே நூலாசிரி யியர் அவற்றைக் காட்டும்போது பெறப்படும் சில முடி புகள் ஒருசிலருக்கு ஒத்துக்கொள்ளாமலும் போகலாம். அவ்வாறு கருத்து வேறுபாடு கொள்வாரும்கூட ஓர் உண்மையை மறுக்க மாட்டார். கைலாசபதியாரின் பகுப்பாய்வு அறிவுக்கு விருந்தாகும், அதே சமயத்தில் அளரது மொழி நடை சிக்கல் முக்கலில்லாத நேர்மை உடையது என்பதே அவ்வுண்மை.

மொழிநடை பற்றி மேலும் சில வார்த்தைகள் கூறலாம். இதுபற்றி நூலாசிரியர்தம் முன்னுரையிலே சொல்லுவது கவனிக்கத்தக்கது.

"...மாணவருக்குப் பயன் படும் எனக்கருதி அவர் கள் வெளியிடும் ஏடுகளிலே அவ்வப்போது சில கட்டுரைகள் எழுதிவந்தேன். எளிமையாக எழுத வும் முயன்றிருக்கிறேன்"

மாணவருக்குப் பயன்பட வேண்டும்; அதனுல் எளிமையாக இருக்க வேண்டும்—இவ்வாறு ஆசிரியர் கருதியுள்ளார் என்று கொள்வது தவறாகாது. எளிய சொற்களையே பெரிதும் பெய்து ஆசிரியர் தம் கட்டுரைகளை ஆக்கியுள்ளார் என்பதும் உண்மையே. ஆயின் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள விடயங்கள் போன்ற வற்றைத் தமிழ்ப் பொதுவாசகர்கள் அடிக்கடி சந்திப்ப தில்லையாகையால் ஒரு சிக்கல் எழுகிறது. தமது வாத்தின் சரட்டினைத் தெற்றென வெளிப்படுத்து வுாசகர்களை நடத்திச் செல்லாமல், அக் தொகுப்புக் களுட் சிலவற்றை விடுத்தும், மறைந்தும், சொல் ள்ச்சமாக ஒளிதும் வைத்துள்ளார் ஆசிரியர். இதை அவர் வேண்டுமென்றே செய்தார் என்று நான் சொல்ல வில்லை. துரிதமாகச் செயற்படும் சிந்தனை ஓட்டமும், பொது வாசகர்களின் ஏற்புத்திறன் பற்றிய மிகையான கணிப்பும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். இவ் வாறு சில கட்டுரைகளில் ஓரோடீடங்களில் வாத்தச் சரடுகள் தொக்கு நிற்பதால், அவற்றை இட்டு நிரப் பிக்காணும் பின்னணி அரிவு இவ்வாறுக்கு இந் நூலின் சில பகுதிகளை வாசித்துக் கிடுகித்துக் கொள் வது சற்றுச் சிரமமாக இருந்தல் கூடும். ஆயினும், அச்சிரமத்துக்கு ஈடு கொடுத்து, வாசித்து விளங்கிக் கொண்டவர்கள் தம் முயற்சிக்கு ஏற்ற பயனைப் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கைவாசதியின் தடைபற்றி இன்னும் ஒன்று சொல்லலாம். இலக்கிய மணம் கமழும் அது, பயன் நோக்கிய கருத்துக் கருவியாகவும் சிக்குமெது.

இலக்கிய மணம் என்றால், தமது மரபில் ஊழிய நிலைப்பும், ஈடுபாடும், கலப்பும் என்பதுதான் அர்த் தம். முதலாவது கட்டுரையின் தலைப்பே “தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி.....” என்று தொடங்குகிறது. கட்டுரைகளினுள்ளும் பன்னூற்றுக் கணக்கான தல்லிலக்கியத் தொடர்கள் இடம் பெற்று அணி செய்கின்றன. இல்லை - அணி செய்கின்றன என்று கூறுவது தவறு - நொழில் செய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சில வசனங்களை இங்கு காட்டுவோம்.

“தமிழ் இறைமொழியாகிலே, அதனைப் பேசிய ஒவ்வொருவனும் இறைவனுடன் நேரடியான தொடர்புகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பொது மக்கள் தமக்கும் உலகில் உள்ளதமான ஓரிடமுண்டு என்று எண்ணலாயினர். பத்தியின் அடிப்படையே அதுதானே! சலம் பூவொடு ஊவுவது மட்டுமன்றித் தமிழோடிசை பாடவும், அதன் புயனாகத் தலைவன் தான் தலைப்படவும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இரும்பும், தடந்தும், டெந்தும் சிலனை மற வாத சிந்தையராக இருக்க வழி பிறந்தது. ‘வையத் துள் வாழ்வாங்கு வாழ’ வழி கூறி வந்த சமணம் இடெனத் தன் செல்வாக்கை இழந்தது”

இவ்வாறு சரளமாக ஓடிச் செல்லும் பன்மைத் தமிழர் வாழ்வும் வழியாகும், சில விதங்களிலே, தமிழ் ஓலகில் ஒரு முன்னோடி என்று துணிந்து கூறலாம்.

— இ. முருகையன்

பின்னூரை

எனது துணுக்கு முலரைக் கொண்டு மதிப்புரை எழுதவிர்த்து வெளியிடும் சஞ்சிகை ஆசிரியருக்கும், கருத்து வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததான விவாதத்திற்கு வாய்ப்பளித்துள்ள மதிப்புரையான குக்கும் முதலில் நன்வி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. மல்லுப் எழுப்பும் முக்கியமான சந்தேகம், நிலமானிய அமைப்பின் பொதுத்தன்மை பற்றியது. ஐரோப்பிய நிலமானிய அமைப்பிற்கும் சிதைத்தேய நிலமானிய நிறுவனத்திற்கும் வேற்றுமைகள் காணப்படாமட்டாவா என்பது சிக்கல். அது நியாயமானதே. தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் நிலமானிய முறை நன்கு ஆராயப்பட்டாத துறையாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் நிலமானிய அமைப்புப் பற்றிய பொதுவிதிகளின் ஒளியிலே நான் இடைக் காலத் தென்னிந்தியாவை ஆராய முற்பட்டுள்ளேன். தென்னிந்தியாவில் மட்டுமல்லாப் பொதுவாக இந்தியாவிலே எழுந்த நிலமானிய நிறுவனங்களுக்கும் ஐரோப்பிய நிறுவனங்களுக்கும் சிற்சில வேறுபாடுகள் உள்ளன என்ற உணர்வு நான் தவறான பாறையிற் செல்வதற்குத் தடையாகவும் காலவாகவும்

இருந்தது என்று தம்புகிறேன். ஏனெனில் ஊரணத்திற்கு சலகப் பொதுவான நிலமானிய நிறுவனத்தைக் காட்டியுள்ளனவெனினும், தென்னிந்திய வரலாறு காட்டும் தரவுகளைக் கொண்டே ஆராய்ந்து முடிவுகளைச் சட்டிக் காட்டியுள்ளேன். இந்திய நிலமானிய அமைப்பில் சாதி முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கிறது. அது பிரகடனியகமான சக்தியாகும். அதன் செயற்பாட்டை இன்னும் விரிவாக எடுத்து விளக்கி யிருக்கலாம் என்று இப்பொழுது எனக்குத் தோன்று கிறது. வர்க்கப் போராட்டங்களுக்கும் “வேறும் சமுதாய மாற்றக் கலவரங்களுக்கும்” வேறுபாடு காண முயல்கிறார் மலராப். வர்க்கங்களின் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையே அடிநிலையாகக் கொண்டு சைவ சமய “மறுமலர்ச்சிக்கு” விளக்கம் கூற முற்பட்டுள்ளேன். “வேறும் சமுதாய மாற்றக் கலவரங்களும்” இறுதியில் வர்க்க முரண்பாடு என்னும் பொதுவிதிக்கு அடங்கும் என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

திரு. அருமைநாயகம், தான் கூறியுள்ள கருத்துக்களில் “நில உண்மைகளும் இல்லாமல் இல்லை”

என்று கூறுகிறார். அவை யாவை எனக் கூற முற்படாது, வேறு சில உண்மைகளை மறுக்க முற்படுவதே மதிப்புரையின் பெரும்பகுதியாம். இதனைச் செய்ய முற்பட்ட அவர், “மார்க்ஸிய சிந்தனாந்தம் சமுதாய வளர்ச்சியினைப் பொருளாதார அடிப்படையில் மதிப்பீடும் அளவுகோலாகும்” என்று தானே அதற்கு வரை விலக்கணம் வகுத்துவிட்டு அப்பொருளாதார அடிப்படையில்தான் மதிப்பீடு செய்துள்ளார் என்று குறை கூல்கிறார். இது பழைய விஷயம். எனது நூலில் (பக். 110) இதுபற்றி ஏக்கல்ஸ் கூற்றை மேற்கோள் காட்டுகையில், “இறுதியில் இறுதியாய் மூலத்துக்கு மூலமாய், வரலாற்றை நிர்ணயிக்கும் அயிசம் பெளதிக வாழ்க்கையின் பொருள் உற்பத்தியும் மறு உற்பத்தியுந்தான்..... இதனைத் திரித்துப் பொருளாதார அடிசம் ஒன்றே ஒன்றுதான் வரலாற்றை நிர்ணயிக்கிற அடிசம் என்று யாராவது ஒருவர் சொன்னால் அவர் அக் கூற்றை பொருளற்ற, சூக்குமமான, அபத்தமான சொற்றொடராக மாற்றி விடுகிறார். பொருளாதார நிலை என்பது அடித்தளம்; ஆனால் மேற்புறத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு அம்சங்கள் வரலாற்றுப் போராட்டங்கள் எத்திசையிலே எந்தப் போக்கிலே செல்வது என்னும் விஷயத்திலே தமது செல்வாக்கைக் காட்டத்தான் செய்கின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில் அப்போராட்டங்களின் வடிவத்தை நிர்ணயிப்பதில் அவைதான் பிரதான பங்கு கொள்கின்றன.”

இத்தகைய உணர்வோடும் நிதானத்தோடும் வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஆராய்ந்தே பல்லவர், சோழர் காலத்தில், சமயம், மொழி, கல்வி, கலைகள் ஆகியவற்றின் ஆன்மீக மதிப்புகளையும் பயன்பாடுகளையும் தொட்டுக்காட்ட முயன்றுள்ளேன். இவ்வாற்றுக்குவும் “மார்க்ஸியப் பொருளாதார அளவு கோல்” என்று வாய்ப்பாடாகக் கூறிச் செல்வது உண்மைகளுக்கு மதிப்பளிப்பதாகாது.

சோழர் காலத்துக் கோயில் பெரும் பணம் படைத்த நிறுவனமாக விளங்கிச் ‘சுறாகம் பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில்’ செயற்பட்டது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் திரு. அருமைநாயகம், “கோயில் சமயப் பணியில் தவறியது என்பதை ஏற்றுக்கொள்

வக் கூடிய விதத்தில்’ நான் எடுத்துக்கூறவில்லை என்கிறார். இது விசித்திரமாகவிருக்கிறது. அவ்வாறு கூறுவது எனது நோக்கமாக இருக்கவில்லை. திரு. முருகையன் ஓரளவு இலகு படுத்திக் கூறுவதுபோல், “நாகரிகம், பயன்பாடு, கலை, மதம், தந்தவம் முதலானவற்றுக்கும்.....சட்டவகுக்குமுள்ள தொடர்பு வியக்கத்தக்க அளவு நெருக்கமானது” என்பதை எடுத்து விளக்குவதே எனது நோக்கமாகும்.

எனது கட்டுரைகளில் ‘மார்க்ஸிய சிந்தனாந்தக் கருத்துக்கள் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன’ என்கிறார் மதிப்புரையாளர். இது அவரின் மார்க்ஸிய சிந்தனாந்த அறிவைச் சந்தேகிக்கவைக்கிறது. எனது கட்டுரைகள் தமிழக வரலாறு, சமூகவியற் செய்திகள் ஆகியவற்றைத் தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து கிடைக்கும் தரவுகளோடு சேர்த்துக்குறிப்பிட்டுச் சில நத்துவங்களும் நிறுவனங்களும் தோன்றி வளர்ந்து வலுவிறந்தமையைக் காட்டும் முயற்சியே. அம்முயற்சிகளினால் பெறப்படும் முடிவுகள் பொது உண்மைகளாம். மார்க்ஸிய கோட்பாடுகளுக்கும் பொருந்துவதாகவே உள்ளன எனச் சுட்டியுள்ளேன். எனது நூல் ‘மார்க்ஸிய சிந்தனாந்த’ நூல் அன்று; பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் பற்றியதேயாகும்.

சில விஷயங்கள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டும் என்கிறார் திரு. அருமைநாயகம். அதுவே எனது நோக்கமுமாகும். நான் முகவுரையில் கூறியுள்ளது போல் (பக். 3) ‘இத்துறைகளில் இன்னும் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்ந்து’ எழுதுதல் வேண்டும். அதற்கு எனது நூல் ஒரு தூண்டுதலாக அமையுமாயின் இன்றைய நிலையில் அதுவே திருப்பித் துவதாக இருக்கும். நான் கூறிய சில விஷயங்கள் திருத்த மடைய வேண்டியிருக்கும். சில மாற்றமும் பெறக்கூடும். ஆனால் அடிப்படையான சில நியதிகள் கையாள்ப்பட்டிருப்பதாலேயே மதிப்புரையாளரும், இறுதியில் தவிர்க்கமுடியாதபடி ‘சில உண்மைகள் இல்லாமல் இல்லை’ என்று ரிப்புக் கொள்கிறார். அது ஒன்றே எனது அடிப்படைகளில் மேலும் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கிறது.

— க. கைலாசபதி

சிந்தனை

அடுத்த இதழிலிருந்து தனிப் பிரதிகளின் விலை ரூ. 1-50. ஆனால், ஆண்டுச் சந்தா தொடர்ந்து ரூ. 4-00 ஆகவே இருக்கும்.

— ஆசிரியர்

முந்திய இதழ்களில்

மலர் 1	ஏப்ரில் 1967	இதழ் 1
1. ஆ. வேலுப்பிள்ளை	...	புறநானூற்றில் நிலையாமை
2. ஸிரிமா கிரிபமுணை	...	கலிங்கர் ஆட்சிக்காலம் - I
3. மு. மவ்ரூப்	...	சமுதாயவியல் முன்னோடி கார்ல் மார்க்ஸ்
4. ஜி. ஜி. ஆர். தம்பையாப்பிள்ளை	...	இலங்கையில் மழை வீழ்ச்சியின் அரும்போக்குகள்
5. க. அருமைநாயகம்	...	இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் பின்பற்றிய சமயக்கொள்கை
6. எல். பிரேமதிலக	...	பிராமண மதத்தின் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் பௌத்த விக்கிரகங்கள்
7. க. கைலாசபதி	...	நாட்டுப் பாடல்கள்

மலர் 1	ஜூலை 1967	இதழ் 2
1. ஜி. ஜி. ஆர். தம்பையாப்பிள்ளை	...	அயனமண்டலச் சூராவளிகளும் இலங்கையின் வானிலையும்
2. ஐ. எச். வணரென் ட்ரீஸென்	...	இலங்கையின் அரசியல்யாப்புச் சீர்திருத்த இயக்கத் திற்குப் பின்னணியாக அமையும் பொருளா தார அமைப்பு (1833-1863)
3. கா. இந்திரபாலா (தொகுப்பு)	...	மலேஷியாவில் கலிங்கம்
4. மு. மவ்ரூப்	...	நூல் விமர்சனம்: தமிழ்மொழியிற் சமூகவியல்
5. கா. இந்திரபாலா	...	விஞ்ஞானக் கலைச்சொல்லாக்கம்
6. ஆசிரியர்	...	செய்திகள்
7. செ. ராஜரத்தினம்	...	'கைத்தொழிற் புரட்சி' என்ற பதம்
8. ஸிரிமா கிரிபமுணை	...	கலிங்கர் ஆட்சிக்காலம் - II அரசியல் வரலாறு
9. எதிரிவீர ஸரத்சந்தர்	...	சிங்கள நாடகக்கலை - ஸொகறியும் கோலமும்

கலைக் கல்விக் கழகம், பேராநலை.

மேற்படி கழகத்தின் வெளியீடாகிய சிந்தனை ஏப்ரில், ஜூலை, ஒக்டோபர், ஜனவரி ஆகிய மாதங்களில் வெளியிடப்படும். சிறப்பாக வரலாறு, புனியியல், பொருளியல், இலக்கியம், கலைகள், தொல்பொருளியல், சமூகவியல் போன்ற துறைகளைச் சார்ந்த விஷயங்கள் பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளிவரும். தொடர்புகள்: நிர்வாகி, 'சிந்தனை', அருணாசலம் விடுதி, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம். பேராநலை, இலங்கை.

சிந்தனை — CINTANAI

மே கலாசசை

In this number

Page.

1	இலாபவாதம் ஸத அபிப்பிராயக் கருவிகள் Idealism and Educational Philosophy	...	பி. சிவசுப்பிரமணியன் P. Chandrasegaram	3
2	திருக்குறள் ; சிலர் குறிப்பாக வகுப்புகள் The TIRUKKURAL as a critical work	...	சி. வெள்ளையன் A. Veluppillai	7
3	19 ஆம் ஆண்டு வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்த முதலீடுகள். The 19th C. Overseas Investments of Britain	...	செல்வரத்னம் ராஜரத்னம் Selvaratnam Rajaratnam	9
4	மரபுவழி அறிவுரைகள் 'கவிதை' கதைகள் Two 'Novels' by Maraimalai Adikal	...	கை. கைலாசபதி K. Kailasapathy	14
5	கிண்டி மலை (காலாண்டி காலம் - iii) Nissanka Malla (The Kalinga Period iii)	...	சிரிமா கிரிபமுனா Sirima Kiribamuna	23
6	காலாண்டி காலத்தில் காலாண்டி காலம் சிவசுப்பிரமணியன் Aspects of Developmental changes in urban Ceylon	...	பி. சி. பண்டிதரத்னம் B. L. Panditharatna	35
7	காலாண்டி காலத்தில் காலாண்டி காலம் வலிமை காலம் காலம் Factors Influencing the working of Parliamentary Institutions in Ceylon.	...	சி. சி. சி. சி. சி. A. J. Wilson	46
8	காலாண்டி காலத்தில் காலாண்டி காலம் The control of Population in Ceylon	...	சி. சி. சி. சி. சி. C. H. S. Jayawardene	52
9	செய்திகள் News			59
10	குறிப்புகள் : கை. கைலாசபதி - காலாண்டி காலம் காலம் சிவசுப்பிரமணியன் : சி. சி. சி. சி. சி. Book Review :- K. Kailasapathy - Pandai Tamilar Valvum Valipadum, (Madras 1966) Reviewed by :- M. Mauroof, K. Arumainayagam and I. Murugaiyan.			60

Space Donated

by

**A. S. S. Sangaralingam Pillai
& Co., Ltd.**

**136, Panchikawatte Road,
COLOMBO-10**

Phone: 4491 - 79216

Grams: "TYRETUBE"

இச்சஞ்சிகை பேராசனக் கலக்கல்விக் கழகத்தினரால் 241, கொழும்பு வீதி, சுண்டியிலுள்ள
செய்தி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.